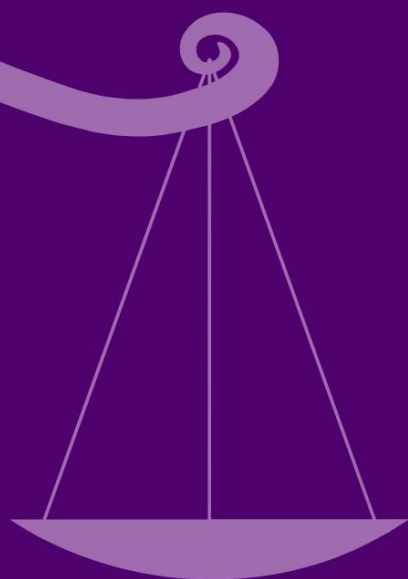

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ

LEGISLATION HANDBOOK FOR
GENDER-BASED VIOLENCE

MANUEL LÉGISLATIF SUR LA
VIOLENCE SEXISTE

دليل التشريعات المتعلقة بالعنف
القائم على النوع الاجتماعي

Στο πλαίσιο του προγράμματος

**HER
STORY**

Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε από το
Συμβουλευτικό Κέντρο Στήριξης της
Οικογένειας- ΣΥΚΕΣΟ, στο πλαίσιο των έργων
του Ευρωπαϊκού Σώματος Αλληλεγγύης.

**EUROPEAN
SOLIDARITY
CORPS**

Συμβουλευτικό
Κέντρο
Στήριξης της
Οικογένειας

Για τη μετάφραση του γραφιστικού:

Εγχειρίδιο Νομοθεσίας για την Έμφυλη Βία

Στο πλαίσιο του προγράμματος Her Story

Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε από το Συμβουλευτικό Κέντρο Στήριξης της Οικογένειας – ΣΥΚΕΣΟ, στο πλαίσιο των έργων του Ευρωπαϊκού Σώματος Αλληλεγγύης.

GR

Ακολουθεί μετάφραση του Εγχειριδίου Νομοθεσίας για την Έμφυλη Βία σε Ελληνικά, Αγγλικά, Γαλλικά και Αραβικά.

ENG

Below is a translation of the Handbook of Legislation on Gender-Based Violence in Greek, English, French and Arabic.

FR

Ce qui suit est une traduction du Manuel de législation sur la violence fondée sur le genre en grec, anglais, français et arabe.

ARBC

فيما يلي ترجمة لدليل تشريعات العنف ضد المرأة باللغات اليونانية والإنجليزية والفرنسية والعربية.

Λίγα λόγια για το Εγχειρίδιο Νομοθεσίας

Το παρόν Εγχειρίδιο Νομοθεσίας, αποτελεί παραγόμενο του έργου Her Story (Project Number 2022-1-CY02-ESC30-SOL-000051862), ενός δωδεκάμηνου έργου που υλοποιήθηκε από το Συμβουλευτικό Κέντρο Στήριξης της Οικογένειας- ΣΥΚΕΣΟ, με τη χρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Σώματος Αλληλεγγύης.

Στο Εγχειρίδιο αυτό, γίνεται προσπάθεια απόδοσης αποσπασμάτων από την Κυπριακή Νομοθεσία, με ένα πιο κατανοητό προς το κοινό λεξιλόγιο, σχετικά με την έμφυλη βία, τα οποία είναι χρήσιμα να γνωρίζουν τα θύματα βίας για να προσφύγουν στις κατάλληλες υπηρεσίες και ενέργειες.

Στόχος της δημιουργίας του παρόντος Εγχειριδίου νομοθεσίας, αποτελεί η παροχή στήριξης, βοήθειας, αλλά και βάσιμων πληροφοριών στα θύματα βίας, ούτως ώστε να καταφέρουν να ξεφύγουν από την κατάσταση στην οποία βρίσκονται και παράλληλα να βρουν προστασία.

Τονίζεται πως στο Εγχειρίδιο αυτό, δεν περιλαμβάνεται ολόκληρη η ισχύουσα Κυπριακή Νομοθεσία, παρά μόνο κάποια από τα αποσπάσματα που αφορούν την έμφυλη βία.

Συνεπώς, για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επισκεφτείτε τις πιο κάτω ηλεκτρονικές σελίδες, είτε αναγράφοντας στο όνομα της ιστοσελίδας σε κάποιο πρόγραμμα περιήγησης (π.χ. Google), είτε σκανάροντας τα σχετικά qr codes, που φαίνονται πιο κάτω.

- **Ο περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος του 2000 (119(I)/2000) (Όπως τροποποιήθηκε μέχρι το 2019)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2000_1_119/full.html

- **Ο περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2021 (115(I)/2021) (Όπως έχει τροποποιηθεί μέχρι το 2022)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2021_1_115/full.html

- **Ο Περί Ποινικού Κώδικα Νόμος ΚΕΦ. 154**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/0_154/full.html

- **Ο περί της Προστασίας από Παρενόχληση και Παρενοχλητική Παρακολούθηση Νόμος του 2021 (114(I)/2021)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2021_1_114/full.html

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Ο Περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος του 2000 (119(I)/2000)

- ΜΕΡΟΣ ΙV ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΟΣ
- ΜΕΡΟΣ V ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
- ΜΕΡΟΣ VI ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Ο Περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2021 (115(I)2021)

- ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ-ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΘΥΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Ο Περί Ποινικού Κώδικα Νόμος ΚΕΦ.154

- Ποινικά Αδικήματα εναντίον των Ηθών

Ο Περί της Προστασίας από Παρενόχληση και Παρενοχλητική Παρακολούθηση Νόμος του 2021 (114(I)2021)

ΜΕΡΟΣ ΙΙ ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ 114(I)/2021

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Πλημμέλημα

Έγκλημα που τιμωρείται από το νόμο με φυλάκιση έως πέντε (5) ετών.

Κακούργημα

Ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τριών (3) ετών ή βαρύτερης από αυτή.

Άγρα πελατών

Αδίκημα που διαπράττει όποιος παροτρύνει και παρενοχλεί με οποιοδήποτε τρόπο πρόσωπο ή ομάδα προσώπων να δεχθεί ή να αποκρούσει ταξιδιωτική ή μεταφορική υπηρεσία, υπηρεσίες εστίασης ή ψυχαγωγίας ή τουριστικού καταλύματος ή προϊόντα εμπορικού καταστήματος

Ανωμοτί μαρτυρία

Αφορά τη διαδικασία κατά την οποία κάποιος καταθέτει στις Αρχές χωρίς να δώσει όρκο.

Ο περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος του
2000 (119(I)/2000)
(Όπως τροποποιήθηκε μέχρι το 2019)

Έννοια της Βίας και Πεδίο Εφαρμογής της

3.(1) Βία, για τους σκοπούς του Νόμου αυτού, σημαίνει οποιαδήποτε πράξη, παράλειψη ή συμπεριφορά με την οποία προκαλείται σωματική, σεξουαλική ή ψυχική βλάβη σε οποιοδήποτε μέλος της οικογένειας από άλλο μέλος της οικογένειας. Περιλαμβάνει και τη βία που ασκείται με σκοπό την σεξουαλική επαφή χωρίς τη συγκατάθεση του θύματος, και τον περιορισμό της ελευθερίας του θύματος.

(2) Ανεξάρτητα από την ερμηνεία του όρου "βία" στο σημείο (1) στην έννοια της «βίας» περιλαμβάνονται και τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 4 (2) και 5 του Νόμου αυτού όπως επίσης και το αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 147 του Ποινικού Κώδικα (σελίδα 27 του εγχειριδίου)

(3) Πράξη ή συμπεριφορά η οποία αντιστοιχεί σε βία, (εδάφια (1) και (2) του άρθρου αυτού), ή σε αδίκημα, με βάση τα άρθρα 174, 175 και 177 του Ποινικού Κώδικα (σελίδες 33-34 του εγχειριδίου) όταν συμβαίνει στην παρουσία ανήλικου μέλους της οικογένειας, θεωρείται βία που ασκείται εναντίον αυτού του ανήλικου εφόσον μπορεί να προκαλέσει στο ανήλικο, ψυχική βλάβη. Αυτή η πράξη ή συμπεριφορά είναι αδίκημα που τιμωρείται με βάση το εδάφιο (4) του άρθρου αυτού.

(4) Οποιοσδήποτε ασκεί βία διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι πέντε χρόνια ή με χρηματική ποινή μέχρι τρεις χιλιάδες λίρες (£3000) ή και με τις δύο ποινές. Εξαιρείται η περίπτωση της κοινής επίθεσης που τιμωρείται με 2 χρόνια φυλάκιση και η περίπτωση που σε άλλο ή σε αυτό το Νόμο προβλέπεται αυστηρότερη ποινή.

Άκρως σοβαρή βία

4.(1) Όταν τα αδικήματα που αναφέρονται στην πρώτη στήλη του πιο κάτω εδαφίου (2) διαπράττονται από ένα μέλος της οικογένειας σε βάρος άλλου μέλους, αυτά θεωρούνται αυξημένης σοβαρότητας. Το Δικαστήριο, στις περιπτώσεις που η κατηγορία βασίζεται στα άρθρα του Ποινικού Κώδικα που αναφέρονται στη δεύτερη στήλη του εδαφίου (2) μπορεί να επιβάλει τις αυξημένες ποινές που προβλέπονται στην τρίτη στήλη αντί τις ποινές που προβλέπονται στα πιο κάτω άρθρα του Ποινικού Κώδικα.

Βιασμός συζύγου από σύζυγο

5. Παρά τις διατάξεις οποιουδήποτε νόμου, τα αδικήματα του βιασμού, σύμφωνα με τα άρθρα 144 και 145 του Ποινικού Κώδικα (σελίδα 26 του εγχειριδίου) , και της απόπειρας βιασμού, σύμφωνα με το άρθρο 146 (σελίδα 26 του εγχειριδίου), μπορεί να θεωρηθεί ότι διαπράχθηκαν από σύζυγο εναντίον συζύγου, αν με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης, θα στοιχειοθετούνταν τα αδικήματα αυτά, ακόμα και αν ο δράστης και το θύμα δεν ήταν παντρεμένοι και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

(2) Τα αδικήματα στα οποία αναφέρεται το εδάφιο (1) είναι τα εξής:

Αδικήματα	Άρθρο	Ποινή
(α) Άσεμνη επίθεση εναντίον γυναίκας.	151	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε πέντε χρόνια.
(β) Άσεμνη επίθεση εναντίον άντρα.	152	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε πέντε χρόνια.
(γ) Διαφθορά νεαρής γυναίκας ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων.	153(1)	Ισόβια φυλάκιση (η ποινή παραμένει ως έχει).
(δ) Απόπειρα διαφθοράς νεαρής γυναίκας ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων.	153(2)	Η φυλάκιση αυξάνεται από τρία σε επτά χρόνια.
(ε) Διαφθορά νεαρής γυναίκας ηλικίας δεκατριών χρόνων μέχρι δεκαέξι.	154	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε δέκα χρόνια.
(στ) Διαφθορά γυναίκας με νοητική ή/και ψυχική αναπηρία.	155	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε δώδεκα χρόνια.
(ζ) Συνουσία μεταξύ αρρένων.	171	Η φυλάκιση αυξάνεται από πέντε σε δέκα χρόνια.
(η) Συνουσία διά βίας.	172	Η φυλάκιση αυξάνεται από δεκατέσσερα χρόνια σε ισόβια φυλάκιση.
(θ) Απόπειρες.	173(2)	Η φυλάκιση αυξάνεται από επτά σε δέκα χρόνια.
(ι) Βαριά σωματική βλάβη.	231	Η φυλάκιση αυξάνεται από επτά σε δέκα χρόνια ή επιβάλλεται η προβλεπόμενη χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές.
(ια) Τραυματισμός και ανάλογες πράξεις.	234	Η φυλάκιση αυξάνεται από τρία σε πέντε χρόνια.
(Φ) Κοινή επίθεση.	242	Η φυλάκιση αυξάνεται από ένα σε δύο χρόνια ή επιβάλλεται η προβλεπόμενη χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές.

ΜΕΡΟΣ IV ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΟΣ

Λήψη κατάθεσης

9. Σε περίπτωση καταγγελίας η κατάθεση του θύματος λαμβάνεται από αστυνομικό του ίδιου φύλου, εκτός αν ζητηθεί διαφορετικά από το θύμα ή τον οικογενειακό σύμβουλο όταν το θύμα είναι ανήλικο πρόσωπο.

Οπτικογραφημένες καταθέσεις

10.(1) Εφόσον τηρείται το εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου, όταν εκδικάζονται αδικήματα βίας με βάση τις διατάξεις του παρόντος ή άλλου νόμου, μπορεί να παρουσιαστεί στο Δικαστήριο ως μαρτυρία οπτικογραφημένη κατάθεση η οποία δόθηκε σε αρμόδιο πρόσωπο από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο είναι θύμα βίας ή μάρτυρας διάπραξης αδικήματος που παραβιάζει τον παρόν Νόμο.

(2) Για την εφαρμογή των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου ισχύουν οι πιο κάτω προϋποθέσεις και περιορισμοί:

(α) η οπτικογράφιση θα πρέπει να αφορά την υπόθεση που εκδικάζεται,

(β) δεν δίνεται άδεια για να παρουσιαστεί οπτικογραφημένη κατάθεση:

(i) αν το πρόσωπο η κατάθεση του οποίου οπτικογραφήθηκε δεν είναι δυνατό να εμφανιστεί στο δικαστήριο για αντεξέταση (αν τούτο ζητηθεί με βάση το παρόν άρθρο),

(ii) αν δεν τηρήθηκαν οι κανόνες λήψης οπτικογραφημένης κατάθεσης που αναφέρονται στο άρθρο 11 του παρόντος Νόμου,

(iii) αν το δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης κρίνει ότι το συμφέρον της απονομής της δικαιοσύνης απαιτεί όπως δε γίνει αποδεκτή η οπτικογραφημένη κατάθεση:

(γ) παρουσιάζεται μαζί με την οπτικογραφημένη κατάθεση απομαγνητοφωνημένη και δακτυλογραφημένη η ηχητική ζώνη (sound track) της οπτικοταινίας στην οποία καταγράφηκε η κατάθεση.

(3) Οποιαδήποτε δήλωση που περιέχεται σε οπτικογραφημένη κατάθεση η οποία γίνεται αποδεκτή ως μαρτυρία δυνάμει του άρθρου αυτού θεωρείται ως άμεση προφορική μαρτυρία του προσώπου που κάνει τη δήλωση και κατά συνέπεια:

(α) γίνεται αποδεκτή ως μαρτυρία οποιουδήποτε γεγονότος το οποίο θα ήταν αποδεκτό σε περίπτωση άμεσης προφορικής μαρτυρίας,

(β) καμιά τέτοια δήλωση δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ενισχυτική μαρτυρία άλλης μαρτυρίας του ίδιου μάρτυρα.

(4) Η εφαρμογή των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζει την εξουσία του Δικαστηρίου να αποκλείσει οποιαδήποτε αποδεκτή μαρτυρία αν κρίνει ότι τούτο εξυπηρετεί το συμφέρον της δικαιοσύνης.

Άμεση καταγγελία αποδεκτή ως μαρτυρία

14. Καταγγελία η οποία γίνεται από θύμα αδικήματος βίας προς τους πιο κάτω, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από τη διάπραξή του, είναι μαρτυρία:

Προς οποιοδήποτε αστυνομικό, οικογενειακό σύμβουλο, λειτουργό ευημερίας, ψυχολόγο, γιατρό, περιλαμβανομένου ψυχιάτρου, που εξετάζει το θύμα, εκπαιδευτικό, μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, μέλος του Συνδέσμου Πρόληψης και Αντιμετώπισης της Βίας στην Οικογένεια ή μέλη του στενού οικογενειακού περιβάλλοντος του θύματος.

ΜΕΡΟΣ V ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ταχεία εκδίκαση

15.(1) Το Δικαστήριο μετά από αίτηση της αστυνομίας, μπορεί να εκδώσει διάταγμα για τη σύλληψη οποιουδήποτε προσώπου το οποίο καταγγέλλεται για οποιαδήποτε πράξη βίας με βάση το Νόμο αυτό.

(2) Πρόσωπο το οποίο συλλαμβάνεται με βάση το εδάφιο (1) προσάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου μέσα σε 24 ώρες από τη σύλληψή του, για να κατηγορηθεί για το αδίκημα βίας ή για να εκδοθεί διάταγμα προσωποκράτησής του από το Δικαστήριο.

(3) Οι ανακρίσεις γίνονται και η υπόθεση εκδικάζεται χωρίς καθυστέρηση. Μέχρι να δικαστεί η υπόθεση, το Δικαστήριο μπορεί είτε να διατάξει την κράτηση του κατηγορούμενου είτε να επιτρέψει την απόλυσή του, αφού αυτός δώσει ικανοποιητική εγγύηση ότι θα εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την ημερομηνία της ακρόασης της υπόθεσης και ότι θα τηρήσει τους όρους που το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να επιβάλει για την προστασία των μελών της οικογένειας, περιλαμβανομένου και του όρου να μην επισκέπτεται ή να μην παρενοχλεί με οποιοδήποτε τρόπο μέλος της οικογένειάς του.

(4) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας μπορεί να δώσει συγκατάθεση στην εκδίκαση υπόθεσης βίας με βάση το Νόμο αυτό από δικαστή που ασκεί ποινική δικαιοδοσία.

Ενισχυτική μαρτυρία

16. Το Δικαστήριο μπορεί να κρίνει ένοχο τον κατηγορούμενο με μόνη την κατάθεση του θύματος εάν δεν ήταν δυνατόν να δοθεί και άλλη ενισχυτική μαρτυρία.

Κατάθεση ψυχιάτρου ή ψυχολόγου

17.(1) Αν κατά τη διάρκεια εξέτασης ανήλικου προσώπου από ψυχίατρο ή ψυχολόγο για σκοπούς αξιολόγησης ή ψυχοθεραπείας γίνει αναφορά από τον ανήλικο ότι υπέστη κακοποίηση από οποιοδήποτε πρόσωπο, η μαρτυρία του ψυχιάτρου ή ψυχολόγου μπορεί να γίνει αποδεκτή στο δικαστήριο κατ' εξαίρεση του κανόνα περί εξ' ακοής μαρτυρίας.

(2) Το δικαστήριο δεν καταδικάζει οποιοδήποτε πρόσωπο με βάση μόνο τη μαρτυρία που αναφέρεται στο εδάφιο (1) πιο πάνω, εκτός αν η μαρτυρία αυτή ενισχύεται σε ουσιώδη σημεία από άλλη ανεξάρτητη μαρτυρία που μπορεί να περιλαμβάνει μαρτυρία εμπειρογνώμονα.

Αποτροπή εκφοβισμού

18.(1) Κατά την εκδίκαση υποθέσεων για διάπραξη αδικημάτων βίας το Δικαστήριο:

(α) διατάσσει όπως ολόκληρη ή μέρος της υπόθεσης εκδικαστεί κεκλεισμένων των θυρών και
(β) μπορεί να διατάξει όπως η κατάθεση οποιουδήποτε θύματος βίας και κάθε άλλου προσώπου για το οποίο υπάρχει υποψία ότι διατρέχει κίνδυνο ή απειλή επειδή θα καταθέσει ως μάρτυρας, ή ότι ενδέχεται να επηρεαστεί αρνητικά η κατάθεσή του, ληφθεί στην απουσία του κατηγορούμενου.

(2) Χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα του εδαφίου (1), τα μέτρα που αναφέρονται πιο κάτω μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς προστασίας των μαρτύρων:

(α) η τοποθέτηση ειδικού διαχωριστικού ή

(β) η χρήση κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης ή

(γ) χρήση οποιουδήποτε άλλου μέσου ή συστήματος,

με τρόπο που ο μάρτυρας να μην είναι ορατός στον κατηγορούμενο και αντίστροφα.

Προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα του κατηγορούμενου θα πρέπει στις πιο πάνω περιπτώσεις να γίνουν οι κατάλληλες τεχνολογικές διευθετήσεις ή άλλες εγκαταστάσεις ώστε ο κατηγορούμενος να μπορεί να παρακολουθεί ακουστικά τη διαδικασία και να δίνει οδηγίες στο δικηγόρο του.

Έλεγχος αντεξέτασης

19. Το Δικαστήριο μπορεί να παρεμβαίνει στη διαδικασία αντεξέτασης ανήλικων ή άλλων θυμάτων βίας και να δίνει τις κατάλληλες οδηγίες για να μην εκφοβίζονται, από επιθετικό ή έντονο τρόπο των ερωτήσεων ή από ερωτήσεις που περιέχουν απειλές οποιασδήποτε μορφής.

Εξαναγκασσιμότητα συζύγων

20. Σύζυγος κατηγορούμενου για αδίκημα βίας είναι ικανός μάρτυρας εάν είναι το θύμα βίας και είναι ικανός και εξαναγκάσιμος μάρτυρας εάν το θύμα βίας είναι άλλο μέλος της οικογένειας.

ΜΕΡΟΣ VI ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Διάταγμα απομάκρυνσης ανήλικου

21.(1) Το Δικαστήριο μπορεί, κατά ή μετά την εκδίκαση υπόθεσης βίας με θύμα ανήλικο πρόσωπο, να διατάξει για οποιαδήποτε χρονική περίοδο κρίνει αναγκαία, την απομάκρυνση του θύματος και την τοποθέτησή του σε ασφαλές μέρος ή την ανάθεση της φροντίδας του στο Διευθυντή Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

(2) Το Δικαστήριο μπορεί να εκδώσει προσωρινό διάταγμα απομάκρυνσης ανήλικου θύματος εφαρμόζοντας τις διατάξεις του άρθρου 22 του παρόντος Νόμου.

Προσωρινό διάταγμα αποκλεισμού υπόπτου ή απομάκρυνσης θύματος

22.(1) Το Δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση μέλους της οικογένειας ή της αστυνομίας ή του κατηγορούμενου ή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή του Οικογενειακού Συμβούλου ή άλλου προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό οποιουδήποτε απ' αυτούς, να εκδώσει

προσωρινό διάταγμα αποκλεισμού του υπόπτου ή απομάκρυνσης ανήλικου θύματος, μέχρι να καταχωρισθεί και εκδικαστεί ποινική υπόθεση εναντίον του κατηγορούμενου για το ποινικό αδίκημα βίας.

(2) Το Δικαστήριο εκδίδει το προσωρινό διάταγμα σε οποιοδήποτε χρόνο μετά από αίτηση και ένορκη δήλωση του θύματος. Στην περίπτωση ανήλικου θύματος, η ένορκη δήλωση πρέπει να γίνεται από οποιοδήποτε πρόσωπο γνωρίζει άμεσα τα γεγονότα ή έχει αποδεικτικά στοιχεία (περιλαμβανομένων και καταθέσεων του θύματος ή άλλων προσώπων σε οποιαδήποτε μορφή, πιστοποιητικών, βεβαιώσεων και άλλων αποδεικτικών στοιχείων) τα οποία δημιουργούν εκ πρώτης όψης κίνδυνο βίας.

(3)(α) Το προσωρινό διάταγμα ισχύει για περίοδο μέχρι 8 ημέρες από την ημέρα επίδοσής του στον ύποπτο και είναι επιστρεπτέο στο Δικαστήριο (σημαίνει ότι ο ύποπτος θα πρέπει να παρουσιαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου) εντός της περιόδου αυτής σε ώρα και ημέρα που θα ορίσει ο Πρωτοκολλητής.

(β) Τη μέρα και ώρα που ορίστηκε από τον Πρωτοκολλητή, το Δικαστήριο ακούει τον ύποπτο ή και κάθε επηρεαζόμενο ή ενδιαφερόμενο πρόσωπο που θα παρουσιασθεί και αποφασίζει εάν θα τερματίσει την ισχύ του διατάγματος ή εάν θα το παρατείνει μέχρι άλλες 8 μέρες.

(γ) Το Δικαστήριο μπορεί να δώσει παράταση στο διάταγμα μέχρι και 8 ημέρες, όμως συνολικά το προσωρινό διάταγμα δεν μπορεί να ισχύει για περισσότερες από 24 ημέρες, πριν από την καταχώριση ποινικής δίωξης εναντίον υπόπτου.

(δ) Το Δικαστήριο μπορεί μετά την καταχώριση ποινικής δίωξης εναντίον υπόπτου να εκδώσει ή παρατείνει διάταγμα αποκλεισμού ή απομάκρυνσης ανήλικου θύματος με ισχύ μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης.

Διάταγμα αποκλεισμού

23.(1) Το Δικαστήριο μπορεί να εκδώσει εναντίον προσώπου που κατηγορείται για διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος βίας, με βάση τον παρόντα Νόμο, διάταγμα, το οποίο θα ισχύει για την περίοδο και με τους όρους που δυνατό να θέσει και με το οποίο να απαγορεύει σε αυτό να εισέρχεται ή να παραμένει στην οικογενειακή κατοικία. Το διάταγμα αυτό καλείται "διάταγμα αποκλεισμού".

(2) Για την έκδοση του διατάγματος αποκλεισμού απαιτείται:

(α) Να αποδειχθεί προς ικανοποίηση του Δικαστηρίου ότι ο κατηγορούμενος έχει ιστορικό επανειλημμένων πράξεων βίας εναντίον μελών της οικογένειάς του ή ότι είχε 2 καταδίκες τα τελευταία 2 χρόνια για παρόμοια αδικήματα ή

(β) η βία που ασκήθηκε να έχει προκαλέσει τέτοια πραγματική σωματική, σεξουαλική ή ψυχική βλάβη, που να βάζει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα ή τη σεξουαλική ή ψυχική υγεία των θυμάτων ή

(γ) να αρνείται ο κατηγορούμενος να πάρει θεραπευτική αγωγή αυτοελέγχου που επιβάλλεται ως όρος για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 33 του Ποινικού Κώδικα.

(3) Το Δικαστήριο στο διάταγμα αποκλεισμού που εκδίδει ορίζει ημερομηνία πριν τη λήξη της περιόδου αποκλεισμού κατά την οποία εξετάζει το ενδεχόμενο παράτασης ή διαφοροποίησης του διατάγματος αυτού.

Κατά την πιο πάνω εξέταση, το Δικαστήριο ακούει τις απόψεις του κατηγορούμενου του παραπονούμενου ή της παραπονούμενης και οποιουδήποτε άλλου προσώπου επηρεάζεται

από την έκδοση του διατάγματος, εκτός όπου αυτοί είναι ανήλικοι και δεν κρίνεται σκόπιμο να καταθέσουν εναντίον του κατηγορούμενου, καθώς και τις απόψεις των αρμόδιων υπηρεσιών.

(4) Ο κατηγορούμενος μπορεί να ζητήσει αναθεώρηση ή ακύρωση του διατάγματος πριν από τη λήξη της καθοριζόμενης σε αυτό περιόδου.

(5) Διατάγματα αποκλεισμού επιβάλλονται και αντί οποιασδήποτε άλλης ποινής τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (6) του παρόντος άρθρου ή μαζί με άλλες ποινές τις οποίες το Δικαστήριο έχει εξουσία να επιβάλει με βάση οποιοδήποτε άλλο νόμο.

(6) Το Δικαστήριο δεν εκδίδει διάταγμα αποκλεισμού στις περιπτώσεις όπου επιβάλλει ταυτόχρονα και ποινή φυλάκισης για οποιαδήποτε περίοδο μεγαλύτερη των 6 μηνών. Στις περιπτώσεις όπου επιβάλλεται ποινή φυλάκισης μικρότερη των 6 μηνών, διάταγμα αποκλεισμού μπορεί να εκδοθεί ταυτόχρονα με την ποινή της φυλάκισης αλλά η ισχύς θα αρχίζει μετά την αποφυλάκιση του κατηγορούμενου.

(7) Πρόσωπο εναντίον του οποίου εκδόθηκε διάταγμα αποκλεισμού και ενώ το εν λόγω διάταγμα βρίσκεται σε ισχύ παραβαίνει οποιοδήποτε από τους όρους που περιλαμβάνονται σ' αυτό, διαπράττει αδίκημα τιμωρούμενο με φυλάκιση μέχρι 2 έτη. Το άρθρο 15 του παρόντος Νόμου για ταχεία εκδίκαση υποθέσεων βίας εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις διάπραξης αδικημάτων κατά παράβαση των διατάξεων του εδαφίου αυτού.

Κηδεμονία ή αναστολή φυλάκισης με ειδικούς όρους

25.(1) Το Δικαστήριο μπορεί, αντί να επιβάλει στον κατηγορούμενο οποιαδήποτε άλλη ποινή, να δεχθεί αίτημά του να τον θέσει υπό κηδεμονία, με τον ειδικό όρο ότι θα πάρει θεραπευτική αγωγή αυτοελέγχου από ειδικούς ή με άλλους όρους που το Δικαστήριο θα κρίνει αναγκαίους, για να αποφευχθεί η επανάληψη πράξεων βίας.

(2) Το Δικαστήριο, αν το κρίνει σκόπιμο, μπορεί να επιβάλει στον κατηγορούμενο ποινή φυλάκισης με αναστολή και να θέσει κατά τη διάρκεια της αναστολής τον κατηγορούμενο υπό κηδεμονία και υπό τον ειδικό όρο ή οποιουσδήποτε άλλους όρους που αναφέρονται στο εδάφιο (1) πιο πάνω.

**Ο περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών
και της Ενδοοικογενειακής Βίας και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2021
(115(I)/2021)
(Όπως έχει τροποποιηθεί μέχρι το 2022)**

Αδικήματα βίας κατά γυναικών

5. Τα ακόλουθα αδικήματα λογίζονται ως αδικήματα βίας κατά γυναίκα:

- (α) οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα στον πιο κάτω Πίνακα αδικήματα (βλ. Παράρτημα Α)
- (β) το αδίκημα της άσκησης ψυχολογικής βίας (Άρθρο 6)
- (γ) το αδίκημα της σεξουαλικής παρενόχλησης (Άρθρο 7)
- (δ) το αδίκημα της άσκησης οικονομικής βίας (Άρθρο 8)
- (ε) το αδίκημα της διάδοσης υλικού πορνογραφικού ή σεξουαλικού περιεχομένου (Άρθρο 9)
- (στ) το αδίκημα της υποκίνησης παιδιού (Άρθρο 10)
- (στ1) αδίκημα της γυναικοκτονίας (Άρθρο 10Α)
- (ζ) οποιοδήποτε αδίκημα καλύπτεται από τον όρο «ενδοοικογενειακή βία».

Άσκηση Ψυχολογικής βίας

6. Πρόσωπο που εκφράζει εξαναγκασμό, πίεση, υποτιμητικά σχόλια, εξύβριση ή απειλές πλήττει σοβαρά την ψυχολογική ακεραιότητα γυναίκα ή της προκαλεί πραγματικό φόβο, είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Σεξουαλική παρενόχληση

7. Πρόσωπο το οποίο συμπεριφέρεται με τρόπο σεξουαλικής φύσης σε γυναίκα, η οποία εκφράζεται με λόγια ή με πράξεις και έχει ως σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας της γυναίκα, ιδιαίτερα όταν με αυτή τη συμπεριφορά, το εν λόγω πρόσωπο δημιουργεί εκφοβιστικό, εχθρικό, υποβαθμιστικό, ταπεινωτικό ή προσβλητικό κλίμα προς τη γυναίκα αυτή, είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Οικονομική βία

8. Γυναίκα που εξαρτάται οικονομικά από τον σύντροφο/σύζυγο της, ο οποίος της αποστερεί τα αναγκαία οικονομικά μέσα για να μπορεί να ζει, περιλαμβανομένης της διατροφής, ιατρικής περίθαλψης, ένδυσης και υπόδησης και στέγης, με σκοπό να της προκαλέσει σωματική ή/και ψυχολογική βλάβη ή/και με σκοπό να την εξαναγκάσει να κάνει οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη ή/και απειρισκεψία και αδιαφορεί αν θα της προκαλέσει σωματική ή ψυχολογική βλάβη, είναι ένοχος αδικήματος. Σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Διάδοση υλικού πορνογραφικού ή σεξουαλικού περιεχομένου

9.(1) Πρόσωπο που αποστέλλει, διανέμει, κυκλοφορεί, δημοσιεύει, διαδίδει, αναπαράγει ή μεταδίδει με οποιαδήποτε ηλεκτρονικά, ψηφιακά, έντυπα ή άλλα μέσα οποιασδήποτε φύσης, υλικό με πορνογραφικό ή σεξουαλικό περιεχόμενο σε σχέση με γυναίκα, χωρίς τη συγκατάθεσή της, υπό συνθήκες που εύλογα θα υπήρχε ή θα αναμενόταν ιδιωτικότητα, με σκοπό να την εκφοβίσει ή/και εξευτελίσει ή/και παρενοχλήσει ή/και να της προκαλέσει συναισθηματική διαταραχή και/ή οικονομική ή άλλη ζημία ή βλάβη ή/και για να κερδίσει

παράνομο οικονομικό όφελος, είναι ένοχο κακουργήματος. Σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δεκατέσσερα (14) έτη.

(2) Πρόσωπο, το οποίο εκβιάζει ή απειλεί γυναίκα ότι χωρίς τη συγκατάθεσή της θα αποστείλει, διανείμει, δημοσιεύσει, διαδώσει, κυκλοφορήσει, αναπαράγει ή μεταδώσει με οποιαδήποτε ηλεκτρονικά, ψηφιακά έντυπα ή άλλα μέσα οποιασδήποτε φύσεως, υλικό με πορνογραφικό ή σεξουαλικό περιεχόμενο που δείχνει την ίδια, είναι ένοχο κακουργήματος και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δεκατέσσερα (14) έτη.

(3) Πρόσωπο το οποίο αποπειράται να διαπράξει τα προβλεπόμενα στα εδάφια (1) και (2) αδικήματα είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη.

Υποκίνηση παιδιού προς διάπραξη αδικήματος

10. Πρόσωπο, το οποίο υποκινεί παιδί να διαπράξει αδίκημα που αναφέρεται στις παραγράφους (α), (β), (γ), (δ), (ε) ή (ζ) του άρθρου 5 (βλ. άρθρο 5 σελ. 3), είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται στην ίδια ποινή φυλάκισης ή χρηματική ποινή που φέρουν τα εν λόγω αδικήματα για τον αυτουργό.

Γυναικοκτονία

10Α. (1) Πρόσωπο το οποίο προκαλεί το θάνατο γυναίκας με παράνομη πράξη ή παράλειψη, είναι ένοχο του αδικήματος της γυναικοκτονίας και υπόκειται σε ποινή φυλάκισης διά βίου:

Νοείται ότι παράνομη παράλειψη είναι και η υπαίτια αμέλεια παράλειψης εκτέλεσης καθήκοντος, αν και δεν υπάρχει πρόθεση πρόκλησης του θανάτου.

(2) Επιπροσθέτως των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του άρθρου 11 επιβαρυντικών περιστάσεων, το δικαστήριο κατά την επιμέτρηση και επιβολή της ποινής για το αδίκημα της γυναικοκτονίας λαμβάνει υπόψη, ως επιβαρυντικό παράγοντα, ότι ο θάνατος επήλθε ως αποτέλεσμα:

(α) άσκησης βίας από ερωτικό σύντροφο

(β) βασανισμού ή άσκησης βίας λόγω μισογυνισμού

(γ) άσκησης ενδοοικογενειακής βίας

(δ) άσκησης βίας για λόγους τιμής

(ε) άσκησης βίας για λόγους θρησκευτικών πεποιθήσεων

(στ) άσκησης βίας λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου

(ζ) διάπραξης του αδικήματος του ακρωτηριασμού γυναικείων γεννητικών οργάνων, κατά τις διατάξεις του άρθρου 233Α του Ποινικού Κώδικα

(η) άσκησης βίας με σκοπό ή στο πλαίσιο σεξουαλικής εκμετάλλευσης και/ή εμπορίας προσώπων και/ή διακίνησης ναρκωτικών και/ή οργανωμένου εγκλήματος

(θ) άσκησης βίας προς επίτευξη παράνομης συνουσίας

(ι) στοχευμένη άσκηση βίας εναντίον γυναικών, στο πλαίσιο ένοπλων συγκρούσεων.

"ερωτικός σύντροφος" σημαίνει πρώην ή νυν σύζυγο και/ή σύντροφο, ανεξαρτήτως εάν αυτός έχει μοιραστεί ή μοιράζεται την ίδια κατοικία με το θύμα.

Επιβαρυντικές περιστάσεις

11. Το Δικαστήριο, όταν ασκεί τις εξουσίες του στην επιβολή ποινής για αδίκημα βίας κατά γυναίκας, λαμβάνει υπόψη ως επιβαρυντικές τις ακόλουθες περιστάσεις εφόσον δεν αποτελούν ήδη μέρος των συστατικών στοιχείων του αδικήματος:

(α) το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον προσώπου από πρώην ή νυν σύζυγο ή σύντροφο ή μέλος της οικογένειάς του ή από πρόσωπο που συζεί ή συζούσε με το θύμα ή από πρόσωπο το οποίο έχει εκμεταλλευτεί θέση εξουσίας, εμπιστοσύνης ή επιρροής

(β) το αδίκημα ή τα συναφή αδικήματα διαπράχθηκαν κατά συρροή

(γ) το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον προσώπου το οποίο είναι σε ευάλωτη θέση λόγω διανοητικής ή σωματικής αναπηρίας ή κατάστασης εξάρτησης ή κατά γυναίκας η οποία εγκυμονούσε κατά τον χρόνο διάπραξης του αδικήματος ή που είχε άλλες ειδικές συνθήκες

(δ) το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ή στην παρουσία παιδιού (εντός του οπτικού ή ακουστικού του πεδίου)

(ε) το αδίκημα διαπράχθηκε από δύο (2) ή περισσότερα πρόσωπα που ενεργούσαν μαζί

(στ) πριν ή κατά το αδίκημα υπήρχε ακραία βία, εξαναγκασμός ή απειλή

(ζ) το αδίκημα διαπράχθηκε με τη χρήση ή υπό την απειλή όπλου ή άλλου επικίνδυνου αντικειμένου

(η) το αδίκημα είχε ως αποτέλεσμα την πρόκληση σοβαρής βλάβης στο θύμα

(θ) ο καταδικασθείς προηγουμένως είχε καταδικαστεί για αδίκημα της ίδιας φύσεως

(ι) το αδίκημα διαπράχθηκε από δημόσιο λειτουργό κατά την εκτέλεση καθηκόντων του.

Ευθύνη νομικών προσώπων (π.χ. εταιρεία, ένωση, οργάνωση)

12.(1) Νομικό πρόσωπο είναι υπεύθυνο για τα αδικήματα που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο όταν αυτά διαπράττονται προς όφελός του, από οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και το οποίο κατέχει στο νομικό αυτό πρόσωπο ηγετική θέση που βασίζεται σε:

(α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου ή

(β) εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις εκ μέρους του νομικού προσώπου ή

(γ) εξουσία να ασκεί έλεγχο εντός του νομικού προσώπου.

(2) Άνευ επηρεασμού των διατάξεων του εδαφίου (1), νομικό πρόσωπο έχει δυνατότητα να θεωρηθεί υπεύθυνο για τη διάπραξη των αδικημάτων που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο σε περίπτωση κατά την οποία η ελλιπής εποπτεία ή ο ελλιπής έλεγχος από πρόσωπο που καθορίζεται στο εδάφιο (1) έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη των εν λόγω αδικημάτων προς όφελος του νομικού προσώπου από πρόσωπο το οποίο ενεργεί υπό την δικαιοδοσία του.

(3) Η ευθύνη του νομικού προσώπου δυνάμει των εδαφίων (1) και (2), δεν αποκλείει την ποινική δίωξη των φυσικών προσώπων που ενεργούν ως αυτουργοί, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί στα αδικήματα που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο.

(4) Νομικό πρόσωπο, το οποίο καταδικάζεται για τη διάπραξη αδικήματος βίας κατά γυναίκας, υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες ευρώ (€300.000):

Νοείται ότι, πέραν της ποινικής ευθύνης για τη διάπραξη αδικήματος βίας κατά γυναίκας, το νομικό πρόσωπο φέρει αστική ευθύνη.

Επιπρόσθετες ποινές ή κυρώσεις κατά νομικού ή φυσικού προσώπου

13.(1) Το Δικαστήριο μπορεί, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας ή κατά την επιβολή ποινής σε καταδικασθέντα, να διατάξει ως επιπρόσθετη ποινή ή κύρωση:

(α) τον αποκλεισμό από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις,

(β) τη διάλυση του νομικού προσώπου,

(γ) το προσωρινό ή το οριστικό κλείσιμο των υποστατικών ή εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη του αδικήματος,

(δ) την κατάσχεση και τη δήμευση οποιουδήποτε αντικειμένου ή μέσου, το οποίο χρησιμοποιήθηκε για τη διάπραξη αδικήματος βίας κατά γυναίκας.

(2) Παράλειψη συμμόρφωσης με διάταγμα του Δικαστηρίου που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), συνιστά ποινικό αδίκημα το οποίο τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις εκατό εβδομήντα χιλιάδες ευρώ (€170.000) ή και με τις δύο αυτές ποινές.

Αποκλεισμός υπεράσπισης

16. Δεν αποτελεί υπεράσπιση/ ελαφρυντικό παράγοντα/ δικαιολογία σχετικά με αδίκημα βίας κατά γυναίκας, αν ο κατηγορούμενος ισχυριστεί ότι το θύμα έχει παραβεί πολιτισμικούς, θρησκευτικούς, κοινωνικούς/ παραδοσιακούς κανόνες/ έθιμα συμπεριφοράς ή ότι το αδίκημα έγινε για λόγους τιμής ή σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου.

Καταγγελία από επαγγελματίες

17. Σε περίπτωση που πρόσωπο, κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, έχει αρκετούς λόγους να πιστεύει ότι έχει διαπραχθεί αδίκημα βίας κατά γυναίκας ή ότι αναμένεται να διαπραχθούν και άλλες πράξεις βίας εναντίον γυναίκας και προβαίνει σε καταγγελία στις δικωτικές αρχές, οι κανόνες εμπιστευτικότητας που προβλέπονται σε οποιονδήποτε ισχύοντα Νόμο δεν εφαρμόζονται σε σχέση με την καταγγελία, εκτός από την περίπτωση για την οποία η πληροφόρηση λήφθηκε από δικηγόρο, στο πλαίσιο παροχής των υπηρεσιών του σε σχέση με ποινική ή αστική διαδικασία.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ - ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΘΥΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Προστασία καταγγελλόντων και θυμάτων και υποχρεώσεις διωκτικών αρχών

20.(1) Οι διωκτικές αρχές διασφαλίζουν την προστασία των προσώπων που καταγγέλλουν αδίκημα βίας κατά γυναίκας.

(2) Η Αστυνομία, με την πρώτη επαφή της με θύμα αδικήματος βίας κατά γυναικών, τηρεί τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμο.

(3) Σε περίπτωση που η Αστυνομία κρίνει ότι το θύμα κινδυνεύει από τη μη προφυλάκιση υποδίκου ή την απόλυση καταδίκου, ενημερώνει αυτό και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία του, σε συνεργασία με τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ή με ΜΚΟ.

(4) Σε περίπτωση που το θύμα εμπίπτει σε κατηγορία θυμάτων με ειδικές ανάγκες προστασίας ή στην κατηγορία παιδιών θυμάτων και προσώπων με σοβαρή νοητική ή ψυχοκοινωνική αναπηρία, κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 22 και 23 του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου.

(5) Σε περίπτωση κατά την οποία θύμα αδικήματος βίας κατά γυναίκας το οποίο διαπράχθηκε στη Δημοκρατία, έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης άλλο από τη Δημοκρατία και καταγγέλλει τη διάπραξη τέτοιου αδικήματος στις αρχές του κράτους μέλους της κατοικίας του και εφόσον η καταγγελία διαβιβαστεί στις διωκτικές αρχές, διερευνάται με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο αυτό θα γινόταν σε περίπτωση που το θύμα ευρισκόταν στη Δημοκρατία.

(6) Οι διωκτικές αρχές διασφαλίζουν ότι η διερεύνηση ή η άσκηση ποινικής δίωξης δεν εξαρτώνται από την υποβολή παραπόνου ή καταγγελίας από το θύμα ή εκπρόσωπό του ή, σε περίπτωση ανηλικού, από το πρόσωπο που ασκεί τη γονική μέριμνα και ότι η ποινική διαδικασία μπορεί να συνεχιστεί ακόμα και εάν το θύμα ή εκπρόσωπός του, αποσύρει το παράπονο ή την καταγγελία του.

(7) ΜΚΟ μπορούν να βοηθούν και στηρίζουν το θύμα, χωρίς να παρεμβαίνουν στην ποινική διαδικασία, εφόσον συμφωνεί το θύμα ή σε περίπτωση παιδιού θύματος, το πρόσωπο που ασκεί τη γονική μέριμνα, συμφωνεί σε αυτή τη βοήθεια και στήριξη.

(8) Οι διωκτικές αρχές διασφαλίζουν ότι παρέχεται αποτελεσματική και κατάλληλη προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό ειδικότερα κατά τη διάρκεια και μετά την έρευνα και δίωξη των δραστών στα ακόλουθα πρόσωπα:

(α) Πρόσωπο, άλλο από το θύμα, το οποίο αναφέρει τη διάπραξη ποινικού αδικήματος βίας κατά γυναίκας ή συνεργάζεται διαφορετικά, με οποιονδήποτε τρόπο, με τις διωκτικές αρχές,
(β) οποιονδήποτε μάρτυρα άλλον από το θύμα, ο οποίος δίνει κατάθεση αναφορικά με τη διάπραξη αδικήματος βίας κατά γυναίκας,

(γ) τα μέλη της οικογένειας του θύματος, όπου τούτο κρίνεται αναγκαίο.

(9) Η προβλεπόμενη στο εδάφιο (8) στήριξη δύναται να παρέχεται σε συνεργασία ή/και μέσω μη κυβερνητικών οργανισμών.

Επιπρόσθετες υποχρεώσεις

22. Οι διωκτικές αρχές και το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί προς εκδίκαση ή εκδικάζεται ποινική υπόθεση για διάπραξη αδικήματος βίας κατά γυναίκας, στο πλαίσιο των εξουσιών τους:

- (α) ενεργούν έγκαιρα και κατάλληλα, προσφέροντας επαρκή και άμεση προστασία στο θύμα
- (β) διασφαλίζουν ότι η ποινική διαδικασία διεξάγεται χωρίς καθυστέρηση και χωρίς να επιδεινώνει την τραυματική εμπειρία που βίωσε το θύμα,
- (γ) εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα και οι αρχές που είναι επιφορτισμένες με την ποινική έρευνα και τη δίωξη αδικημάτων βίας κατά γυναικών τυγχάνουν της ανάλογης επιμόρφωσης αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου,
- (δ) θέτουν στη διάθεση των προσώπων και των αρχών που είναι επιφορτισμένες με την ποινική έρευνα και δίωξη αδικημάτων βίας κατά γυναικών αποτελεσματικά εργαλεία έρευνας και άλλα απαραίτητα μέσα και διευκολύνσεις,
- (ε) διασφαλίζουν ότι η αβεβαιότητα για την πραγματική ηλικία του θύματος δεν αποτρέπει την έναρξη των ποινικών ερευνών.

Δικαίωμα σε νομική αρωγή

23. Κάθε θύμα, ανεξαρτήτως της βούλησης του ή μη να συνεργαστεί με τις διωκτικές αρχές κατά την ποινική διαδικασία, έχει δικαίωμα άμεσης πρόσβασης σε νομική εκπροσώπηση σε αστική διαδικασία, προς διεκδίκηση αποζημιώσεων από τον δράστη και σε περίπτωση που δεν έχει αρκετούς οικονομικούς πόρους, έχει δικαίωμα σε δωρεάν νομική αρωγή βάσει των διατάξεων του περί Νομικής Αρωγής Νόμου.

Προστασία των θυμάτων μαρτύρων

24.(1) Θύμα αδικήματος βίας κατά γυναίκας θεωρείται μάρτυρας ο οποίος χρήζει βοήθειας, κατά την έννοια του περί Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου και δύναται να εντάσσεται στο Σχέδιο Προστασίας Μαρτύρων και Συνεργατών της Δικαιοσύνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αυτού και του περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμου.

(2) Τα άρθρα 17, 18, 19, 20, 21, 22 και 23 του περί Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου, κατά την εκπόνηση του Σχεδίου Προστασίας Μαρτύρων και Συνεργατών της Δικαιοσύνης, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, διασφαλίζει κατά την κρίση του, σε συνεργασία με τον Αρχηγό Αστυνομίας όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο, ότι:

- (α) λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να διασφαλίζεται η προστασία της ταυτότητας και της εικόνας του θύματος και να αποτρέπεται η κοινοποίηση πληροφοριών που δυνατόν να οδηγήσουν στην ταυτοποίησή του,
- (β) λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας για το θύμα και όταν εφόσον ενδείκνυται, για την οικογένειά του ή για πρόσωπα εξομοιωμένα με μέλη της οικογένειάς του,

(γ) η προστασία αυτή διαρκεί και μετά από τη λήξη της ποινικής διαδικασίας ή/και της αποφυλάκισης του καταδίκου,

(δ) προσωπικά δεδομένα θυμάτων δύνανται να αποθηκευτούν ή και χρησιμοποιηθούν ή και τύχουν επεξεργασίας.

Δικαίωμα αποζημίωσης

25.(1) Το θύμα έχει δικαίωμα να καταχωρήσει αγωγή για αποζημίωση έναντι του δράστη για οποιαδήποτε πράξη που τιμωρείται με ποινή, διαπράχθηκε σε βάρος του και προβλέπεται στον παρόντα Νόμο και ο δράστης φέρει αντίστοιχη αστική ευθύνη για να καταβάλει ειδικές και γενικές αποζημιώσεις προς το θύμα για τη βλάβη που υπέστη ως άμεσο αποτέλεσμα του αδικήματος.

(2) Ο καταδικασθείς για αδίκημα βίας κατά γυναίκας υπέχει αστική ευθύνη για την καταβολή ειδικών, δίκαιων και εύλογων γενικών αποζημιώσεων προς το θύμα.

(3) Δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής για αποζημίωση, όπως προβλέπεται στο εδάφιο 1, έχει το αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο που ασκεί πολιτική δικαιοδοσία, όπως αυτό καθορίζεται στον περί Δικαστηρίων Νόμο.

(4) Κατά τον υπολογισμό των προβλεπόμενων στο εδάφιο (2) αποζημιώσεων, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

(α) Την έκταση της βίας και τις συνέπειές της στο θύμα,

(β) τον βαθμό της υπαιτιότητας του δράστη και

(γ) τη συγγένεια ή τη σχέση εξουσίας ή επιρροής του δράστη προς το θύμα.

(5) Δικαστήριο το οποίο ασκεί πολιτική δικαιοδοσία δύναται να επιδικάζει αποζημιώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τον βαθμό βαναυσότητας, τον βαθμό συγγενείας ή τη σχέση εξουσίας του δράστη με το θύμα.

(6) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του περί Παραγραφής Αγώγιμων Δικαιωμάτων Νόμου, το αγώγιμο δικαίωμα του θύματος δεν παραγράφεται.

(7) Σε περίπτωση θανάτου του θύματος ως αποτέλεσμα αξιόποινης πράξης σχετικά με τη διεκδίκηση αποζημιώσεων, ισχύουν οι διατάξεις του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου.

Προστασία θύματος κατά την ακροαματική διαδικασία

28.(1) Κατά την εκδίκαση υπόθεσης που αφορά σε αδίκημα βίας κατά γυναίκας, το θύμα τυγχάνει της προστασίας που προβλέπεται στον περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμο και στον περί Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμο.

(2) Το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει να αντεξεταστεί το θύμα χωρίς να είναι παρόν, με τη χρήση κατάλληλης τεχνολογίας επικοινωνιών, εφόσον τούτο είναι προς όφελος του θύματος.

(3) Το Δικαστήριο και οι διωκτικές αρχές, προκειμένου να προστατεύσουν την ιδιωτική ζωή, την ταυτότητα και την εικόνα του θύματος, αποτρέπουν την κοινοποίηση πληροφοριών που δυνατόν να οδηγήσουν στην ταυτοποίησή του και λαμβάνουν κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο για την προστασία των αναφερόμενων πιο πάνω δικαιωμάτων και συμφερόντων του θύματος.

Μη απαίτηση για ενισχυτική μαρτυρία

29. Για την απόδειξη αδικήματος βίας κατά γυναίκας δεν είναι απαραίτητη η αναζήτηση ενισχυτικής μαρτυρίας της ένορκης ή ανώμοτης μαρτυρίας παιδιού ή της ένορκης μαρτυρίας γυναίκας, ούτε η αυτοπροειδοποίηση του Δικαστηρίου για τον κίνδυνο καταδίκης με μόνη την ένορκη ή ανώμοτη μαρτυρία παιδιού ή την ένορκη μαρτυρία γυναίκας.

Προσωρινό διάταγμα απομάκρυνσης του θύματος

30.(1) Το Δικαστήριο μπορεί μετά από μονομερή αίτηση του θύματος, της Αστυνομίας, του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας ή, όπου το θύμα είναι παιδί, επιτρόπου διορισμένου δυνάμει των διατάξεων του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου, να εκδώσει προσωρινό διάταγμα απομάκρυνσης θύματος, μέχρι να καταχωριστεί και εκδικαστεί ποινική υπόθεση εναντίον υπόπτου ή κατηγορουμένου για αδίκημα βίας κατά γυναίκας.

(2) Το Δικαστήριο εκδίδει προσωρινό διάταγμα μετά την υποβολή αίτησης, η οποία καταχωρίζεται, όπως προβλέπεται στο εδάφιο (1) και συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του θύματος ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου έχει άμεση γνώση των γεγονότων ή εφόσον προσκομιστούν ενώπιον του οποιαδήποτε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δημιουργούν εκ πρώτης όψεως κίνδυνο άσκησης βίας κατά γυναίκας ή ενδοοικογενειακής βίας ή επανάληψης του αδικήματος ή την ανάγκη προστασίας του θύματος από επηρεασμό. Περιλαμβάνονται και καταθέσεις του θύματος ή άλλων προσώπων σε οποιαδήποτε μορφή, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία.

(3) Το προσωρινό διάταγμα ισχύει για περίοδο που δεν υπερβαίνει τις οκτώ (8) ημέρες από την ημέρα επίδοσης του στον ύποπτο και είναι επιστρεπτέο στο Δικαστήριο εντός της περιόδου αυτής, σε ώρα και ημέρα που θα ορίσει το Δικαστήριο.

(4) Κατά την ορισμένη από το Δικαστήριο ημέρα και ώρα, το Δικαστήριο ακούει τον ύποπτο ή κατηγορούμενο, καθώς και κάθε επηρεαζόμενο ή ενδιαφερόμενο πρόσωπο που θα παρουσιασθεί και αποφασίζει κατά πόσο θα τερματίσει την ισχύ του διατάγματος ή θα το παρατείνει για περαιτέρω χρονική περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τις οκτώ (8) ημέρες.

(5) Το Δικαστήριο μπορεί να παρατείνει έτι περαιτέρω την ισχύ του ως άνω προσωρινού διατάγματος για περίοδο την οποία κρίνει αναγκαία, χωρίς όμως η περίοδος ισχύος αυτού να δύναται να υπερβαίνει τις εξήντα (60) ημέρες στο σύνολό της για την περίοδο που προηγείται της άσκησης ποινικής δίωξης εναντίον του υπόπτου.

(6) Το Δικαστήριο μπορεί, μετά την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του υπόπτου, να εκδώσει διάταγμα απομάκρυνσης ή να παρατείνει το προσωρινό διάταγμα, με ισχύ μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης.

Διάταγμα απομάκρυνσης θύματος

31.(1) Το Δικαστήριο μπορεί, κατά ή μετά την έναρξη διαδικασίας σε σχέση με αδίκημα βίας κατά γυναίκας, να διατάξει για οποιαδήποτε χρονική περίοδο ήθελε κρίνει αναγκαία, την απομάκρυνση του θύματος και την τοποθέτησή του σε ασφαλές μέρος ή σε περίπτωση παιδιού θύματος, την ανάθεση της φροντίδας του στον Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, εφόσον κρίνει τούτο αναγκαίο προς το συμφέρον του θύματος και νοουμένου ότι οποιαδήποτε άλλα μέτρα εναντίον του υπόπτου ή κατηγορουμένου δεν διασφαλίζουν το συμφέρον και την προστασία του.

(2) Το Δικαστήριο, στο διάταγμα απομάκρυνσης θύματος, εξετάζει το ενδεχόμενο παράτασης ή διαφοροποίησης του εν λόγω διατάγματος πριν από την ολοκλήρωση της περιόδου απομάκρυνσης.

(3) Κατά την προβλεπόμενη στο εδάφιο (2) εξέταση, το Δικαστήριο ακούει τις απόψεις του υπόπτου ή κατηγορουμένου και του θύματος ή εκπροσώπου αυτού, όπως και οποιουδήποτε άλλου προσώπου επηρεάζεται από την έκδοση του διατάγματος, εκτός εάν δεν κρίνεται σκόπιμο τα πρόσωπα αυτά να καταθέσουν εναντίον του κατηγορουμένου, καθώς και τις απόψεις των εμπλεκόμενων υπηρεσιών.

(4) Το θύμα μπορεί να ζητήσει αναθεώρηση ή ακύρωση του διατάγματος, κατά τη λήξη της καθορισμένης περιόδου.

Προσωρινό διάταγμα αποκλεισμού υπόπτου ή κατηγορουμένου

32.(1) Το Δικαστήριο μπορεί, μετά από μονομερή αίτηση του θύματος, της Αστυνομίας, του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, ή διορισμένου επίτροπου (όπου το θύμα είναι παιδί), να εκδώσει προσωρινό διάταγμα, με το οποίο να απαγορεύει στον κατηγορούμενο ή ύποπτο να εισέρχεται ή να πλησιάζει σε συγκεκριμένη απόσταση ή να παραμένει στην κατοικία ή στον χώρο διαμονής του θύματος ή και να το πλησιάζει στον χώρο εργασίας του ή άλλο χώρο που θα αποφασίσει το Δικαστήριο, μέχρις ότου καταχωριστεί και εκδικαστεί ποινική υπόθεση εναντίον του υπόπτου για αδίκημα βίας κατά γυναίκας.

(2) Το Δικαστήριο εκδίδει το διάταγμα αποκλεισμού καθ' οιονδήποτε χρόνο ύστερα από την καταχώρηση αίτησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1), η οποία συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του θύματος ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου είναι σε θέση να έχει άμεση γνώση των γεγονότων ή εφόσον προσκομιστούν ενώπιον του, οποιαδήποτε άλλα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δημιουργούν εκ πρώτης όψεως κίνδυνο άσκησης βίας κατά γυναίκας ή ενδοοικογενειακής βίας ή επανάληψης του αδικήματος ή την ανάγκη προστασίας του θύματος από επηρεασμό ή άλλως πως, περιλαμβανομένων και καταθέσεων του θύματος ή άλλων προσώπων σε οποιαδήποτε μορφή, πιστοποιητικών, βεβαιώσεων ή άλλων αποδεικτικών στοιχείων δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου ή οποιουδήποτε άλλου Νόμου.

(3) Το προσωρινό διάταγμα ισχύει για περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τις οκτώ (8) ημέρες από την ημέρα επίδοσής του στον ύποπτο και είναι επιστρεπτέο εντός της περιόδου αυτής, σε ώρα και ημέρα που θα ορίσει το Δικαστήριο.

(4) Κατά την ορισμένη ημέρα και ώρα, το Δικαστήριο ακούει τον ύποπτο, όπως και κάθε επηρεαζόμενο ή ενδιαφερόμενο πρόσωπο που θα παρουσιασθεί και αποφασίζει εάν θα τερματίσει την ισχύ του διατάγματος ή εάν θα παρατείνει αυτό για περαιτέρω χρονική περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τις οκτώ (8) ημέρες.

(5) Το Δικαστήριο μπορεί να παρατείνει περαιτέρω την ισχύ του διατάγματος για τόση περίοδο όση κρίνει αναγκαία, χωρίς η περίοδος ισχύος του διατάγματος να υπερβαίνει τις εξήντα (60) ημέρες στο σύνολό της για την περίοδο που προηγείται της άσκησης ποινικής δίωξης εναντίον του υπόπτου.

(6) Το Δικαστήριο μπορεί μετά την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον υπόπτου, να εκδώσει ή παρατείνει την ισχύ του διατάγματος αποκλεισμού μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης.

Διάταγμα αποκλεισμού κατηγορουμένου

33.(1) Το Δικαστήριο μπορεί να εκδώσει εναντίον προσώπου το οποίο κατηγορείται για αδίκημα βίας κατά γυναίκας, διάταγμα με ισχύ για τέτοια περίοδο και υπό τέτοιους όρους τους οποίους το Δικαστήριο δυνατόν να θέσει, με το οποίο να απαγορεύει στον κατηγορούμενο να εισέρχεται ή να πλησιάζει σε συγκεκριμένη απόσταση ή να παραμένει στην κατοικία ή στον χώρο διαμονής του θύματος ή πλησιάζει αυτό στον χώρο εργασίας του ή σε άλλο χώρο το οποίο θα αποφασίσει:

Νοείται ότι, το Δικαστήριο, ορίζει στο διάταγμα αποκλεισμού ημερομηνία πριν από τη λήξη της περιόδου αποκλεισμού κατά την οποία εξετάζει το ενδεχόμενο παράτασης ή διαφοροποίησης αυτού.

(2) Το Δικαστήριο ακούει τις απόψεις του κατηγορουμένου, του θύματος ή εκπροσώπου αυτού και οποιουδήποτε άλλου προσώπου το οποίο επηρεάζεται από την έκδοση του διατάγματος αποκλεισμού εκτός εάν δεν κρίνεται σκόπιμο να καταθέσουν εναντίον του κατηγορουμένου συγκεκριμένα πρόσωπα. Ακούει επίσης και τις απόψεις των εμπλεκόμενων υπηρεσιών.

(3) Ο κατηγορούμενος μπορεί να ζητήσει αναθεώρηση ή ακύρωση του διατάγματος κατά την εκπνοή της καθοριζόμενης σε αυτό περιόδου.

(4) Διάταγμα αποκλεισμού μπορεί να επιβληθεί και αντί οποιασδήποτε άλλης ποινής ή μαζί με άλλες ποινές τις οποίες το Δικαστήριο έχει εξουσία να επιβάλει δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου και οποιουδήποτε άλλου Νόμου.

(5) Πρόσωπο εναντίον του οποίου εκδόθηκε διάταγμα αποκλεισμού και το οποίο ενώ το εν λόγω διάταγμα βρίσκεται σε ισχύ, παραβαίνει οποιονδήποτε από τους όρους που περιλαμβάνονται σε αυτό, διαπράττει αδίκημα και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης μέχρι δύο (2) έτη.

Ο Περί Ποινικού Κώδικα Νόμος ΚΕΦ. 154

Ποινικά Αδικήματα εναντίον των Ηθών

144. Βιασμός

Βιασμός θεωρείται όταν κάποιος έρχεται σε παράνομη επαφή μέσω κολπικής, πρωκτικής ή στοματικής διείσδυσης του πέους στο σώμα άλλου προσώπου, χωρίς την συγκατάθεση και θέληση του ή με συναίνεση η οποία δόθηκε λόγω βίας, απειλής ή εκφοβισμού. Όποιος προβεί σε τέτοια πράξη, είναι ένοχος κακουργήματος, καλείται βιαστής και τιμωρείται με ποινή ισόβιας φυλάκισης.

146. Απόπειρα βιασμού

Όποιος κάνει οποιαδήποτε απόπειρα βιασμού, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης δέκα (10) χρόνων.

146 Α. Σεξουαλική κακοποίηση διά διείσδυσης

Σεξουαλική κακοποίηση μέσω διείσδυσης θεωρείται όταν κάποιος πραγματοποιεί διείσδυση σεξουαλικής φύσης κολπικά, πρωκτικά ή στοματικά στο σώμα άλλου προσώπου, με οποιοδήποτε μέρος του σώματος ή αντικείμενο, χωρίς τη θέληση του ή με συναίνεση η οποία δόθηκε λόγω βίας, απειλής ή εκφοβισμού. Όποιος προβεί σε τέτοια πράξη, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή ισόβιας φυλάκισης.

146 Β. Απόπειρα σεξουαλικής κακοποίησης διά διείσδυσης

Όποιος κάνει απόπειρα σεξουαλικής κακοποίησης άλλου προσώπου μέσω διείσδυσης σεξουαλικής φύσης, θεωρείται ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή ισόβιας φυλάκισης.

146 Γ. Εξαναγκασμός σε διάπραξη βιασμού

Όποιος χρησιμοποιεί βία, απειλές ή εκφοβισμό εναντίον κάποιου προσώπου για να τον εξαναγκάσει να διαπράξει βιασμό εναντίον τρίτου προσώπου, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή ισόβιας φυλάκισης.

146 Δ. Εξαναγκασμός σε σεξουαλική κακοποίηση διά διείσδυσης

Όποιος χρησιμοποιεί βία, απειλές ή εκφοβισμό εναντίον κάποιου προσώπου για να τον εξαναγκάσει να διαπράξει κακοποίηση μέσω διείσδυσης εναντίον τρίτου προσώπου, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή ισόβιας φυλάκισης.

146 Ε. Εξαναγκασμός σε διάπραξη συνουσίας ή άλλων πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα

Όποιος χρησιμοποιεί βία, απειλές ή εκφοβισμό εναντίον κάποιου προσώπου για να τον εξαναγκάσει να έρθει σε σεξουαλική επαφή ή να προβεί σε άλλες πράξεις σεξουαλικού χαρακτήρα, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δέκα (10) χρόνια.

147. Αιμομιξία

Όποιος έρχεται σε σεξουαλική επαφή με γυναίκα, ενώ γνωρίζει ότι είναι εγγονή, κόρη, αδελφή ή μητέρα του, είναι ένοχος για το ποινικό αδίκημα της αιμομιξίας και τιμωρείται σε φυλάκιση δεκατεσσάρων (14) ετών, ανεξάρτητα αν η σεξουαλική επαφή έγινε με ή χωρίς τη συναίνεση του θύματος.

148. Απαγωγή

Όποιος κατακρατεί γυναίκα αναγκαστικά και χωρίς τη θέληση της, με σκοπό το γάμος ή τη σεξουαλική επαφή μαζί της, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης επτά (7) χρόνων.

149. Απαγωγή νεαρής γυναίκας ηλικίας κάτω των δεκαέξι χρόνων

Όποιος προσπαθεί να χωρίσει νεαρή, άγαμη γυναίκα, κάτω των δεκαέξι (16) ετών, από την επίβλεψη, προστασία και φροντίδα των γονέων της ή άλλου προσώπου που έχει τη νόμιμη φροντίδα της νεαρής γυναίκας, χωρίς τη θέληση τους, είναι ένοχος πλημμελήματος (έγκλημα που τιμωρείται από το νόμο με φυλάκιση έως πέντε (5) ετών).

150. Εξαναγκασμός σε γάμο

Όποιος προσπαθεί με τη χρήση εξαναγκασμού να πείσει άλλο πρόσωπο να παντρευτεί, χωρίς τη θέληση του, είναι ένοχος πλημμελήματος.

151. Άσεμνη επίθεση εναντίον γυναίκας

Όποιος επιτίθεται παράνομα και άσεμνα εναντίον γυναίκας, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν ξεπερνά τα πέντε (5) χρόνια.

152. Άσεμνη επίθεση εναντίον άντρα

Όποιος επιτίθεται παράνομα και άσεμνα εναντίον άντρα, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν ξεπερνά τα πέντε (5) χρόνια.

153. Διαφθορά νεαρής γυναίκας ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων

(1)Όποιος έρχεται παράνομα σε σεξουαλική επαφή με νεαρή γυναίκα κάτω των δεκατριών (13) ετών, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ισόβια ποινή φυλάκισης.

(2)Όποιος κάνει απόπειρα να έρθει παράνομα σε σεξουαλική επαφή με νεαρή γυναίκα κάτω των δεκατριών (13) ετών, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με φυλάκιση δεκατεσσάρων (14) ετών.

154. Διαφθορά νεαρής γυναίκας ηλικίας δεκατριών χρόνων μέχρι δεκαέξι

Όποιος έρχεται ή προσπαθεί να έρθει σε σεξουαλική επαφή παράνομα με νεαρή γυναίκα που έχει ηλικία δεκατριών (13) ετών και πάνω αλλά είναι κάτω των δεκαεπτά (17) ετών, είναι ένοχος πλημμελήματος και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν ξεπερνά τα τρία (3) χρόνια.

Ωστόσο, η σεξουαλική επαφή ή προσπάθεια διάπραξης σεξουαλικής επαφής δεν θεωρείται παράνομη, ούτε παράβαση του άρθρου, σε περίπτωση που όταν γίνεται η πράξη αυτή η νεαρή γυναίκα είναι παντρεμένη με τον άντρα που έρχεται ή προσπαθεί να έρθει σε σεξουαλική επαφή μαζί της.

155. Διαφθορά γυναίκας με νοητική ή/και ψυχική αναπηρία

Όποιος γνωρίζει ότι γυναίκα έχει νοητική ή/και ψυχική αναπηρία και έρχεται ή προσπαθεί παράνομα να έρθει σε σεξουαλική επαφή μαζί της, κάτω από συνθήκες που δεν θεωρείται βιασμός, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν ξεπερνά τα δεκατέσσερα (14) χρόνια.

156 (1). Καταστολή οίκων ανοχής και τερματισμός μίσθωσης εξαιτίας καταδίκης

Όποιος ή όποια,

- διατηρεί, διευθύνει, συμμετέχει ή βοηθά στην διεύθυνση οίκου ανοχής
- είναι ενοικιαστής ή παίρνει μισθό ή είναι κάτοχος ή υπεύθυνος χώρου, και γνωρίζει ότι ο χώρος ή μέρος του χώρου χρησιμοποιείται ως οίκος ανοχής ή για άσκηση πορνείας και επιτρέπει τη λειτουργία του
- είναι ιδιοκτήτης ενοικιαστής, ή αντιπρόσωπος του χώρου, από το οποίο επωφελείται οικονομικά γνωρίζοντας ότι ο χώρος ή μέρος αυτού δύναται να χρησιμοποιηθεί ως οίκος ανοχής ή συμμετέχει ο ίδιος εκούσια στη συνεχή χρήση του χώρου ως οίκος ανοχής

είναι ένοχος πλημμελήματος.

157. Μαστροπεία

Όποιος.

- προωθεί γυναίκα ηλικίας κάτω των είκοσι ενός (21) χρονών παράνομα σε σωματική επαφή με ένα ή περισσότερα πρόσωπα, είτε στη Δημοκρατία, είτε αλλού ή
- προωθεί γυναίκα σε κοινή πορνεία, είτε στη Δημοκρατία, είτε αλλού ή
- προωθεί γυναίκα να εγκαταλείψει τη Δημοκρατία, με σκοπό να εγκλειστεί σε οίκο ανοχής αλλού ή
- προωθεί γυναίκα να εγκλειστεί σε οίκο ανοχής ή αλλού για σκοπούς άσκησης πορνείας

είναι ένοχος πλημμελήματος και τιμωρείται σε ποινή φυλάκισης που δεν ξεπερνά τα πέντε (5) έτη.

Ωστόσο, κανένας δεν καταδικάζεται για ποινικό αδίκημα σχετικά με το παρόν άρθρο εάν υπάρχει μια μόνο μαρτυρία ενός μάρτυρα, εκτός και αν η μαρτυρία αυτή ενισχύεται από άλλο βάσιμο ενοχοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο για τον κατηγορούμενο.

158. Το να επιτρέπεται σε παιδιά ή νεαρά πρόσωπα να συχνάζουν σε οίκους ανοχής

Όποιος επιτρέπει σε παιδί ή νεαρό πρόσωπο ηλικίας τεσσάρων (4) μέχρι δεκαέξι (16) χρονών το οποίο είναι υπό την επίβλεψη, φροντίδα ή μέριμνα του, να διαμένει ή να συχνάζει σε οίκο

ανοχής, είναι ένοχος πλημμελήματος και τιμωρείται με χρηματική ποινή που δεν ξεπερνά τις τετρακόσιες πενήντα Λίρες Κύπρου (£450) ή σε ποινή φυλάκισης που δεν ξεπερνά τους έξι (6) μήνες ή μπορεί να υποστεί και τις δύο αυτές ποινές.

159. Προαγωγή διαφθοράς γυναίκας με απειλές, δόλο ή χορήγηση φαρμάκων

Όποιος ή όποια,

- προωθεί γυναίκα σε παράνομη σωματική επαφή με άντρα ή προωθεί άντρα σε παράνομη σωματική επαφή με άντρα, με τη χρήση απειλών ή εκφοβισμού οποιουδήποτε είδους ή μέσω ψευδών παραστάσεων, είτε στη Δημοκρατία, είτε αλλού ή
- ψεύδεται με οποιοδήποτε τρόπο προάγοντας γυναίκα σε παράνομη σεξουαλική επαφή με άντρα, είτε στη Δημοκρατία είτε αλλού ή
- χορηγεί σε γυναίκα ή άντρα ή προκαλεί τη γυναίκα ή τον άντρα να πάρει οποιοδήποτε φάρμακο, ουσία, ή άλλο πράγμα με στόχο να τη/τον ναρκώσει, να την/τον αποδυναμώσει και να μην μπορεί να αντισταθεί, ώστε να δοθεί η δυνατότητα σε οποιοδήποτε άντρα να έρθει παράνομα σε σεξουαλική επαφή με αυτή/ αυτόν

είναι ένοχος πλημμελήματος.

Ωστόσο, κανένας δεν καταδικάζεται για ποινικό αδίκημα σχετικά με το παρόν άρθρο εάν υπάρχει μια μόνο μαρτυρία ενός μάρτυρα, εκτός και αν η μαρτυρία αυτή ενισχύεται από άλλο βάσιμο, ενοχοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο για τον κατηγορούμενο.

160. Οικοδεσπότης κλπ. που επιτρέπει διαφθορά νεαρής γυναίκας ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων στο υποστατικό του

Ο ιδιοκτήτης ή ο κάτοχος χώρου ή αυτός που έχει, συμμετέχει ή βοηθά στη διεύθυνση ή στον έλεγχο του χώρου, ο οποίος υποκινεί ή σε γνώση του ανέχεται νεαρή γυναίκα ηλικίας κάτω των δεκατριών (13) ετών να καταφεύγει σε χώρο ή να παραμένει σε αυτό με σκοπό να έρθει παράνομα σε σεξουαλική επαφή με οποιονδήποτε ή με συγκεκριμένο άντρα, είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται σε φυλάκιση πέντε (5) χρόνων.

Αν αποδειχτεί στο Δικαστήριο ότι ο κατηγορούμενος είχε βάσιμη και ουσιώδη αιτία να πιστεύει ότι η παθούσα ήταν δεκαέξι (16) ετών ή μεγαλύτερη, αυτό αποτελεί επαρκή υπεράσπιση στην κατηγορία που έγινε.

161. Οικοδεσπότης κλπ. που επιτρέπει διαφθορά νεαρής γυναίκας ηλικίας κάτω των δεκαέξι χρόνων στα υποστατικά του

Ο ιδιοκτήτης ή ο κάτοχος χώρου ή αυτός που έχει, συμμετέχει ή βοηθά στη διεύθυνση ή στον έλεγχο του χώρου, ο οποίος υποκινεί ή σε γνώση του ανέχεται νεαρή γυναίκα ηλικίας άνω των δεκατριών (13) και κάτω των δεκαέξι (16) ετών να καταφεύγει σε τέτοιο χώρο ή να παραμένει σε αυτό με σκοπό να έρθει παράνομα σε σεξουαλική επαφή με οποιονδήποτε ή με συγκεκριμένο άντρα, είναι ένοχος πλημμελήματος.

Αν αποδειχτεί στο Δικαστήριο ότι ο κατηγορούμενος είχε βάσιμη και ουσιώδη αιτία να πιστεύει ότι η παθούσα ήταν δεκαέξι (16) ετών ή μεγαλύτερη, αυτό αποτελεί επαρκή υπεράσπιση στην κατηγορία που έγινε.

162. Παράνομη κατακράτηση γυναίκας

Όποιος κρατά αναγκαστικά γυναίκα, χωρίς τη θέληση της

- σε χώρο με σκοπό να έρθει παράνομα σε σεξουαλική επαφή με αυτή, οποιοσδήποτε άντρας
- σε οίκο ανοχής

είναι ένοχος πλημμελήματος και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν ξεπερνά τα πέντε χρόνια.

Ένοχος για παράνομη και καταναγκαστική κράτηση γυναίκας θεωρείται όποιος:

- εξαναγκάζει και υποκινεί γυναίκα να διαμένει σε χώρο με σκοπό την παράνομη σωματική επαφή
- την εξαναγκάζει να διαμένει σε τέτοιο χώρο ή οίκο ανοχής
- κατακρατεί είδη ένδυσης ή άλλο περιουσιακό στοιχείο που ανήκει σε αυτή
- απειλή την γυναίκα ότι μπορεί να πάρει δικαστικά μέτρα εναντίον της αν αυτή αναχωρήσει παίρνοντας μαζί της είδη ένδυσης που δανείστηκε από αυτόν ή που δόθηκαν σε αυτή από τον ίδιο ή κατόπι οδηγίων του.

Κανένα δικαστικό μέτρο, αστικής ή ποινικής φύσης δεν λαμβάνεται εναντίον γυναίκας διότι πήρε μαζί της ή βρέθηκε να κατέχει είδος ένδυσης απαραίτητο για να μπορέσει να εγκαταλείψει τέτοιο υποστατικό ή οίκο ανοχής.

164. Εκμετάλλευση πορνών και επίμονη άγρα πελατών για ανήθικους σκοπούς

(1) Όποιος ή όποια:

- γνωρίζει ότι ζει εξ' ολοκλήρου ή μερικώς από κέρδη πορνείας, που συμβαίνει μεταξύ προσώπων είτε του ιδίου ή διαφορετικού φύλου
- παροτρύνει άτομα να δεχτούν υπηρεσίες πορνείας είτε του ιδίου είτε άλλου φύλου σε δημόσιο χώρο επίμονα ή παρενοχλεί φορτικά για ανήθικους σκοπούς, οποιοδήποτε πρόσωπο, είτε του ιδίου είτε του άλλου φύλου

είναι ένοχος πλημμελήματος και υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.

(2) Δικαστής η/ο οποία/ος μετά από ένορκη καταγγελία, κρίνει ότι υπάρχει λόγος για υποψία ότι κατοικία ή μέρος αυτής χρησιμοποιείται από γυναίκα ή άντρα για την άσκηση πορνείας σε αυτή και ότι πρόσωπο το οποίο διαμένει ή συχνάζει σε αυτή την κατοικία ζει εξολοκλήρου ή μερικώς από τα κέρδη άσκησης πορνείας από την εν λόγω γυναίκα/άντρα, μπορεί να εκδώσει διάταγμα που να εξουσιοδοτεί οποιοδήποτε όργανο τήρησης της τάξης να εισέλθει και να ερευνήσει την κατοικία και να συλλάβει το πιο πάνω αναφερόμενο πρόσωπο.

Ωστόσο άντρας ή γυναίκα, θεωρείται ότι ασκεί πορνεία σύμφωνα με την έννοια του εδαφίου αυτού, και όταν ασκεί πορνεία με πρόσωπο του ίδιου φύλου.

(3) Αν αποδειχτεί ότι κάποιο πρόσωπο συζούσε με πόρνη ή ότι συστηματικά συναναστρέφεται με πόρνη ή ότι ασκούσε έλεγχο στις κινήσεις ή καθοδηγούσε ή επηρέαζε τις κινήσεις πόρνης, με τέτοιο τρόπο που φανερώνει ότι το πρόσωπο αυτό, άντρας ή γυναίκα, παρέχει συνδρομή, παρακινεί ή εξαναγκάζει την άσκηση πορνείας από πόρνη με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή γενικά αυτός ή αυτή θεωρείται ότι γνωρίζει ότι ζει από τα κέρδη πορνείας εκτός αν ικανοποιήσει το Δικαστήριο για το αντίθετο.

Ωστόσο θεωρείται ως πόρνη σύμφωνα με την έννοια του εδαφίου και πρόσωπο, γυναίκα ή άντρας, που ασκεί πορνεία με πρόσωπο του ίδιου φύλου και η αναφερόμενη στο εδάφιο παροχή συνδρομής, η παρακίνηση ή ο εξαναγκασμός στην άσκηση πορνείας με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο καλύπτει και την παροχή συνδρομής, την παρακίνηση, ή τον εξαναγκασμό στην άσκηση πορνείας με άλλο πρόσωπο του ίδιου φύλου.

165. Για κέρδη παροχή συνδρομής κλπ. στην πορνεία άλλης γυναίκας

Γυναίκα η οποία για σκοπούς κέρδους ασκεί έλεγχο στις κινήσεις, καθοδηγεί ή επηρεάζει τις κινήσεις πόρνης με τρόπο που να φανερώνει ότι αυτή συνέβαλλε, παρακινούσε ή εξαναγκάζει την άσκηση της πορνείας από την άλλη γυναίκα με οποιοδήποτε πρόσωπο, είναι ένοχη πλημμελήματος.

166. Συνωμοσία για διαφθορά γυναίκας

Όποιος συνωμοτεί με άλλο, με σκοπό να υποκινήσουν γυναίκα ή άντρα να επιτρέψει σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο να έρθει παράνομα σε σεξουαλική επαφή μαζί του, με τη χρήση ψευδών παραστάσεων ή με άλλα δόλια μέσα, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται σε ποινή φυλάκισης τριών χρόνων.

167. Απόπειρα άμβλωσης

Όποιος έχει ως στόχο να επιφέρει αποβολή εμβρύου σε οποιαδήποτε γυναίκα που κυοφορεί ή όχι, μέσω της παράνομης χορήγησης ή της πρόκλησης ώστε αυτή να πάρει δηλητήριο ή άλλες επιβλαβές ουσίες ή χρησιμοποιεί τη βία οποιουδήποτε είδους, ή οποιοδήποτε άλλο μέσο, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται σε ποινή φυλάκισης δεκατεσσάρων (14) χρόνων.

168. Απόπειρα άμβλωσης από κυοφορούσα γυναίκα

Οποιαδήποτε γυναίκα που είτε είναι έγκυος ή είτε όχι, παίρνει επιτηδευμένα και παράνομα δηλητήριο ή άλλη επιβλαβές ουσία, ή χρησιμοποιεί τη βία οποιουδήποτε είδους, ή οποιοδήποτε άλλο μέσο ή επιτρέπει να της χορηγηθεί ή να χρησιμοποιηθεί πάνω της οτιδήποτε από τα πιο πάνω, με σκοπό να επιφέρει αποβολή εμβρύου στον εαυτό της, είναι ένοχη κακουργήματος και τιμωρείται σε ποινή φυλάκισης επτά (7) χρόνων.

169. Προμήθεια φαρμάκων ή οργάνων για άμβλωση

Όποιος παράνομα προμηθεύει ή εφοδιάζει οτιδήποτε σε άλλο πρόσωπο και γνωρίζει ότι αυτό που προμηθεύει θα χρησιμοποιηθεί παράνομα για να επιφέρει αποβολή σε γυναίκα

που είτε είναι έγκυος είτε όχι, είναι ένοχος κακουργήματος και τιμωρείται σε ποινή φυλάκισης τριών (3) χρόνων.

169Α. Ιατρικός τερματισμός της εγκυμοσύνης

Κανένα πρόσωπο δεν θα θεωρείται ένοχο όταν η εγκυμοσύνη τερματίζεται με τη συναίνεση της εγκύου από ιατρό μαιευτήρα-γυναικολόγο με τη συμμετοχή αναισθησιολόγου σε οργανωμένη νοσηλευτική μονάδα και εφόσον συντρέχει μια από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) δεν έχουν συμπληρωθεί δώδεκα (12) εβδομάδες εγκυμοσύνης,

(β) η εγκυμοσύνη είναι αποτέλεσμα βιασμού, σεξουαλικής κακοποίησης ενήλικης ή ανήλικης ή σεξουαλικής κακοποίησης γυναίκας με νοητική αναπηρία ή αιμομιξίας και εφόσον δεν έχουν συμπληρωθεί δεκαεννέα (19) εβδομάδες εγκυμοσύνης και νοούμενου ότι δηλώσει ενυπόγραφα ενώπιον του ιατρού ότι η εγκυμοσύνη είναι αποτέλεσμα βιασμού, σεξουαλικής κακοποίησης ή αιμομιξίας:

Σε περίπτωση που η έγκυος είναι ανήλικη την πιο πάνω δήλωση υπογράφει και ένας από τους γονείς ή αυτός που έχει την επιμέλεια του προσώπου της ανήλικης:

Σε περίπτωση που η έγκυος είναι γυναίκα με νοητική αναπηρία, αντί της εγκύου την πιο πάνω δήλωση υπογράφει μόνο ο ένας από τους γονείς ή αυτός που έχει την επιμέλεια του προσώπου της γυναίκας με νοητική αναπηρία·

(γ) Όταν παρουσιάζονται ενδείξεις ανωμαλίας του εμβρύου η οποία θα επιφέρει παθολογικά προβλήματα με τη γέννηση του νεογνού. Οι ενδείξεις θα πρέπει να παρουσιάζονται με σύγχρονα μέσα προγεννητικής διάγνωσης, κατόπιν γνωμοδότησης αρμόδιου εγγεγραμμένου ιατρού,

(δ) όταν υπάρχει αναπότρεπτος κίνδυνος για τη ζωή της εγκύου ή κίνδυνος σοβαρής βλάβης της σωματικής ή ψυχικής της υγείας, κατόπιν γνωμοδότησης αρμόδιου εγγεγραμμένου ιατρού:

Στις περιπτώσεις που η έγκυος είναι ανήλικη ή γυναίκα με νοητική αναπηρία, απαιτείται και η συναίνεση ενός από τους γονείς ή αυτού που έχει την επιμέλεια του προσώπου της ανήλικης ή της γυναίκας με νοητική αναπηρία.

169Β. Διαφήμιση μέσω τεχνητού τερματισμού εγκυμοσύνης

Όποιος αναγγέλλει ή διαφημίζει, έστω και συγκαλυμμένα, φάρμακα ή άλλα αντικείμενα ή τρόπους ως κατάλληλους να προκαλέσουν τεχνητό τερματισμό της εγκυμοσύνης ή με τον ίδιο τρόπο προσφέρει υπηρεσίες δικές του ή άλλου για την εκτέλεση ή την υποβοήθηση τεχνητού τερματισμού της εγκυμοσύνης είναι ένοχος αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης μέχρι δύο έτη:

Η ενημέρωση ή η υγειονομική διαφώτιση σχετικά με τον τεχνητό τερματισμό της εγκυμοσύνης που γίνεται από κέντρο οικογενειακού προγραμματισμού ή κέντρο μητρότητας και παιδιού, καθώς και η ενημέρωση ιατρών ή προσώπων που νόμιμα διακινούν μέσα

τεχνητού τερματισμού της εγκυμοσύνης και οι σχετικές δημοσιεύσεις σε ειδικά ιατρικά ή φαρμακευτικά περιοδικά δε συνιστούν αδίκημα.

170. Αδιάφορη η γνώση ηλικίας της γυναίκας

Στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος για διάπραξη του ποινικού αδικήματος δηλώνει ότι δεν γνώριζε ή ότι πίστευε ότι η γυναίκα ή το κορίτσι έχει ηλικία κατώτερη από την ορισμένη, θεωρείται αδιάφορο.

171. Συνουσία μεταξύ ανδρών

- (1) Η συνουσία ή η απόπειρα συνουσίας μεταξύ ανδρών είναι πλημμέλημα εφόσον ένα από τα πρόσωπα είναι κάτω των 17 ετών.
- (2) Όποιος κάνει το αδίκημα στο εδάφιο (1), μπορεί να έχει ποινή φυλάκισης μέχρι 3 χρόνια.

172. Συνουσία διά βίας

Όποιος διά της βίας έρχεται σε συνουσία με άλλον είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται σε φυλάκιση δεκατεσσάρων ετών.

173. Απόπειρες

Όποιος αποπειράται να διαπράξει συνουσία διά της βίας είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται σε φυλάκιση επτά ετών.

174. Συνουσία με νεαρό άντρα ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων

- (1) Όποιος διά της βίας ή μη, έρχεται σε συνουσία με νεαρό άντρα που έχει ηλικία κάτω των δεκατριών χρόνων, είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται στην ποινή της φυλάκισης διά βίου.
- (2) Όποιος αποπειράται διά της βίας ή μη να έρθει σε συνουσία με νεαρό άντρα που έχει ηλικία κάτω των δεκατριών χρόνων, είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται σε ποινή φυλάκισης δεκατεσσάρων χρόνων.
- (3) Όποιος, γνωρίζοντας ότι άλλος άντρας είναι άτομο με νοητική ή/και ψυχική αναπηρία, έρχεται ή αποπειράται να έλθει σε παράνομη συνουσία μαζί του χωρίς βία, είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δεκατέσσερα χρόνια.

176. Άσεμνη πράξη

Όποιος διενεργεί δημόσια άσεμνη πράξη, είναι ένοχος πλημμελήματος και υπόκειται σε φυλάκιση δύο χρόνων.

177. Ανήθικες προβολές

Όποιος σε δημόσιο τόπο προβάλλει κάποιο ανήθικο θέαμα ή παράσταση, είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες λίρες (£1500) ή σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή και στις δύο αυτές ποινές. Κανένας δεν καταδικάζεται για ποινικό αδίκημα αν αποδείξει ότι το θέαμα ή η

παράσταση για την οποία προσάπτεται κατηγορία έγινε ή εκτελέστηκε για δημόσιο συμφέρον.

178. Δόλια προσποίηση γάμου

Όποιος εσκεμμένα ή δόλια αφήνει γυναίκα να πιστεύει ότι αυτή είναι νόμιμα παντρεμένη μαζί του ενώ δεν είναι και με βάση αυτή την πίστη η γυναίκα αυτή συζεί ή έρχεται σε συνουσία μαζί του είναι ένοχος κακουργήματος και φέρει ποινή φυλάκισης 10 χρόνια.

185. Κλοπή παιδιού

Όποιος έχει σκοπό να στερήσει από τον γονιό/κηδεμόνα ή άλλο πρόσωπο που έχει τη νόμιμη φροντίδα/μέριμνα παιδιού κάτω των 14 χρονών και:

- με βία ή δόλο απομακρύνει/κατακρατεί/παρασύρει το παιδί να τον ακολουθήσει, ή
 - ενώ γνωρίζει τα πιο πάνω αποδέχεται ή παρέχει άσυλο στο παιδί,
- είναι ένοχος κακουργήματος και φέρει ποινή φυλάκισης 7 χρόνων.

209. Παιδοκτονία

(1)Όταν γυναίκα προκαλεί τον θάνατο παιδιού ηλικίας κάτω των 12 μηνών με εσκεμμένη πράξη ή παράλειψη και το διάστημα που έκανε αυτή την πράξη ή παράλειψη ήταν πνευματικά διαταραγμένη, επειδή δεν είχε αναρρώσει από τον τοκετό του παιδιού ή λόγω της επίδρασης που έχει από τον θηλασμό, είναι ένοχη για το κακούργημα της παιδοκτονίας και μπορεί για τέτοια αδίκημα να τιμωρηθεί, όπως θα τιμωρείτο εάν ήταν ένοχη ανθρωποκτονίας.

233Α. Ακρωτηριασμός γυναικείων γεννητικών οργάνων

Συνιστά αδίκημα από οποιοδήποτε πρόσωπο που έχει περικόψει ή με οποιοδήποτε τρόπο ακρωτηρίασε ολόκληρο ή μέρους του μεγάλου χείλους (labia majora) ή του μικρού χείλους (labia minora) του αιδοίου ή της κλειτορίδας γυναίκας ή βοήθησε, προέτρεψε, συμβούλευσε ή προκάλεσε την εκτέλεση από τρίτο πρόσωπο, οποιασδήποτε από αυτές τις πράξεις στο σώμα γυναίκας. Συγκατάθεση εκ μέρους της γυναίκας στην οποία εκτελούνται οι πράξεις αυτές δεν συνιστά υπεράσπιση, ούτε ελαφρυντικό στην επιμέτρηση της ποινής του αδικήματος. Στην περίπτωση που οι πράξεις αυτές εκτελεστούν από εγγεγραμμένο ιατρό και η εκτέλεσή τους είναι αναγκαία κατόπιν γνωμάτευσης δύο άλλων ιατρών, είτε για τη φυσική υγεία της γυναίκας, στην οποία εκτελούνται, είτε εκτελούνται σε γυναίκα που βρίσκεται σε οποιοδήποτε στάδιο τοκετού ή μετά από αυτό, και σχετίζονται με τον τοκετό, δεν συνιστούν αδίκημα.

Τα Δικαστήρια της Δημοκρατίας έχουν αρμοδιότητα να εκδικάζουν αδίκημα ακρωτηριασμού γυναικείων γεννητικών οργάνων που διαπράττεται από πολίτη ή μη της Δημοκρατίας και διαπράττεται εντός ή εκτός της Δημοκρατίας και τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι πέντε (5) έτη.

245Α. Ορισμός αρπαγής από πρόσωπο που ασκεί κοινή κηδεμονία

Όποιος ενώ ασκεί κοινή κηδεμονία ανήλικου με άλλο ή άλλα πρόσωπα, μεταφέρει το ανήλικο πρόσωπο εκτός των ορίων της Δημοκρατίας, χωρίς τη συναίνεση του άλλου ή των

άλλων νόμιμων κηδεμόνων του, θεωρείται ότι αρπάζει το ανήλικο πρόσωπο από το νόμιμο κηδεμόνα του.

246. Ορισμός αρπαγής από νόμιμη κηδεμονία

Όποιος αφαιρεί ή παρασύρει σε διαφυγή ανήλικο που έχει ηλικία κάτω των δεκαέξι χρόνων ή πρόσωπο που έχει κλονισμένο το λογικό, από τη φύλαξη του νόμιμου κηδεμόνα του, χωρίς τη συναίνεση τέτοιου κηδεμόνα, θεωρείται ότι αρπάζει τον ανήλικο ή τέτοιο πρόσωπο από το νόμιμο κηδεμόνα του.

247. Ορισμός Απαγωγής

Όποιος με βία ή απειλή βίας εξαναγκάζει ή με άλλο τρόπο απάτης παρακινεί άλλο πρόσωπο να φύγει από κάποιο χώρο, θεωρείται ότι απαγάγει αυτό το πρόσωπο.

**Ο περί της Προστασίας από Παρενόχληση και Παρενοχλητική
Παρακολούθηση Νόμος του 2021 (114(I)/2021)**

ΜΕΡΟΣ II ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ 114(Ι)/2021

Παρενόχληση

3.(1) Πρόσωπο, το οποίο προβαίνει σε συμπεριφορά η οποία προκαλεί παρενόχληση, ενώ γνωρίζει ή όφειλε να γνωρίζει ότι η εν λόγω συμπεριφορά προκαλεί παρενόχληση, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000) ή σε αμφότερες τις ποινές, νοουμένου ότι η πράξη δεν τιμωρείται αυστηρότερα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου εν ισχύι Νόμου.

(2) Σε περίπτωση κατά την οποία η προβλεπόμενη στο εδάφιο (1) προκληθείσα παρενόχληση, συνίσταται στην πρόκληση φόβου στο θύμα ότι θα ασκηθεί βία εναντίον του ή/και εναντίον μέλους της οικογένειάς του ή/και εναντίον της περιουσίας του, το πρόσωπο το οποίο προβαίνει στην τιαυτή συμπεριφορά υπόκειται, σε περίπτωση καταδίκης του, σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή σε αμφότερες τις ποινές, νοουμένου ότι η πράξη δεν τιμωρείται αυστηρότερα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου εν ισχύι Νόμου.

(3) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), πρόσωπο θεωρείται ότι όφειλε να γνωρίζει ότι η συμπεριφορά στην οποία προβαίνει προκαλεί παρενόχληση, εφόσον ένα λογικό πρόσωπο υπό τις ίδιες περιστάσεις, θα θεωρούσε ότι η συμπεριφορά αυτή προκαλεί παρενόχληση.

(4) Αποτελεί υπεράσπιση του κατηγορούμενου ότι:

(α) προέβη στην επίδικη συμπεριφορά, με σκοπό την αποτροπή ή τη συνδρομή στη διερεύνηση ποινικού αδικήματος, ή/και

(β) προέβη στην επίδικη συμπεριφορά με βάση τις διατάξεις οποιουδήποτε εν ισχύι Νόμου ή δικαστικού διατάγματος ή με σκοπό τη συμμόρφωση με όρο ή απαίτηση επιβαλλόμενη σε οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει νομοθεσίας ή δικαστικού διατάγματος, ή/και

(γ) η επίδικη συμπεριφορά ήταν εύλογη υπό τις περιστάσεις.

Παρενοχλητική παρακολούθηση

4.(1) Πρόσωπο, το οποίο προβαίνει σε συμπεριφορά η οποία συνιστά παρακολούθηση και προκαλεί παρενόχληση, ενώ γνωρίζει ή όφειλε να γνωρίζει ότι η εν λόγω συμπεριφορά προκαλεί παρενόχληση, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000) ή και στις δύο ποινές, νοουμένου ότι η πράξη δεν τιμωρείται αυστηρότερα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου εν ισχύι Νόμου.

(2) Σε περίπτωση κατά την οποία η προκληθείσα παρενόχληση, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1), συνίσταται σε πρόκληση φόβου στο θύμα ότι θα ασκηθεί βία εναντίον του ή/και εναντίον μέλους της οικογένειάς του ή/και εναντίον της περιουσίας του ή συνίσταται

σε πρόκληση σοβαρής ανησυχίας ή σοβαρής αγωνίας αυτού, η οποία έχει ουσιώδη αρνητική επίδραση στην τέλεση των καθημερινών δραστηριοτήτων του θύματος, το πρόσωπο το οποίο προβαίνει στην εν λόγω συμπεριφορά υπόκειται, σε περίπτωση καταδίκης του, σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή σε αμφότερες τις ποινές, νοουμένου ότι η πράξη δεν τιμωρείται αυστηρότερα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου εν ισχύι Νόμου.

(3) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), πρόσωπο θεωρείται ότι όφειλε να γνωρίζει ότι η συμπεριφορά στην οποία προβαίνει προκαλεί παρενόχληση, εφόσον ένα λογικό πρόσωπο υπό τις ίδιες περιστάσεις θα θεωρούσε ότι η συμπεριφορά αυτή προκαλεί παρενόχληση.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως συμπεριφορά η οποία συνιστά παρακολούθηση θεωρείται:

(α) η ακολούθηση άλλου προσώπου,

(β) η επαφή ή η απόπειρα επαφής με άλλο πρόσωπο με οποιοδήποτε μέσο,

(γ) η παρακολούθηση της χρήσης του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή/και οποιασδήποτε άλλης ηλεκτρονικής επικοινωνίας άλλου προσώπου ή η αποστολή αναρτήσεων σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης που αφορούν στην προσωπική ζωή του θύματος ή η παρέμβαση σε αναρτήσεις του θύματος στο διαδίκτυο,

(δ) η παρακώλυση της διακίνησης άλλου προσώπου προς ή από την οικία του ή/και τον επαγγελματικό του χώρο ή από δημόσιο ή ιδιωτικό χώρο στον οποίο το εν λόγω πρόσωπο συχνάζει, μέσω περιπλάνησης ή παρουσίας στους χώρους αυτούς,

(ε) η επέμβαση σε περιουσία που βρίσκεται στην κατοχή ή ιδιοκτησία άλλου προσώπου ή η απειλή παρέμβασης σε τέτοια περιουσία,

(στ) η παρακολούθηση ή/και κατασκοπεία άλλου προσώπου.

(5) Αποτελεί υπεράσπιση του κατηγορουμένου το ότι:

(α) προέβη στην επίδικη συμπεριφορά, με σκοπό την αποτροπή ή τη συνδρομή του στη διερεύνηση ποινικού αδικήματος ή/και

(β) προέβη στην επίδικη συμπεριφορά με βάση τις διατάξεις οποιουδήποτε εν ισχύι νόμου ή δικαστικού διατάγματος ή με σκοπό τη συμμόρφωση σε όρο ή απαίτηση επιβαλλόμενη σε οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει νομοθεσίας ή δικαστικού διατάγματος ή/και

(γ) η επίδικη συμπεριφορά ήταν εύλογη υπό τις περιστάσεις.

For the translation of the graphic design:

Handbook of Legislation on Gender-Based Violence As part of the Her Story project

The programme was implemented by the Advisory Centre for Family Support - SYKESO, in the framework of the European Solidarity Corps projects.

A few words about the Legislation Handbook

This Legislation Manual is a product of the Her Story project (Project Number 2022-1-CY02-ESC30-SOL-000051862), a twelve-month project implemented by the Advisory Center of the Support of the Family - SYKESO, with funding from the European Solidarity Corps.

In this Handbook, an attempt is made to provide extracts from the Cyprus Legislation, with a more understandable vocabulary, regarding gender-based violence, which are useful for victims of violence to know in order to access the appropriate services and actions.

The aim of the creation of this Legislative Handbook is to provide support, assistance and sound information to victims of violence, so that they can escape the situation they are in and find protection.

It is emphasized that this Handbook does not include the entire current Cypriot legislation, but only some of the passages concerning gender-based violence.

Therefore, for more information, you can visit the following websites, either by typing in the name of the website in a browser (e.g. Google), or by scanning the relevant qr codes, shown below.

- **The Domestic Violence (Prevention and Protection of Victims) Act 2000 (119(I)/2000) (As amended up to 2019)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2000_1_119/full.html

- **The Prevention and Combating of Violence against Women and Domestic Violence and Related Matters Act of 2021 (115(I)/2021) (As amended until 2022)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2021_1_115/full.html

- **The Penal Code Act KEPF. 154**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/0_154/full.html

- **The Protection from Harassment and Harassing Surveillance Act of 2021 (114(I)/2021)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2021_1_114/full.html

Table of Contents

GLOSSARY

The Domestic Violence (Prevention and Protection of Victims) Act 2000 (119(I)/2000)

- PART IV WITNESS AND VICTIM STATEMENTS
- PART V ADJUDICATION OF CASE AND TESTIMONY
- PART VI ORDERS AND TREATMENT OF THE ACCUSED

The Prevention and Combating of Violence against Women and Domestic Violence and Related Matters Act of 2021 (115(I)/2021)

- PART II RIGHTS AND PROTECTION OF VICTIMS IN THE CONTEXT OF CRIMINAL PROCEEDINGS- VICTIMS RIGHT TO COMPENSATION

The Penal Code Act 154

- CRIMINAL OFFENCES AGAINST MORALS

The Protection from Harassment and Harassing Surveillance Act of 2021 (114(I)/2021)

- PART II CRIMINAL OFFENCES 114(J)/2021

GLOSSARY

Misdemeanor

A crime punishable by law with imprisonment of up to five (5) years.

Felony

A criminal offence punishable by term of imprisonment of three (3) years or more.

Soliciting

Is attributed to the offense committed by anyone who induces or harasses in any way a person or group of persons to accept any kind of service.

Testimony without an oath

It refers to the procedure whereby a person gives evidence to the authorities without taking an oath.

The Domestic Violence (Prevention and Protection of Victims) Act 2000

(119(I)/2000)

(As amended until 2019)

Concept of Violence and its Scope of Application

3.(1) Violence, for the purposes of this Act, means any act, omission or conduct by which physical, sexual or mental harm is inflicted on any family member by another family member. It includes violence used for the purpose of sexual intercourse without the consent of the victim, and the restriction of the victim's liberty.

(2) Notwithstanding the interpretation of the term "violence" in subsection (1), the concept of "violence" includes the offences referred to in sections 4 (2) and 5 of this Act as well as the offence referred to in section 147 of the Penal Code (page 27 of the Manual)

(3) An act or conduct which corresponds to violence, (subsections (1) and (2) of this article), or to an offence under Articles 174, 175 and 177 of the Criminal Code (pages 33-34 of the manual) when it occurs in the presence of a minor family member, is considered violence committed against that minor if it may cause the minor mental harm. Such act or conduct is an offence punishable under subsection (4) of this Article.

(4) Any person who commits violence commits an offence punishable with imprisonment for a term not exceeding five years or with a fine not exceeding three thousand pounds (£3000) or with both. Except in the case of common assault which is punishable with 2 years imprisonment and where a more severe penalty is provided for in another or this Act.

Extremely serious violence

4.(1) When the offences referred to in the first column of subsection (2) below are committed by a family member against another family member, they shall be deemed to be of increased gravity. The Court, in cases where the charge is based on the articles of the Penal Code referred to in the second column of subsection (2) may impose the enhanced penalties provided for in the third column instead of the penalties provided for in the articles of the Penal Code below.

Rape of wife by husband

5. Notwithstanding the provisions of any law, the offences of rape under Articles 144 and 145 of the Criminal Code (page 26 of the Manual) , and attempted rape under Article 146 (page 26 of the Manual), may be considered to have been committed by a husband against a wife, if, on the basis of the facts of the case, these offences would be established, even if the perpetrator and the victim were not married and are punishable under the provisions of the Criminal Code.

(2) The offences referred to in subsection (1) are the following:

Offences	Article	Penalty
(a) Indecent assault against a woman.	151	The prison sentence is increased from two to five years.
(b) Indecent assault against a man.	152	The prison sentence is increased from two to five years.
(c) Corruption of a young woman under the age of thirteen years.	153(1)	Life imprisonment (the sentence remains unchanged).
(d) Attempted corruption of a young woman under the age of thirteen.	153(2)	The prison sentence is increased from three to seven years.
(e) Corruption of a young woman between the ages of thirteen and sixteen.	154	The prison sentence is increased from two to ten years.
(f) Corruption of a woman with intellectual and/or mental disability.	155	The prison sentence is increased from two to twelve years.
(g) Inter-marriage between males.	171	The prison sentence is increased from five to ten years.
(h) Forced intercourse.	172	The prison sentence increases from fourteen years to life imprisonment.
(i) Attempts.	173(2)	The prison sentence is increased from seven to ten years.
(j) Serious bodily injury.	231	The prison sentence is increased from seven to ten years or the prescribed fine or both.
(k) Injury and similar acts.	234	The prison sentence is increased from three to five years.
(F) Joint attack.	242	The imprisonment is increased from one to two years or the prescribed fine or both.

PART IV WITNESS AND VICTIM STATEMENTS

Receiving a deposit

9. In the case of a complaint, the victim's statement shall be taken by a police officer of the same sex, unless otherwise requested by the victim or the family counselor when the victim is a minor.

Nationalized deposits

10.(1) Subject to subsection (2) of this section, where offences of violence are tried under the provisions of this or any other law, an audio-visual statement given to a competent person by any person who is a victim of violence or a witness to the commission of an offence in contravention of this Act may be produced in Court as evidence.

(2) The following conditions and limitations shall apply to the application of the provisions of subsection (1) of this Article:

(a) the visualisation should relate to the case being heard,

(b) permission is not given to present an audiovisual testimony:

- i. if the person whose statement was visualised is unable to appear in court for cross-examination (if requested under this Article),
- ii. if the rules for taking an audiovisual deposit referred to in Article 11 of this Law have not been complied with,
- iii. if the court, taking into account all the circumstances of the case, considers that the interests of justice require that the audiovisual testimony should not be admitted:

(c) a transcribed and typed sound track of the audio tape on which the deposition was recorded shall be presented together with the audiovisual testimony.

(3) Any statement contained in an audiovisual statement which is admissible as evidence under this Article shall be deemed to be direct oral testimony of the person making the statement and accordingly:

(a) is admissible as evidence of any fact which would be admissible in the case of direct oral testimony,

(b) no such statement may be used as corroborative testimony of other testimony of the same witness.

(4) The application of the provisions of subsection (1) of this section shall not affect the power of the Court to exclude any admissible evidence if it considers that it is in the interests of justice to do so.

Direct complaint accepted as testimony

14. A complaint made by a victim of an offence of violence to the following persons within a reasonable time after the commission of the offence is testimony: To any police officer, family counselor, welfare officer, psychologist, physician, including a psychiatrist, who examines the

victim, teacher, members of the Advisory Committee, member of the Association for the Prevention and Treatment of Violence in the Family, or members of the victim's immediate family.

PART V. ADJUDICATION OF CASES AND TESTIMONY

Expedited adjudication

15.(1) The Court may, on the application of the police, make an order for the arrest of any person who is charged with any act of violence under this Act.

(2) A person who is arrested under subsection (1) shall be brought before the Court within 24 hours of his arrest to be charged with the offence of violence or to have a detention order made by the Court.

(3) Interrogations shall be held and the case shall be heard without delay. Pending the trial of the case, the Court may either order the detention of the accused or permit his release after 11 he has given satisfactory assurance that he will appear before the Court on the date of the hearing of the case and that he will observe such conditions as the Court considers necessary to protect the members of his family, including a condition that he will not visit or harass in any way a member of his family.

(4) The Attorney General of the Republic may give consent to the hearing of a case of violence under this Act by a judge exercising criminal jurisdiction.

Reinforcing testimony

16. The Court may find the accused guilty on the testimony of the victim alone if no other corroborating testimony could be given.

Testimony of a psychiatrist or psychologist

17.(1) If during the examination of a minor by a psychiatrist or psychologist for the purposes of assessment or psychotherapy a report is made by the minor that he or she has been abused by any person, the testimony of the psychiatrist or psychologist may be admissible in court by way of exception to the hearsay rule.

(2) The court shall not convict any person on the basis of the testimony referred to in subsection (1) above alone, unless such testimony is corroborated in material respects by other independent testimony which may include expert testimony.

Preventing bullying

18.(1) In hearing cases of offences of violence the Court shall:

(a) order that all or part of the case be heard in camera; and

(b) may order that the testimony of any victim of violence and any other person suspected of being at risk or threatened because he or she will testify as a witness, or whose testimony may be adversely affected, be taken in the absence of the accused.

(2) Without prejudice to the generality of subsection (1), the measures referred to below may be used for the purpose of protecting witnesses:

(a) the installation of a special partition; or

(b) the use of closed circuit television; or

(c) use of any other means or system, in such a way that the witness is not visible to the accused and vice versa.

In order to safeguard the rights of the accused, in the above cases, appropriate technological or other facilities should be provided so that the accused can listen to the proceedings and give instructions to his or her lawyer.

Cross-check

19. The Court may intervene in the cross-examination of minors or other victims of violence and give appropriate instructions to prevent them from being intimidated by aggressive or intense questioning or by questions containing threats of any kind.

Forced marriage

20. The spouse of a person accused of a violent offence is a competent witness if she is the victim of violence and is a competent and compellable witness if the victim of violence is another family member.

PART VI ORDERS AND TREATMENT OF THE ACCUSED

Order for the removal of a minor

21.(1) The Court may, at or after the hearing of a case of violence involving a minor victim, order for any period of time it deems necessary, the removal of the victim and the placement of the victim in a place of safety or the assignment of the care of the victim to the Director of Social Welfare Services of the Ministry of Labour and Social Security.

(2) The Court may issue an interim order for the removal of a juvenile victim by applying the provisions of section 22 of this Act.

Provisional order of exclusion of a suspect or removal of a victim

22.(1) The Court may, on the application of a family member or the police or the prosecutor or the Attorney General of the Republic or the Family Counsel or any other person acting on behalf of any of them, make a temporary order of exclusion of the suspect or removal of a minor victim until a criminal case against the accused for the criminal offence of violence has been registered and tried.

(2) The Court shall issue the interim order at any time upon application and affidavit of the victim. In the case of a juvenile victim, the affidavit must be made by any person who has direct knowledge of the facts or has evidence (including statements by the victim or other

persons in any form, certificates, affidavits and other evidence) which prima facie create a risk of violence.

(3)(a) The interim order shall be valid for a period of up to 8 days from the day on which it is served on the suspect and shall be returnable to the Court (meaning that the suspect must appear before the Court) within that period at such time and on such day as the Registrar shall appoint.

(b) On the day and time appointed by the Registrar, the Court shall hear the suspect and any affected or interested person who appears and decide whether to terminate the order or extend it for a further 8 days.

(c) The Court may grant an extension of the order for up to 8 days, but in total the provisional order may not be in force for more than 24 days before the registration of a criminal case against a suspect.

(d) The Court may, upon the registration of a criminal charge against a suspect, issue or extend an order of exclusion or removal of a child victim effective until the case is adjudicated.

Exclusion Order

23.(1) The Court may make against a person accused of committing any offence of violence under this Act an order, valid for such period and subject to such conditions as it may impose, prohibiting him from entering or remaining in the family home. Such decree shall be called an "exclusion order".

(2) For the issuance of the exclusion order it is required:

(a) Prove to the satisfaction of the Court that the defendant has a history of repeated acts of violence against family members or has had 2 convictions in the last 2 years for similar offences; or

(b) the violence inflicted has caused such actual physical, sexual or mental harm as to endanger the life, physical integrity or sexual or mental health of the victims; or

(c) refusing to take self-control treatment imposed as a condition for the purposes of the application of Article 33 of the Criminal Code.

(3) The Court shall in the exclusion order it makes specify a date before the expiry of the period of exclusion at which it shall consider whether to extend or vary that order. In the above examination, the Court shall hear the views of the defendant of the complainant or the complainant and any other person affected by the issuance of the order, except where they are minors and it is not considered appropriate for them to testify against the defendant, as well as the views of the competent authorities.

(4) The accused may request a review or annulment of the order before the expiry of the period specified in the order.

(5) Disqualification orders shall also be imposed in lieu of any other penalty subject to the provisions of subsection (6) of this section or together with such other penalties as the Court has power to impose under any other law.

(6) The Court shall not make an exclusion order in cases where it imposes a sentence of imprisonment for any period exceeding 6 months. In cases where a sentence of imprisonment of less than 6 months is imposed, a disqualification order may be made concurrently with the sentence of imprisonment but the effect shall commence after the release of the accused.

(7) A person against whom a disqualification order has been issued and while that order is in force who contravenes any of the conditions contained therein commits an offence punishable with imprisonment for a term not exceeding 2 years. Section 15 of this Act on the expedited trial of cases of violence shall also apply to cases where offences are committed in contravention of the provisions of this subsection.

Custody or suspension of imprisonment with special conditions

25.(1) The Court may, instead of imposing any other sentence on the accused, accept his request to place him under guardianship, on the specific condition that he receives selfcontrol treatment from specialists or on such other conditions as the Court may deem necessary to prevent the recurrence of acts of violence.

(2) The Court may, if it considers it appropriate, impose a suspended sentence of imprisonment on the accused and may, during the period of suspension, place the accused under guardianship and subject to the special condition or any other conditions referred to in subsection (1) above.

**The Prevention and Combating of Violence against Women and Domestic
Violence and Related Matters Act of 2021 (115(I)/2021) (As amended until
2022)**

Violence against women

5. The following offences shall be regarded as offences of violence against women:

- (a) any of the offences listed in the Table below (see Annex A)
- (b) the offence of psychological violence (Article 6)
- (c) the offence of sexual harassment (Article 7)
- (d) the offence of economic violence (Article 8)
- (e) the offence of disseminating pornographic or sexual material (Article 9)
- (f) the offence of inciting a child (Article 10)
- (g) the offence of femicide (Article 10A) (
- h) any offence covered by the term "domestic violence".

Exercise Psychological Violence

6. A person who expresses coercion, pressure, derogatory comments, insult or threats that seriously harms the psychological integrity of a woman or causes her real fear, is guilty of an offence and in case of conviction is subject to a prison sentence not exceeding five (5) years or a fine not exceeding ten thousand euros (€10,000) or both.

Sexual harassment

7. A person who behaves in a manner of a sexual nature towards a woman, which is expressed in words or actions and which has the purpose or effect of violating the dignity of the woman, especially when by such conduct, that person creates intimidation, hostile, degrading, humiliating, degrading or insulting behaviour towards that woman, shall be guilty of an offence and, upon conviction, shall be liable to a term of imprisonment not exceeding five (5) years or a fine not exceeding ten thousand euros (€10.000) or both.

Economic violence

8. A woman who is financially dependent on her partner/spouse, who deprives her of the financial means necessary for her to live, including food, medical care, clothing and footwear, and shelter, with the intention of causing her physical and/or psychological harm and/or with the intention of coercing her to do any act or omission and/or recklessness, and who is indifferent to causing her physical or psychological harm, is guilty of an offence. If convicted, 16 he shall be liable to a term of imprisonment not exceeding five (5) years or a fine not exceeding ten thousand euros (€10,000) or both.

Dissemination of pornographic or sexual material

9.(1) A person who sends, distributes, circulates, publishes, disseminates, reproduces or transmits by any electronic, digital, printed or other means of any nature, material with pornographic or sexual content in relation to a woman, without her consent, under circumstances where privacy would reasonably exist or be expected, with the intent to

intimidate and/or humiliate and/or harass and/or cause her emotional disturbance and/or economic or other loss or harm and/or to gain unlawful financial gain, is guilty of a felony. If convicted, he shall be subject to a term of imprisonment not to exceed fourteen (14) years.

(2) A person who extorts or threatens a woman that without her consent she will send, distribute, publish, disseminate, circulate, reproduce or transmit by any electronic, digital print or other means of any nature, material with pornographic or sexual content depicting her, shall be guilty of a felony and upon conviction shall be liable to imprisonment for a term not exceeding fourteen (14) years.

(3) A person who attempts to commit the offences provided for in subsections (1) and (2) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to imprisonment for a term not exceeding five (5) years.

Incitement of a child to commit an offence

10. A person who incites a child to commit an offence referred to in paragraphs (a), (b), (c), (d), (e) or (g) of Article 5 (see Article 5 p. 3) shall be guilty of an offence and, on conviction, shall be liable to the same penalty of imprisonment or fine as the offence in question carries for the instigator.

Female infanticide

10A.(1) A person who causes the death of a woman by an unlawful act or omission shall be guilty of the offence of femicide and shall be liable to imprisonment for life:

It is understood that unlawful neglect is also culpable negligence in failing to perform a duty, even though there is no intention to cause death.

(2) In addition to the aggravating circumstances provided for in the provisions of Article 11, the court shall, when calculating and imposing the sentence for the offence of femicide, take into account, as an aggravating factor, that the death occurred as a result:

(a) violence by a sexual partner

(b) torture or violence on the grounds of misogyny

(c) domestic violence

(d) use of force on grounds of honour

(e) violence on the grounds of religious belief

(f) violence based on sexual orientation or gender identity

(g) committing the offence of female genital mutilation, in accordance with the provisions of Article 233A of the Criminal Code

(h) using violence for the purpose of or in connection with sexual exploitation and/or trafficking in persons and/or drug trafficking and/or organised crime

(i) using force to achieve unlawful sexual intercourse

(j) targeted violence against women in the context of armed conflict.

'intimate partner' means a former or current spouse and/or partner, regardless of whether they have shared or are sharing the same residence as the victim.

Aggravating circumstances

11. The Court, when exercising its powers to impose a sentence for an offence of violence against a woman, shall take into account the following circumstances as aggravating circumstances if they are not already part of the constituent elements of the offence:

(a) the offence was committed against a person by a former or current spouse or partner or family member, or by a person who is or has been living with the victim, or by a person who has taken advantage of a position of authority, trust or influence

(b) the offence or the related offences were committed as a series of offences

(c) the offence was committed against a person who is in a vulnerable position because of mental or physical disability or dependency or against a woman who was pregnant at the time of the offence or who had other special circumstances

(d) the offence was committed against or in the presence of a child (within the child's visual or auditory field)

(e) the offence was committed by two (2) or more persons acting together

(f) before or during the offence there was extreme violence, coercion or threat

(g) the offence was committed with the use or under the threat of a weapon or other dangerous object

(h) the offence resulted in serious harm to the victim

(i) the convicted person has previously been convicted of an offence of the same nature

(j) the offence was committed by a public official in the performance of his or her duties.

Liability of legal persons (e.g. company, association, organisation)

12.(1) A legal person is liable for the offences provided for in this Act when they are committed for its benefit by any person who acts either individually or as a member of a body of the legal person and who holds in that legal person a leading position based on:

(a) power of representation of the legal person; or

(b) power to take decisions on behalf of the legal person; or

(c) power to exercise control within the legal person.

(2) Without prejudice to the provisions of subsection (1), a legal person may be held liable for the commission of offences under this Act in a case where inadequate supervision or control by a person specified in subsection (1) has enabled the commission of those offences for the benefit of the legal person by a person acting under the jurisdiction of the legal person.

(3) The liability of a legal person under subsections (1) and (2) shall not preclude the prosecution of natural persons acting as instigators, instigators or accomplices in the offences provided for in this Act.

(4) A legal person convicted of committing an offence of violence against a woman shall be liable to a fine not exceeding three hundred thousand euros (€300,000):

Provided that, in addition to criminal liability for the commission of an offence of violence against women, a legal person shall bear civil liability.

Additional penalties or sanctions against a legal or natural person

13.(1) The Court may, at any stage of the proceedings or when imposing a sentence on a convicted person, order as an additional penalty or sanction:

(a) exclusion from public benefits or aid,

(b) the dissolution of the legal person,

(c) the temporary or permanent closure of the premises or facilities used to commit the offence,

(d) the seizure and confiscation of any object or instrumentality used in the commission of an offence of violence against a woman.

(2) Failure to comply with an order of the Court issued under the provisions of subsection (1) shall constitute a criminal offence punishable by a term of imprisonment not exceeding five (5) years or a fine not exceeding one hundred and seventy thousand euros (€170,000) or both.

Blocking of the defence

16. It is not a defence/ mitigating factor/ excuse in relation to an offence of violence against a woman if the defendant claims that the victim has violated cultural, religious, social/ traditional rules/ customs of behaviour or that the offence was committed for reasons of honour or sexual orientation or gender identity.

Complaint from professionals

17. Where a person, in the exercise of his or her profession, has sufficient grounds to believe that an offence of violence against a woman has been committed or that other acts of violence against a woman are expected to be committed and makes a complaint to the law enforcement authorities, the confidentiality rules provided for in any applicable law shall not apply in relation to the complaint, except in the case where the information was obtained by a lawyer in the course of providing his or her services in connection with criminal or civil proceedings.

PART II RIGHTS AND PROTECTION OF VICTIMS IN THE CONTEXT OF CRIMINAL PROCEEDINGS - VICTIMS' RIGHT TO COMPENSATION

Protection of complainants and victims and obligations of prosecuting authorities

20.(1) Prosecuting authorities shall ensure the protection of persons who report an offence of violence against women.

(2) The Police, upon first contact with a victim of an offence of violence against women, shall comply with the provisions of the Law on the Establishment of Minimum Standards on the Rights, Support and Protection of Victims of Crime.

(3) In case the Police considers that the victim is at risk from the non-custody of a convict or the dismissal of a convict, it shall inform the victim and take the necessary measures for his/her protection, in cooperation with the Social Welfare Services or NGOs.

(4) If the victim falls within the category of victims with special protection needs or the category of child victims and persons with severe mental or psychosocial disability, the provisions of Articles 22 and 23 of the Law on the Establishment of Minimum Standards on the Rights, Support and Protection of Victims of Crime shall apply during the criminal proceedings.

(5) Where a victim of an offence of violence against a woman committed in the Republic is resident in a Member State of the European Union other than the Republic and reports the commission of such an offence to the authorities of the Member State of residence and where the report is forwarded to the prosecuting authorities, it shall be investigated in the same way as it would be investigated if the victim were in the Republic.

(6) Prosecuting authorities shall ensure that the investigation or prosecution is not dependent on the submission of a complaint or allegation by the victim or his/her representative or, in the case of a minor, by the person exercising parental authority, and that the criminal proceedings may continue even if the victim or his/her representative withdraws the complaint or allegation.

(7) NGOs may assist and support the victim, without interfering in the criminal proceedings, if the victim or, in the case of a child victim, the person exercising parental authority, agrees to such assistance and support.

(8) Law enforcement authorities shall ensure that effective and appropriate protection against possible revenge or intimidation is provided, in particular during and after the investigation and prosecution of offenders, to the following persons:

(a) A person, other than the victim, who reports the commission of a criminal offence of violence against a woman or otherwise cooperates in any way with law enforcement authorities,

(b) any witness, other than the victim, who gives a statement in relation to the commission of an offence of violence against a woman,

(c) members of the victim's family, where appropriate.

(9) The support provided for in subsection (8) may be provided in cooperation and/or through non-governmental organisations.

Additional obligations

22. The prosecuting authorities and the Court before which a criminal case is pending or being tried for the commission of an offence of violence against women, within the limits of their powers:

(a) act in a timely and appropriate manner, providing adequate and immediate protection to the victim;

(b) ensure that the criminal proceedings are conducted without delay and without aggravating the traumatic experience of the victim,

(c) ensure that persons and authorities responsible for the criminal investigation and prosecution of offences of violence against women receive appropriate training in the application of the provisions of this Act,

(d) Make available to persons and authorities responsible for the criminal investigation and prosecution of offences of violence against women effective investigative tools and other necessary means and facilities,

(e) ensure that uncertainty about the actual age of the victim does not prevent the opening of criminal investigations.

Right to legal aid

23. Every victim, regardless of his or her willingness or unwillingness to cooperate with the prosecution authorities in criminal proceedings, has the right to immediate access to legal representation in civil proceedings to claim compensation from the offender and, if he or she lacks sufficient financial resources, has the right to free legal aid under the provisions of the Legal Aid Act.

Protection of witness victims

24.(1) A victim of an offence of violence against a woman shall be considered a witness who needs assistance within the meaning of the Act on the Establishment of Minimum Standards on the Rights, Support and Protection of Victims of Crime and may be included in the Witnesses and Partners of Justice Protection Scheme, in accordance with the provisions of this Act and the Witness Protection Act.

(2) Articles 17, 18, 19, 20, 21, 22 and 23 of the Law on the Establishment of Minimum Standards on the Rights, Support and Protection of Victims of Crime, when preparing the Witness and Collaborators of Justice Protection Plan, the Prosecutor General of the Republic shall, at his/her discretion, in cooperation with the Chief of Police where necessary, ensure that:

(a) appropriate measures are taken to ensure that the identity and image of the victim is protected and to prevent the disclosure of information that could lead to his or her identification,

(b) Appropriate measures are taken to ensure an adequate level of protection for the victim and, where appropriate, for his or her family or persons assimilated to members of his or her family,

(c) this protection continues after the end of the criminal proceedings and/or the release of the convicted person,

(d) personal data of victims may be stored and/or used and/or processed.

Right to compensation

25.(1) A victim shall have the right to register a claim for damages against the offender for any act punishable by a penalty, committed against him or her and provided for in this Act, and the offender shall be liable under a corresponding civil liability to pay special and general damages to the victim for the harm suffered as a direct result of the offence.

(2) A person convicted of an offence of violence against a woman shall be civilly liable to pay specific, just and reasonable general damages to the victim.

(3) The competent District Court exercising civil jurisdiction, as specified in the Courts of Justice Act, shall have jurisdiction to hear an action for damages as provided for in subsection (1).

(4) In calculating the damages provided for in subsection (2), the Court shall take into account, inter alia, the following:

- a. The extent of the violence and its consequences for the victim,
- b. the degree of culpability of the offender; and
- c. the kinship or the relationship of power or influence of the offender to the victim.

(5) A court exercising civil jurisdiction may award damages, taking into account the degree of cruelty, the degree of kinship or the power relationship between the offender and the victim.

(6) Notwithstanding the provisions of the Limitation of Claims Act, the victim's claim shall not be time-barred.

(7) In the event of the death of the victim as a result of a criminal act relating to the claim for compensation, the provisions of the Law on the Establishment of Minimum Standards on the Rights, Support and Protection of Victims of Crime shall apply.

Protection of victims during the hearing

28.(1) In the hearing of a case concerning an offence of violence against a woman, the victim shall be afforded the protection provided for in the Witness Protection Act and the Act on Establishing Minimum Standards on the Rights, Support and Protection of Victims of Crime .

(2) The Court may order the victim to be cross-examined without being present, using appropriate communications technology, if this is in the victim's interest.

(3) The Court and the prosecuting authorities, in order to protect the privacy, identity and image of the victim, shall prevent the disclosure of information that could lead to his/her identification and shall take all other necessary measures to protect the above-mentioned rights and interests of the victim.

No requirement for corroborating testimony

29. In order to prove an offence of violence against a woman, it is not necessary to seek corroborating testimony from the sworn or unsworn testimony of a child or the sworn testimony of a woman, nor is it necessary for the Court to warn itself of the risk of conviction on the basis of the sworn or unsworn testimony of a child or the sworn testimony of a woman alone.

Interim order for the removal of the victim

30.(1) The Court may, on the unilateral application of the victim, the Police, the Attorney General of the Republic, the Social Welfare Services or, where the victim is a child, a guardian appointed under the provisions of the Parent and Child Relations Act, issue a temporary order for the removal of a victim until a criminal case against a suspect or accused of an offence of violence against a woman has been registered and tried.

(2) The Court shall make an interim order upon the filing of an application, which shall be registered as provided in subsection (1) and shall be accompanied by an affidavit of the victim or any other person having direct knowledge of the facts or upon the production before it of any other evidence which prima facie raises a danger of violence against a woman or domestic violence or of repetition of the offence or the need to protect the victim from being affected. This includes statements made by the victim or other persons in any form, certificates, affidavits or other evidence.

(3) The interim order shall be valid for a period not exceeding eight (8) days from the day on which it is served on the suspect and shall be returnable to the Court within that period at such time and on such day as the Court may determine.

(4) On the day and time appointed by the Court, the Court shall hear the suspect or accused and any affected or interested person appearing and shall decide whether to terminate the order or extend it for a further period not exceeding eight (8) days.

(5) The Court may further extend the validity of the aforesaid interim order for such period as it deems necessary, but the period of validity may not exceed sixty (60) days in its entirety for the period preceding the prosecution of the suspect.

(6) The Court may, following the prosecution of the suspect, issue a removal order or extend the provisional order, effective until the case is heard.

Order for the removal of the victim

31.(1) The Court may, at or after the commencement of proceedings in relation to an offence of violence against a woman, order for any period of time it may deem necessary, the removal of the victim and the placing of the victim in a place of safety or, in the case of a child victim, the entrusting of the care of the victim to the Director of Social Welfare Services, if it considers it necessary in the best interests of the victim and provided that any other measures against the suspect or accused will not secure the best interests and protection of the victim.

(2) The Court, in making a victim removal order, shall consider extending or varying that order before the completion of the removal period.

(3) In the examination referred to in subsection (2), the Court shall hear the views of the suspect or accused and the victim or his representative, as well as of any other person affected by the making of the order, unless it is not considered appropriate for such persons to testify against the accused, and the views of the agencies involved.

(4) The victim may request a review or cancellation of the order at the end of the specified period.

Provisional exclusion order against a suspect or accused person

32.(1) The Court may, on the unilateral application of the victim, the Police, the Attorney General of the Republic, the Social Welfare Services, or a designated commissioner (where the victim is a child), issue an interim order, prohibiting the accused or suspect from entering or approaching at a specified distance or remaining in the victim's residence or place of residence, or even approaching the victim at his place of work or such other place as the Court may decide, until a criminal case against the suspect for an offence of violence against a woman has been registered and tried.

(2) The Court shall make the disqualification order at any time upon the registration of an application in accordance with the provisions of subsection (1), accompanied by an affidavit of the victim or any other person in a position to have direct knowledge of the facts or if produced before it, any other evidence which prima facie raises a risk of violence against a woman or domestic violence or of repetition of the offence or the need to protect the victim from being affected or otherwise how, including statements by the victim or other persons in any form, certificates, affidavits or other evidence under the provisions of this Act or any other Act.

(3) The interim order shall be valid for a period not exceeding eight (8) days from the day on which it is served on the suspect and shall be returnable within that period at such time and on such day as the Court may determine.

(4) On the appointed day and time, the Court shall hear the suspect, as well as any affected or interested person appearing, and shall decide whether to terminate the order or to extend it for a further period not exceeding eight (8) days.

(5) The Court may further extend the validity of the order for such period as it deems necessary, but the period of validity of the order shall not exceed sixty (60) days in its entirety for the period preceding the prosecution of the suspect.

(6) The Court may, following the prosecution of a suspect, issue or extend the validity of the disqualification order until the case is heard.

Order of disqualification of a defendant

33.(1) The Court may make an order against a person charged with an offence of violence against a woman, with effect for such period and subject to such conditions as the Court may impose, restraining the accused from entering or approaching at a specified distance or remaining in the victim's residence or place of abode or approaching the victim's place of work or such other place as the Court may decide:

It is understood that the Court shall specify in the exclusion order a date before the expiry of the period of exclusion when it shall consider the possibility of extending or varying it.

(2) The Court shall hear the views of the accused, the victim or his representative and any other person affected by the making of the exclusion order unless it is not considered appropriate for specific persons to testify against the accused. It shall also hear the views of the departments concerned.

(3) The accused may request a review or annulment of the order at the expiry of the period specified in the order.

(4) A disqualification order may also be imposed in lieu of any other penalty or together with other penalties which the Court has power to impose under the provisions of this Act and any other Act.

(5) A person against whom a disqualification order has been issued and who while such order is in force contravenes any of the conditions contained therein commits an offence and on conviction is liable to imprisonment for a term not exceeding two (2) years.

The Penal Code Act KEPF. 154

Criminal Offences against Morals

144. Rape

Rape is when a person engages in unlawful intercourse through vaginal, anal or oral penetration of the penis into the body of another person, without the consent and will of that person or with consent given by force, threat or intimidation. Whoever commits such an act is guilty of a felony, is called a rapist and is punishable by life imprisonment .

146. Attempted rape

Any person who commits any attempted rape is guilty of a felony and is punishable by ten (10) years imprisonment.

146 A. Sexual assault by penetration

Sexual assault by penetration is when a person performs penetration of a sexual nature vaginally, anally or orally into the body of another person, with any part of the body or object, without the person's will or with consent given by force, threat or intimidation. Any person who commits such an act is guilty of a felony and is punishable by life imprisonment.

146 B. Attempted sexual assault by penetration

Anyone who commits attempted sexual assault of another person through penetration of a sexual nature is guilty of a felony and is punishable by life imprisonment. 146 Γ. Coercion to commit rape Anyone who uses violence, threats or intimidation against a person to force him or her to commit rape against a third person is guilty of a felony and is punishable by life imprisonment.

146 D. Forcing sexual abuse through penetration

Anyone who uses violence, threats or intimidation against a person to coerce that person into committing abuse through penetration against a third person is guilty of a felony and is punishable by life imprisonment.

146 E. Coercion to commit sexual intercourse or other acts of a sexual nature

Any person who uses violence, threats or intimidation against a person to coerce that person to engage in sexual intercourse or other acts of a sexual nature is guilty of a felony and shall be punished by imprisonment for a term not exceeding ten (10) years.

147. Incest

Anyone who has sexual intercourse with a woman, while knowing that she is his granddaughter, daughter, sister or mother, is guilty of the criminal offence of incest and is punishable by fourteen (14) years' imprisonment, regardless of whether the sexual intercourse took place with or without the consent of the victim.

148. Abduction

Whoever forcibly and involuntarily detains a woman without her will for the purpose of marriage or sexual intercourse with her is guilty of a felony and is punishable by imprisonment for seven (7) years.

149. Abduction of a young woman under sixteen years of age

Any person who attempts to separate a young, unmarried female, under the age of sixteen (16) years, from the supervision, protection and care of her parents or other person having the legal care of the young woman, without their will, is guilty of a misdemeanor (a crime punishable by law by imprisonment for up to five (5) years).

150. Forced marriage

Anyone who tries to use coercion to persuade another person to marry against his or her will is guilty of a misdemeanor.

151. Indecent assault against a woman

Any person who unlawfully and obscenely assaults a woman shall be guilty of a felony and shall be punished by imprisonment for a term not exceeding five (5) years.

152. Indecent assault against a man

Any person who unlawfully and obscenely assaults a man shall be guilty of a felony and shall be punished by imprisonment for a term not exceeding five (5) years.

153. Corruption of a young woman under thirteen years of age

(1)Whoever unlawfully engages in sexual intercourse with a young woman under the age of thirteen (13) years shall be guilty of a felony and shall be punished by imprisonment for life.

(2)Whoever attempts to have unlawful sexual intercourse with a young woman under the age of thirteen (13) years shall be guilty of a felony and shall be punished by imprisonment for fourteen (14) years.

154. Corruption of a young woman aged thirteen to sixteen

Whoever comes or attempts to have sexual intercourse unlawfully with a young woman who is thirteen (13) years of age or older but is under seventeen (17) years of age, is guilty of a misdemeanor and is punishable by imprisonment for a term not exceeding three (3) years. However, sexual intercourse or attempted sexual intercourse is not considered illegal, nor a violation of the article, if at the time of the act the young woman is married to the man who comes or tries to have sexual intercourse with her.

155. Corruption of a woman with intellectual and/or mental disability

Any person who knows that a woman has a mental and/or emotional disability and who comes or attempts to have sexual intercourse with her unlawfully, under circumstances that are not considered rape, is guilty of a felony and is punishable by imprisonment for a term not exceeding fourteen (14) years.

156 (1). Suppression of brothels and termination of tenancy due to conviction

Whoever or whomever,

- maintains, runs, manages, participates in or assists in the management of a brothel
- is a tenant, or receives a salary, or is the owner or manager of a premises, and knows that the premises or part of the premises is being used as a brothel or for the purpose of soliciting prostitution and permits the operation of the premises
- is an owner-tenant, or an agent of the premises, from which he or she benefits financially by knowing that the premises or part thereof may be used as a brothel or is himself or herself voluntarily participating in the continued use of the premises as a brothel

is guilty of a misdemeanor.

157. Mastropia

Anyone who

- unlawfully procures a woman under the age of twenty-one (21) years to have physical intercourse with one or more persons, either in the Republic or elsewhere; or
- promotes a woman to common prostitution, whether in the Republic or elsewhere, or
- encourages a woman to leave the Republic in order to be confined in a brothel elsewhere; or
- procures a woman to be confined in a brothel or elsewhere for the purpose of engaging in prostitution

is guilty of a misdemeanor and shall be punishable by a term of imprisonment not exceeding five (5) years.

However, no person shall be convicted of a criminal offence under this Article if there is only one witness's testimony, unless that testimony is corroborated by other competent incriminating evidence against the accused.

158. Allowing children or young persons to frequent brothels

Whoever allows a child or young person aged four (4) to sixteen (16) years who is under his supervision, care or custody to reside or frequent a brothel is guilty of a misdemeanour and liable to a fine not exceeding four hundred and fifty Cyprus pounds (£450) or to imprisonment for a term not exceeding six (6) months or to both.

159. Promotion of corruption of a woman by threats, deceit or administration of drugs

Whoever,

- procures a woman to have unlawful physical contact with a man or procures a man to have unlawful physical contact with a woman, using threats or intimidation of any kind or by means of false representations, whether in the Republic or elsewhere; or

- lying in any way inducing a woman to have unlawful sexual intercourse with a man, whether in the Republic or elsewhere; or •
- administer to a woman or man or cause a woman or man to take any drug, substance, or other thing with the purpose of drugging, weakening, and rendering her or him unable to resist, so as to enable any man to have unlawful sexual intercourse with her or him

is guilty of a misdemeanor.

- However, no person shall be convicted of a criminal offense under this article if there is only one witness's testimony, unless that testimony is corroborated by other substantial, incriminating evidence against the defendant.

160. Host, etc., allowing corruption of young woman under thirteen years of age in his lodging house

The owner or occupant of a premises or one who owns, participates in or assists in the management or control of the premises, who incites or knowingly tolerates a young female under the age of thirteen (13) years to take refuge in or remain in a premises for the purpose of unlawfully engaging in sexual intercourse with any person or with a particular male, is guilty of a felony and is subject to imprisonment for five (5) years.

If it is proved to the Court that the defendant had reasonable and substantial cause to believe that the victim was sixteen (16) years of age or older, this is a sufficient defense to the charge made.

161. Host, etc. allowing corruption of young woman under sixteen years of age in his lodgings

The owner or occupant of a premises or one who has, participates in or assists in the management or control of the premises, who incites or knowingly tolerates a young woman over the age of thirteen (13) and under the age of sixteen (16) years to resort to or remain in such premises for the purpose of unlawfully engaging in sexual intercourse with any person or with a particular male, is guilty of a misdemeanor.

If it is proved to the Court that the defendant had reasonable and substantial cause to believe that the victim was sixteen (16) years of age or older, this is a sufficient defense to the charge made.

162. Unlawful detention of a woman

Whoever forcibly keeps a woman without her will

- in a place for the purpose of having unlawful sexual intercourse with her, any man
- in a brothel

is guilty of a misdemeanour and liable to a term of imprisonment not exceeding five years.

Anyone who is guilty of unlawful and coercive detention of a woman is considered guilty of:

- coercing and inciting a woman to stay in a place for the purpose of unlawful sexual intercourse
- forces her to stay in such a place or brothel
- retains clothing or other property belonging to it
- threatening the woman that he might take legal action against her if she left with clothing borrowed from him or given to her by him or on his instructions.

No legal action of a civil or criminal nature shall be taken against a woman for having taken with her or being found in possession of clothing necessary to enable her to leave such an establishment or brothel.

164. Exploitation of brothels and persistent solicitation of customers for immoral purposes

(1)Whoever:

- knows that he or she lives wholly or partly from the proceeds of prostitution, whether between persons of the same or different sex
- encourages persons to accept prostitution services of either the same or opposite sex in a public place by persistently or forcibly harassing for immoral purposes any person, whether of the same or opposite sex

is guilty of a misdemeanour and liable to imprisonment for a term not exceeding five years.

(2) A magistrate who, upon complaint under oath, finds that there is reason to suspect that a dwelling house or part thereof is being used by a woman or man for the practice of prostitution therein and that a person residing or frequenting such dwelling house is living wholly or partly on the proceeds of prostitution by such woman/man, may issue an order authorizing any law enforcement officer to enter and search the dwelling house and arrest the person named above. However, a man or woman shall be deemed to engage in prostitution within the meaning of this subsection also when he or she engages in prostitution with a person of the same sex.

(3) If it is proved that a person cohabited with a prostitute or habitually consorted with a prostitute or exercised control over the movements or directed or influenced the movements of a prostitute in such a manner as to show that such person, male or female, assists, induces or coerces the practice of prostitution by a prostitute with any other person or generally he or she is deemed to know that he or she is living off the proceeds of prostitution unless he or she satisfies the Court to the contrary.

However, a person, whether male or female, who engages in prostitution with a person of the same sex shall be considered a prostitute within the meaning of the subsection and the provision of assistance, inducement or coercion to engage in prostitution with any other person referred to in the subsection shall include the provision of assistance, inducement or coercion to engage in prostitution with another person of the same sex.

165. For profits from providing assistance, etc., in the prostitution of another woman

A woman who for purposes of gain exercises control over the movements, directs or influences the movements of a prostitute in such a manner as to show that she aided, abetted or coerced the practice of prostitution by the other woman with any person is guilty of a misdemeanor.

166. Conspiracy to corrupt a woman

Whoever conspires with another, with intent to induce a woman or man to permit any other person to have unlawful sexual intercourse with him, by the use of false representations or other fraudulent means, is guilty of a felony and is punishable by imprisonment for three years.

167. Attempted abortion

Whoever has the intent to induce the miscarriage of a fetus in any woman, whether or not she is pregnant, through the unlawful administration or inducing her to take poison or other harmful substances, or uses violence of any kind, or any other means, is guilty of a felony and shall be punished by imprisonment for fourteen (14) years.

168. Attempted abortion by a pregnant woman

Any woman who, whether or not she is pregnant, intentionally and unlawfully takes poison or other harmful substance, or uses violence of any kind, or any other means, or permits any of the foregoing to be administered or used upon her, with intent to bring about the miscarriage of a fetus upon herself, shall be guilty of a felony and punishable by imprisonment for seven (7) years.

169. Supply of medicines or organs for abortion

Whoever unlawfully supplies or furnishes anything to another person and knows that what he supplies will be unlawfully used to induce a miscarriage in a woman who is either pregnant or not pregnant, is guilty of a felony and is punishable by imprisonment for three (3) years.

169A. Medical termination of pregnancy

No person shall be considered guilty when the pregnancy is terminated with the consent of the pregnant woman by an obstetrician-gynaecologist with the participation of an anaesthetist in an organised nursing unit and in one of the following circumstances:

- (a) you have not completed twelve (12) weeks of pregnancy,
- (b) the pregnancy is the result of rape, sexual abuse of an adult or a minor, or sexual abuse of a mentally disabled woman or incest, and provided that the pregnancy is less than nineteen (19) weeks of pregnancy and provided that the pregnancy is the result of rape, sexual abuse or incest and provided that the pregnancy is declared in writing before a medical practitioner that the pregnancy is the result of rape, sexual abuse or incest:

If the pregnant woman is a minor, the above declaration is signed by one of the parents or the person who has custody of the minor:

If the pregnant woman is a woman with intellectual disability, the above declaration is signed by only one of the parents or the person who has custody of the person with intellectual disability instead of the pregnant woman;

(c) When there is evidence of fetal abnormality which will cause abnormal problems with the birth of the newborn. The indications should be presented by modern means of prenatal diagnosis, following the opinion of a competent registered medical practitioner,

(d) where there is an unavoidable risk to the life of the pregnant woman or a risk of serious harm to her physical or mental health, on the advice of a competent registered medical practitioner:

In cases where the pregnant woman is a minor or a woman with an intellectual disability, the consent of one of the parents or the person having custody of the minor or the woman with an intellectual disability is required.

169B. Advertising of means of artificial termination of pregnancy

Anyone who announces or advertises, even covertly, drugs or other objects or methods as suitable to induce artificial termination of pregnancy or in the same way offers his or her own or another's services to perform or assist artificial termination of pregnancy is guilty of an offence and, if convicted, is liable to imprisonment for up to two years:

Information or health education on artificial termination of pregnancy provided by a family planning centre or a maternity and child health centre, as well as information provided by doctors or persons legally distributing means of artificial termination of pregnancy and related publications in special medical or pharmaceutical journals shall not constitute an offence.

170. Indifferent to the knowledge of the woman's age

Where the person accused of committing the criminal offence states that he or she did not know or believed that the woman or girl was under the age of consent, it shall be deemed irrelevant.

171. Intercourse between men

(1) Fornication or attempted fornication between men is a misdemeanour if one of the persons is under 17 years of age.

(2) Any person who commits the offence in subsection (1) may be liable to imprisonment for up to 3 years.

172. Forced intercourse

Anyone who forcibly engages in sexual intercourse with another is guilty of a felony and is liable to fourteen years' imprisonment.

173. Attempts

Anyone who attempts to commit forcible intercourse is guilty of a felony and is subject to seven years' imprisonment.

174. Intercourse with a young man under thirteen years of age

(1) Whoever, by force or otherwise, has sexual intercourse with a young man under the age of thirteen years is guilty of a felony and is liable to imprisonment for life.

(2) Anyone who attempts to have sexual intercourse, whether or not by force, with a young man under the age of thirteen is guilty of a felony and liable to a term of imprisonment of fourteen years.

(3) Whoever, knowing that another man is a person with mental and/or psychological disability, comes or attempts to have unlawful sexual intercourse with him without violence, is guilty of a felony and is liable to imprisonment for a term not exceeding fourteen years.

176. Indecent act

Anyone who commits a public indecent act is guilty of a misdemeanour and is liable to two years' imprisonment.

177. Unethical projections

Whoever in a public place displays any immoral spectacle or performance is guilty of a criminal offence and liable to a fine not exceeding one thousand five hundred pounds (£1500) or to imprisonment for a term not exceeding two years or to both. No person shall be convicted of a criminal offence if he proves that the spectacle or performance of which he is charged was made or performed in the public interest.

178. Dolia fake marriage

Any person who intentionally or fraudulently allows a woman to believe that she is legally married to him when she is not and on the basis of that belief the woman cohabits or has intercourse with him is guilty of a felony and is liable to 10 years imprisonment.

185. Theft of a child

Anyone who intends to deprive a parent/guardian or other person having the legal care/care of a child under 14 years of age of:

- forcibly or fraudulently removes/detains/attracts the child to follow him/her, or
- while knowing the above, accepts or gives asylum to the child,

is guilty of a felony and carries a 7-year prison sentence.

209. Infanticide

(1) Where a woman causes the death of a child under the age of 12 months by wilful act or omission and during the time she did such act or omission she was mentally disturbed because she had not recovered from the child's birth or because of the effect of breast-feeding, she is guilty of the felony of infanticide and may be punished for such offense as if she were guilty of manslaughter.

233A. Female genital mutilation

It is an offence for any person to have cut or in any way mutilated all or part of the labia majora or labia minora of the vulva or clitoris of a woman or to assist, urge, advise or cause a third person to perform any of these acts on the body of a woman. Consent on the part of the woman to whom such acts are performed shall not constitute a defence or a mitigating circumstance in the assessment of the penalty for the offence. Where such acts are performed by a registered medical practitioner and their performance is necessary on the advice of two other medical practitioners, either for the physical health of the woman to whom they are performed or are performed on a woman in any stage of labour or after childbirth, and are related to childbirth, they shall not constitute an offence.

The Courts of the Republic shall have jurisdiction to try the offence of female genital mutilation committed by a citizen or non-citizen of the Republic and committed within or outside the Republic and punishable by imprisonment for a term not exceeding five (5) years.

245A. Definition of abduction by person exercising joint custody

Whoever, while exercising joint guardianship of a minor with another or other persons, takes the minor person outside the borders of the Republic without the consent of the other or other legal guardians, shall be deemed to take the minor person from his or her legal guardian.

246. Definition of abduction from legal custody

Whoever removes or entices to escape a minor under the age of sixteen years or a person of unsound mind from the custody of his legal guardian, without the consent of such guardian, shall be deemed to snatch the minor or such person from his legal guardian.

247. Definition of Abduction

Anyone who by force or threat of force coerces or otherwise fraudulently induces another person to leave a place shall be deemed to have abducted that person.

The Protection from Harassment and Harassing Surveillance Act of 2021
(114(I)/2021)

PART II CRIMINAL OFFENCES 114(J)/2021

Harassment

3.(1) A person who engages in conduct which causes harassment, knowing or ought to have known that such conduct causes harassment, is guilty of a criminal offence and, upon conviction, shall be liable to a term of imprisonment not exceeding two (2) years or a fine not exceeding five thousand euros (€5.000) or both, provided that the act is not punished more severely by the provisions of any other law in force.

(2) In the case where the harassment referred to in subsection (1) consists in causing the victim to fear that violence will be committed against him/her and/or against a member of his/her family and/or against his/her property, the person who commits such conduct shall be liable, upon conviction, to a term of imprisonment not exceeding five (5) years or a fine not exceeding ten thousand euros (€10.000) or both, provided that the act is not punished more severely by the provisions of any other law in force.

(3) For the purposes of subsection (1), a person shall be taken to have been aware that the conduct he is engaging in is harassing if a reasonable person in the same circumstances would consider that the conduct is harassing.

(4) It is a defence of the accused that:

(a) engaged in the conduct at issue for the purpose of deterring or assisting in the investigation of a criminal offence; and/or

(b) engaged in the conduct at issue under the provisions of any law or court order in force or for the purpose of complying with a condition or requirement imposed on any person under any law or court order; and/or

(c) the conduct at issue was reasonable in the circumstances.

Harassing surveillance

4.(1) A person who engages in conduct which constitutes stalking and causes harassment, knowing or ought to have known that such conduct causes harassment, is guilty of a criminal offence and, upon conviction, shall be liable to a term of imprisonment not exceeding two (2) years or a fine not exceeding five thousand euros (€5.000) or both, provided that the act is not punished more severely by the provisions of any other law in force.

(2) Where the harassment caused, in accordance with the provisions of subsection (1), consists in causing the victim to fear that violence will be committed against him/her and/or against a member of his/her family and/or against his/her property or consists in causing him/her serious concern or serious distress, which has a substantial negative impact on the victim's ability to carry out his or her daily activities, the person who engages in such conduct shall be liable, upon conviction, to a term of imprisonment not exceeding five (5) years or a fine not exceeding ten thousand euros (€10.000) or both, provided that the act is not punished more severely by the provisions of any other law in force.

(3) For the purposes of subsection (1), a person shall be taken to have been aware that the conduct he is engaging in is harassing if a reasonable person in the same circumstances would consider that the conduct is harassing.

(4) For the purposes of this Article, conduct constituting surveillance shall be deemed to be:

(a) following another person,

(b) contact or attempted contact with another person by any means,

(c) monitoring the use of another person's email and/or any other electronic communication or posting on social media concerning the victim's personal life or interfering with the victim's posts on the internet,

(d) obstructing the movement of another person to or from his or her home and/or place of business or from a public or private place frequented by that person by wandering or being present in such places,

(e) interfering with property in the possession or ownership of another person or threatening to interfere with such property,

(f) surveillance and/or spying on another person.

(5) It is a defence of the accused that:

(a) engaged in the conduct at issue for the purpose of deterring or assisting in the investigation of a criminal offence; and/or

(b) engaged in the conduct at issue under the provisions of any applicable law or court order or for the purpose of complying with a condition or requirement imposed on any person by virtue of any law or court order; and/or

(c) the conduct at issue was reasonable in the circum

Manuel législatif sur la violence sexiste

Dans le cadre du projet Her Story

Le programme a été mis en œuvre par le centre de conseil et de soutien aux familles -SIKESO dans le cadre des projets du Corps européen de solidarité.

Quelques mots sur le manuel législatif

Ce manuel de législation, est le fruit du projet Her Story (Project Number 2022-1-CY02-ESC30-SOL-000051862), d'un projet de 12 mois mis en place par le centre de conseil et de soutien aux familles -SIKESO, avec le financement du Corps européen de solidarité.

Le présent manuel tente de reproduire des extraits de la législation chypriote, avec un vocabulaire plus communément compris sur la violence sexiste, qui sont utiles aux victimes de la violence, pour accéder aux services et actions appropriés.

L'objectif de la création de ce manuel législatif est de fournir un soutien, une assistance, mais aussi fournir aux victimes de la violence des informations fiables afin qu'elles puissent sortir de la situation dans laquelle elles se trouvent et trouver une protection.

Il convient de souligner que ce manuel n'inclut pas l'intégralité de la législation chypriote actuelle, mais seulement certains passages concernant la violence à caractère sexiste.

Par conséquent, pour plus d'informations, vous pouvez visiter les sites web suivants pour plus d'informations, soit en écrivant le nom du site Internet dans un navigateur (par exemple Google) soit en scannant les codes QR correspondants, qui sont indiqués ci-dessous.

- **Loi de 2000 sur la violence domestique (prévention et protection des victimes) (119(I)/2000) (Modifiée jusqu'en 2019)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2000_1_119/full.html

- **La loi sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique et questions connexes de 2021 115(I)/2021) (Modifiée jusqu'en 2022)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2021_1_115/full.html

- **Loi sur le code pénal CHAPITRE 154**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/0_154/full.html

La loi sur la protection contre le harcèlement et la surveillance harcelante Loi de 2021 (114(I)/2021)

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2021_1_114/full.html

SOMMAIRE

GLOSSAIRE

Loi de 2000 sur la violence domestique (prévention et protection des victimes) (119(I)/2000) (Modifiée jusqu'en 2019)

- PARTIE IV DÉCLARATIONS DES TÉMOINS ET DES VICTIMES
- PARTIE V. JUGEMENT DES AFFAIRES ET TÉMOIGNAGE
- PARTIE VI ORDONNANCES ET TRAITEMENT DE L'ACCUSÉ

La loi sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique et questions connexes de 2021 115(I)/2021)

- PARTIE II DROITS ET PROTECTION DES VICTIMES DANS LE CADRE DE LA PROCÉDURE PÉNALE - DROIT DES VICTIMES À L'INDEMNISATION

Loi sur le code pénal KEPF. 15Loi sur le code pénal KEPF. 15

- Infractions pénales contre la morale

Loi de 2021 sur la protection contre le harcèlement et la surveillance harcelante (114(I)/2021

- PARTIE II INFRACTIONS PÉNALES 114(J)/2021

GLOSSAIRE

Infraction

Crime puni par la loi d'une peine d'emprisonnement pouvant aller jusqu'à cinq (5) ans.

Félonie

Une infraction pénale passible d'une peine d'emprisonnement de trois (3) ans ou plus.

Racolage

Le fait d'inciter et de harceler de quelque manière que ce soit une personne ou un groupe de personnes pour qu'elles acceptent ou refusent des services de voyage ou de transport, des services de restauration ou de divertissement, un hébergement touristique ou des produits d'un établissement commercial constitue une infraction.

Témoignage impartial

Il s'agit de la procédure par laquelle une personne témoigne devant les autorités sans prêter serment.

Loi de 2000 sur la violence domestique (prévention et protection des victimes)
(119(I)/2000) (Modifiée jusqu'en 2019)

Notion de violence et son champ d'application

3.(1) Aux fins de la présente loi, on entend par "violence" tout acte, omission ou comportement qui cause un préjudice physique, sexuel ou mental à un membre de la famille par un autre membre de la famille. Elle comprend la violence utilisée à des fins de relations sexuelles sans le consentement de la victime et la restriction de la liberté de la victime.

(2) Indépendamment de l'interprétation du terme "violence" au point (1), le concept de "violence" comprend les infractions visées aux articles 4 (2) et 5 de la présente loi ainsi que l'infraction visée à l'article 147 du code pénal (page 27 du manuel).

(3) Un acte ou un comportement qui correspond à une violence (paragraphe (1) et (2) de cet article), ou à une infraction visée aux articles 174, 175 et 177 du Code pénal (pages 33-34 du Manuel), lorsqu'il se produit en présence d'un membre mineur de la famille, est considéré comme une violence commise à l'encontre de ce mineur s'il est susceptible de lui causer un préjudice psychique. Cet acte ou ce comportement constitue un délit punissable en vertu du paragraphe (4) du présent article.

(4) Toute personne qui commet des violences commet un délit passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller jusqu'à cinq ans ou d'une amende pouvant aller jusqu'à trois mille livres (3 000 £), ou les deux. Sauf en cas d'attaque commune passible d'une peine de 2 ans d'emprisonnement et dans le cas où une autre loi ou la présente loi prévoit une peine plus sévère.

Violence extrêmement grave

4.(1) Lorsque les infractions visées à la première colonne du paragraphe (2) ci-dessous sont commises par un membre de la famille à l'encontre d'un autre membre, elles sont considérées comme étant d'une gravité accrue. La Cour, dans les cas où l'accusation est fondée sur les articles du Code pénal visés dans la deuxième colonne du paragraphe (2), peut imposer les peines accrues prévues dans la troisième colonne au lieu des peines prévues dans les articles du Code pénal ci-dessous.

Viol de l'épouse par le mari

5. Nonobstant les dispositions de toute loi, les infractions de viol prévues aux articles 144 et 145 du code pénal (page 26 du manuel) , et de tentative de viol prévue à l'article 146 (page 26 du manuel) , peuvent être considérées comme ayant été commises par un mari sur une femme, si, sur la base des faits de la cause, ces infractions seraient établies, même si l'auteur et la victime n'étaient pas mariés et sont punissables en vertu des dispositions du code pénal.

(2) Les infractions visées au paragraphe 1 sont les suivantes :

Infractions	Article	Pénalité
(i) Attentat à la pudeur contre une femme.	151	La peine de prison passe de deux à cinq ans.
(ii) Attentat à la pudeur contre un homme.	152	La peine de prison passe de deux à cinq ans.
(iii) Corruption d'une jeune femme de moins de treize ans.	153(1)	Emprisonnement à vie (la peine reste inchangée).
(iv) Tentative de corruption d'une jeune femme de moins de treize ans.	153(2)	La peine de prison passe de trois à sept ans.
(v) Corruption d'une jeune femme âgée de treize à seize ans.	154	La peine de prison passe de deux à dix ans..
(vi) Corruption d'une femme souffrant d'un handicap mental et/ou mentale.	155	La peine de prison passe de deux à douze ans.
(vii) Rapports sexuels entre hommes.	171	La peine de prison passe de cinq à dix ans
(viii) Rapports forcés.	172	La peine d'emprisonnement passe de quatorze ans à la réclusion à perpétuité.
(ix) Tentatives.	173(2)	La peine de prison passe de sept à dix ans..
(x) Blessure corporelle grave.	231	La peine d'emprisonnement est portée de sept à dix ans ou l'amende prescrite ou les deux à la fois.
(xi) Blessures et actes similaires.	234	La peine de prison passe de trois à cinq ans.
(xii) Attaque commune.	242	La peine d'emprisonnement est portée d'un à deux ans ou l'amende prescrite, ou les deux.

PARTIE IV DÉCLARATIONS DES TÉMOINS ET DES VICTIMES

Recueil de déclaration

9. En cas de plainte, la déclaration de la victime est recueillie par un fonctionnaire de police du même sexe, sauf demande contraire de la victime ou du conseiller familial lorsque la victime est mineure.

Déclarations audiovisuelle

10.(1) Sous réserve du paragraphe 2 du présent article, lorsque des délits de violence sont jugés en vertu des dispositions de la présente loi ou de toute autre loi, une déclaration audiovisuelle faite à une personne compétente par toute personne victime de violence ou témoin de la commission d'un délit en violation de la présente loi peut être produite devant le tribunal à titre de preuve.

(2) Les conditions et limitations suivantes s'appliquent à l'application des dispositions du paragraphe 1 du présent article :

(a) la visualisation doit être en rapport avec l'affaire entendue,

(b) l'autorisation de présenter un témoignage audiovisuel n'est pas accordée :

(i) si la personne dont la déclaration a été visualisée ne peut pas se présenter à l'audience pour un contre-interrogatoire (si cela est demandé en vertu du présent article),

(ii) si les règles de prise de vue audiovisuelle visées à l'article 11 de la présente loi n'ont pas été respectées,

(iii) si le tribunal, compte tenu de toutes les circonstances de l'affaire, estime que les intérêts de la justice exigent que le témoignage audiovisuel ne soit pas admis :

(c) une piste sonore transcrite et dactylographiée de la bande audiovisuelle sur laquelle la déclaration a été enregistrée est présentée avec le témoignage audiovisuel.

(3) Toute déclaration contenue dans une déclaration audiovisuelle qui est admise comme preuve en vertu du présent article est considérée comme un témoignage oral direct de la personne qui l'a faite et, en conséquence :

(a) est admissible comme preuve de tout fait qui serait admissible dans le cas d'un témoignage oral direct,

(b) aucune déclaration ne peut être utilisée comme témoignage corroborant d'autres témoignages du même témoin.

(4) L'application des dispositions du paragraphe 1 du présent article n'affecte pas le pouvoir de la Cour d'exclure tout témoignage recevable si elle estime qu'il y va de l'intérêt de la justice.

Plainte directe acceptée comme témoignage

14. La plainte déposée par la victime d'une infraction de violence auprès des personnes suivantes dans un délai raisonnable après la commission de l'infraction est une dénonciation:

à tout fonctionnaire de police, conseiller familial, assistant social, psychologue, médecin, y compris psychiatre, qui examine la victime, enseignant, membre du Comité consultatif, membre de l'Association pour la prévention et le traitement de la violence dans la famille, ou membre de la famille proche de la victime.

PARTIE V. JUGEMENT DES AFFAIRES ET TÉMOIGNAGE

Décision accélérée

15.(1) Le tribunal peut, à la demande de la police, ordonner l'arrestation de toute personne accusée d'un acte de violence en vertu de la présente loi.

(2) Toute personne arrêtée en vertu du paragraphe 1 est traduite devant le tribunal dans les 24 heures suivant son arrestation pour être inculpée du délit de violence ou pour faire l'objet d'une mesure de détention ordonnée par le tribunal.

(3) Les interrogatoires ont lieu et l'affaire est jugée sans délai. Dans l'attente du procès, la Cour peut soit ordonner la détention de l'accusé, soit autoriser sa mise en liberté après qu'il a donné une garantie satisfaisante qu'il se présentera devant la Cour à la date de l'audience et qu'il respectera les conditions que la Cour estime nécessaires pour protéger les membres de sa famille, y compris la condition qu'il ne rendra pas visite à un membre de sa famille et ne le harcèlera pas de quelque manière que ce soit.

(4) Le procureur général de la République peut consentir à ce qu'un juge exerçant des compétences pénales soit saisi d'une affaire de violence au titre de la présente loi.

Renforcement du témoignage

16. La Cour peut déclarer l'accusé coupable sur la base du seul témoignage de la victime si aucun autre témoignage concordant n'a pu être apporté.

Témoignage d'un psychiatre ou d'un psychologue

17.(1) Si, au cours de l'examen d'un mineur par un psychiatre ou un psychologue à des fins d'évaluation ou de psychothérapie, le mineur déclare avoir été victime d'abus de la part d'une personne, le témoignage du psychiatre ou du psychologue peut être recevable en justice par dérogation à la règle du oui-dire.

(2) Le tribunal ne peut condamner une personne sur la base du seul témoignage visé au paragraphe 1 ci-dessus, à moins que ce témoignage ne soit corroboré, sur des points importants, par d'autres témoignages indépendants, y compris des témoignages d'experts.

Prévenir le harcèlement

18.(1) Lorsqu'elle est saisie d'affaires concernant la commission de délits de violence, la Cour doit :

(a) ordonner que tout ou partie de l'affaire soit entendue à huis clos ; et

(b) peut ordonner que le témoignage de toute victime de violence et de toute autre personne soupçonnée d'être en danger ou menacée parce qu'elle va témoigner, ou dont le témoignage peut être affecté, soit recueilli en l'absence de l'accusé.

(2) Sans préjudice du caractère général du paragraphe 1, les mesures visées ci-dessous peuvent être utilisées pour protéger les témoins :

(a) l'installation d'une cloison spéciale ; ou

(b) l'utilisation de la télévision en circuit fermé ; ou

(c) l'utilisation de tout autre moyen ou système, de manière à ce que le témoin ne soit pas visible par l'accusé et vice versa.

Afin de sauvegarder les droits de l'accusé, dans les cas susmentionnés, des moyens technologiques ou autres appropriés devraient être fournis pour que l'accusé puisse écouter la procédure et donner des instructions à son avocat.

Vérification croisée

19. La Cour peut intervenir dans le contre-interrogatoire de mineurs ou d'autres victimes de violences et donner des instructions appropriées pour éviter qu'ils ne soient intimidés par des questions agressives ou intenses ou par des questions contenant des menaces de quelque nature que ce soit.

Coercition des conjoints

20. L'épouse d'un prévenu accusé d'un crime violent est un témoin compétent si elle est la victime de la violence et est un témoin compétent et contraignable si la victime de la violence est un autre membre de la famille.

PARTIE VI ORDONNANCES ET TRAITEMENT DE L'ACCUSÉ

Ordonnance d'éloignement d'un mineur

21.(1) Le tribunal peut, à l'audience ou après l'audience dans une affaire de violence impliquant une victime de violence contre une personne mineure, ordonner, pour la période qu'il juge nécessaire, l'éloignement de la victime et son placement dans un lieu sûr ou la prise en charge de la victime par le directeur des services de protection sociale du ministère du travail et de la sécurité sociale.

(2) La Cour peut rendre une ordonnance provisoire de renvoi d'un victime mineure en appliquant les dispositions de l'article 22 de la présente loi.

Décision provisoire d'exclusion d'un suspect ou d'éloignement d'une victime

22.(1) La Cour peut, à la demande d'un membre de la famille, de la police, du procureur, du procureur général de la République, du conseiller familial ou de toute autre personne agissant au nom de l'un d'entre eux, rendre une ordonnance temporaire d'exclusion du suspect ou d'éloignement d'une victime mineure jusqu'à ce qu'une affaire pénale ait été enregistrée et jugée contre l'accusé pour l'infraction pénale de violence.

(2) La Cour rend l'ordonnance provisoire à tout moment sur demande et déclaration sous serment de la victime. Dans le cas d'un victime mineure, la déclaration doit être faite par toute personne ayant une connaissance directe des faits ou des preuves (y compris les déclarations de la victime ou d'autres personnes sous quelque forme que ce soit, les certificats, les déclarations sous serment et d'autres preuves) qui, à première vue, créent un risque de violence.

(3)(a) L'ordonnance provisoire est valable pour une période maximale de 8 jours à compter du jour où elle est signifiée au suspect et doit être renvoyée à la Cour (ce qui signifie que le suspect doit comparaître devant la Cour) au cours de cette période, à une date et à une heure à déterminer par le greffier.

(b) Au jour et à l'heure fixés par le greffier, la Cour entend le suspect et toute personne concernée ou intéressée qui se présente et décide de mettre fin à l'ordonnance ou de la proroger pour une nouvelle période de huit jours.

(c) La Cour peut prolonger l'ordonnance jusqu'à 8 jours, mais au total, l'ordonnance provisoire ne peut être en vigueur plus de 24 jours avant l'enregistrement d'une accusation criminelle contre un suspect.

(d) La Cour peut, à la suite de l'enregistrement d'une inculpation pénale à l'encontre d'un suspect, prononcer ou proroger une mesure de déchéance ou d'éloignement à l'encontre d'un enfant victime dans l'attente de l'issue de l'affaire.

Décision d'exclusion

23.(1) Le tribunal peut rendre à l'encontre d'une personne accusée d'avoir commis un délit de violence en vertu de la présente loi une ordonnance, valable pour la période et soumise aux conditions qu'il peut imposer, lui interdisant d'entrer ou de rester dans le foyer familial. Cette ordonnance est appelée "ordonnance d'exclusion".

(2) L'ordonnance d'exclusion exige :

(a) prouver, à la satisfaction du tribunal, que le défendeur a des antécédents d'actes de violence répétés à l'encontre de membres de sa famille ou a fait l'objet de deux condamnations au cours des deux dernières années pour des délits similaires ; ou

(b) les violences infligées ont causé un préjudice physique, sexuel ou psychique tel qu'elles mettent en danger la vie, l'intégrité physique ou la santé sexuelle ou psychique des victimes ; ou

(c) le refus de l'accusé de suivre un traitement d'autocontrôle imposé comme condition aux fins de l'application de l'article 33 du code pénal.

(3) La Cour de justice fixe, dans la décision d'exclusion qu'elle prend avant l'expiration de la période d'exclusion, une date à laquelle elle examine la possibilité de prolonger ou de modifier cette décision.

Dans le cadre de cet examen, la Cour entend le point de vue de la partie défenderesse, du plaignant et de toute autre personne concernée par l'adoption de l'ordonnance, sauf s'il s'agit de mineurs et qu'il n'est pas jugé opportun qu'ils témoignent contre la partie défenderesse, ainsi que le point de vue des services compétents.

(4) L'accusé peut demander la révision ou l'annulation de l'ordonnance avant l'expiration du délai fixé dans l'ordonnance.

(5) Les décisions de déchéance peuvent également être prononcées à la place de toute autre sanction soumise aux dispositions du paragraphe 6 du présent article ou avec toute autre sanction que la Cour a le pouvoir d'imposer en vertu d'une autre loi.

(6) La Cour n'émet pas d'ordonnance d'exclusion dans les cas où elle prononce également une peine d'emprisonnement d'une durée supérieure à 6 mois. Dans les cas où une peine d'emprisonnement de moins de 6 mois est prononcée, une mesure d'exclusion peut être prononcée en même temps que la peine d'emprisonnement, mais elle prend effet à la libération de l'accusé.

(7) Une personne à l'encontre de laquelle une mesure d'exclusion a été prise et qui, pendant que cette mesure est en vigueur, contrevient à l'une des conditions qu'elle contient, commet une infraction passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller jusqu'à deux ans. L'article 15 de la présente loi, relatif au jugement accéléré des cas de violence, s'applique également aux cas où des infractions sont commises en violation des dispositions de la présente sous-section.

Garde à vue ou suspension de l'emprisonnement avec des conditions spéciales

25.(1) La Cour peut, au lieu d'infliger une autre peine à l'accusé, accepter sa demande de mise sous tutelle, à la condition expresse qu'il reçoive un traitement d'autocontrôle par des spécialistes ou dans d'autres conditions que la Cour estime nécessaires pour empêcher la répétition d'actes de violence.

(2) La Cour peut, si elle l'estime approprié, imposer à l'accusé une peine d'emprisonnement avec sursis et le placer sous tutelle pendant la période de sursis et sous la condition spéciale ou toute autre condition visée au paragraphe (1) ci-dessus.

La loi sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique et questions connexes de 2021 115(I)/2021)

(Modifié jusqu'en 2022)

Violence à l'égard des femmes

5. Les infractions suivantes sont considérées comme des infractions de violence à l'égard des femmes :

- (i) l'une des infractions énumérées dans le tableau ci-dessous (voir annexe A)
- (ii) le délit de violence psychologique (article 6)
- (iii) le délit de harcèlement sexuel (article 7)
- (iv) le délit de violence économique (article 8)
- (v) le délit de diffusion de matériel pornographique ou sexuel (article 9)
- (vi) le délit d'incitation d'un enfant (article 10)
- (vii) le délit de fémicide (article 10A)
- (viii) toute infraction couverte par le terme "violence domestique".

Exercer la violence psychologique

6. Toute personne qui exerce des contraintes, des pressions, des remarques désobligeantes, des insultes ou des menaces portant gravement atteinte à l'intégrité psychologique d'une femme ou lui inspirant une crainte réelle, se rend coupable d'un délit et, en cas de condamnation, est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans ou d'une amende n'excédant pas dix mille euros (10 000 €), ou les deux à la fois.

Harcèlement sexuel

7. Une personne qui se comporte d'une manière de nature sexuelle envers une femme, qui s'exprime par des mots ou des actions et qui a pour but ou pour effet d'insulter la dignité de la femme, en particulier lorsque, par ce comportement, cette personne crée une intimidation, hostile, dégradante, humiliante, dégradante ou insultante à l'égard de cette femme, se rend coupable d'une infraction et encourt, sur déclaration de culpabilité, une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans ou une amende n'excédant pas dix mille euros (€10. 000) ou les deux.

Violence économique

8. Une femme qui est financièrement dépendante de son partenaire/conjoint, qui la prive des moyens financiers nécessaires pour vivre, y compris la nourriture, les soins médicaux, l'habillement, les vêtements et les chaussures et le logement, avec l'intention de lui causer un préjudice physique et/ou psychologique et/ou avec l'intention de la contraindre à faire un acte ou une omission et/ou par insouciance, et qui est indifférente au préjudice physique ou psychologique qu'elle causera, est coupable d'un délit. S'il est reconnu coupable, il est passible

d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans ou d'une amende n'excédant pas dix mille euros (10 000 €) ou les deux.

Diffusion de matériel pornographique ou sexuel

9.(1) Toute personne qui envoie, distribue, fait circuler, publie, diffuse, reproduit ou transmet, par tout moyen électronique, numérique, imprimé ou autre de quelque nature que ce soit, du matériel à contenu pornographique ou sexuel concernant une femme, sans son consentement, dans des circonstances où l'on pourrait raisonnablement s'attendre à ce que la vie privée soit respectée, dans l'intention d'intimider et/ou d'humilier et/ou de harceler et/ou de causer des troubles émotionnels et/ou des pertes ou des préjudices économiques ou autres et/ou d'obtenir un gain financier illégal, est coupable d'un crime. S'il est reconnu coupable, il est passible d'une peine d'emprisonnement ne dépassant pas quatorze (14) ans.

(2) Toute personne qui fait chanter ou menace une femme pour qu'elle envoie, distribue, publie, diffuse, circule, reproduise ou transmette sans son consentement, par tout moyen électronique, imprimé numérique ou autre de quelque nature que ce soit, du matériel à contenu pornographique ou sexuel la montrant, se rend coupable d'un crime et, en cas de condamnation, est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas quatorze (14) ans.

(3) Toute personne qui tente de commettre les infractions prévues aux paragraphes (1) et (2) se rend coupable d'une infraction et est passible, en cas de condamnation, d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans.

Incitation d'un enfant à commettre un délit

10. Toute personne qui incite un enfant à commettre une infraction visée aux paragraphes (a), (b), (c), (d), (e) ou (g) de l'article 5 (voir article 5 p. 3) se rend coupable d'une infraction et, en cas de condamnation, est passible de la même peine d'emprisonnement ou d'amende que celle prévue pour l'infraction en question à l'encontre de l'instigateur.

Fémicide

10A.(1) Toute personne qui cause la mort d'une femme par un acte ou une omission illicite se rend coupable du délit de fémicide et est passible d'une peine d'emprisonnement à perpétuité:

À condition que l'omission illégale soit également une négligence coupable dans l'accomplissement d'un devoir, même s'il n'y a pas d'intention de causer la mort.

(2) Outre les circonstances aggravantes prévues par les dispositions de l'article 11, le tribunal tiendra compte, lors du calcul et de l'application de la peine pour le délit de fémicide, en tant que circonstance aggravante, du fait que la mort est survenue par suite de ce délit :

(i) la violence exercée par un partenaire sexuel

(ii) la torture ou la violence fondée sur la misogynie

- (iii) la violence domestique
- (iv) les violences fondées sur l'honneur
- (v) les violences fondées sur les convictions religieuses
- (vi) les violences fondées sur l'orientation sexuelle ou l'identité de genre
- (vii) le fait de commettre l'infraction de mutilation génitale féminine, conformément aux dispositions de l'article 233A du code pénal
- (viii) les violences commises à des fins ou dans le cadre de l'exploitation sexuelle et/ou de la traite des êtres humains et/ou du trafic de drogue et/ou de la criminalité organisée
- (ix) le recours à la force pour obtenir des relations sexuelles illégales
- (x) la violence ciblée contre les femmes dans le cadre d'un conflit armé.

"partenaire intime" : un conjoint et/ou un partenaire ancien ou actuel, qu'il ait partagé ou partage la même résidence que la victime.

Circonstances aggravantes

11. La Cour, lorsqu'elle exerce son pouvoir de prononcer une peine pour un délit de violence à l'égard d'une femme, prend en compte les circonstances suivantes en tant que circonstances aggravantes si elles ne font pas déjà partie des éléments constitutifs du délit :

- (i) l'infraction a été commise à l'encontre d'une personne par un ancien ou actuel conjoint ou partenaire ou membre de la famille, ou par une personne qui vit ou a vécu avec la victime, ou par une personne qui a profité d'une position d'autorité, de confiance ou d'influence
- (ii) l'infraction ou les infractions connexes ont été commises en série
- (iii) l'infraction a été commise à l'encontre d'une personne en situation de vulnérabilité en raison d'un handicap mental ou physique ou d'une dépendance, ou à l'encontre d'une femme enceinte au moment de la commission de l'infraction ou dans d'autres circonstances particulières
- (iv) l'infraction a été commise à l'encontre ou en présence d'un enfant (dans son champ visuel ou auditif)
- (v) l'infraction a été commise par deux (2) personnes ou plus agissant ensemble;
- (vi) l'infraction a été commise avec une extrême violence, une contrainte ou des menaces avant ou pendant l'infraction

(vii) l'infraction a été commise avec l'utilisation ou sous la menace d'une arme ou d'un autre objet dangereux

(viii) l'infraction a causé un préjudice grave à la victime

(ix) la personne condamnée a déjà été condamnée pour une infraction de même nature

(x) l'infraction a été commise par un agent public dans l'exercice de ses fonctions.

Responsabilité des personnes juridiques (par exemple, entreprise, association, organisation)

12. 1) Une personne juridique est responsable des infractions prévues par la présente loi lorsqu'elles sont commises pour son compte par toute personne qui agit soit individuellement, soit en tant que membre d'un organe de la personne morale et qui détient dans cette personne morale une position dirigeante fondée sur :

(i) le pouvoir de représentation de la personne juridique ; ou

(ii) le pouvoir de prendre des décisions au nom de la personne juridique ; ou

(iii) le pouvoir d'exercer un contrôle au sein de la personne juridique.

(2) Sans préjudice des dispositions du paragraphe (1), une personne juridique peut être tenue pour responsable de la commission des infractions prévues par la présente loi dans le cas où le défaut de surveillance ou de contrôle par une personne visée au paragraphe (1) a permis que ces infractions soient commises au profit de la personne juridique par une personne agissant sous la juridiction de celle-ci.

(3) La responsabilité d'une personne juridique en vertu des paragraphes (1) et (2) n'exclut pas les poursuites pénales à l'encontre des personnes physiques agissant en tant qu'instigateurs, instigatrices ou complices des infractions prévues par la présente loi.

(4) Une personne morale reconnue coupable d'avoir commis un délit de violence à l'égard d'une femme est passible d'une amende n'excédant pas trois cent mille euros (300 000 €) :

À condition que, outre la responsabilité pénale pour la commission d'un délit de violence à l'égard des femmes, une personne juridique engage sa responsabilité civile.

Peines ou sanctions supplémentaires à l'encontre d'une personne physique ou juridique

13(1) La Cour peut, à tout moment de la procédure ou lorsqu'elle prononce une peine à l'encontre d'une personne condamnée, ordonner à titre de peine ou de sanction complémentaire

(i) l'exclusion des avantages ou aides publics,

(ii) la dissolution de la personne morale,

(iii) la fermeture temporaire ou définitive des locaux ou installations utilisés pour commettre l'infraction,

(iv) la saisie et la confiscation de tout objet ou moyen utilisé pour commettre un délit de violence à l'égard des femmes.

(2) Le non-respect d'une ordonnance de la Cour rendue en vertu des dispositions du paragraphe (1) constitue une infraction pénale passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans ou d'une amende n'excédant pas cent soixante-dix mille euros (170 000 €) ou les deux à la fois.

Blocage de la défense

16. Le fait que l'accusé prétende que la victime a violé des règles/ coutumes de comportement culturelles, religieuses, sociales/ traditionnelles ou que l'infraction a été commise pour des raisons d'honneur, d'orientation sexuelle ou d'identité de genre ne constitue pas un moyen de défense/une circonstance atténuante/une excuse dans le cadre d'une infraction de violence à l'encontre d'une femme.

Plainte des professionnels

17. Lorsqu'une personne, dans l'exercice de sa profession, a des raisons suffisantes de croire qu'une infraction de violence à l'égard d'une femme a été commise ou que d'autres actes de violence à l'égard d'une femme sont susceptibles d'être commis et qu'elle dépose une plainte auprès des autorités chargées de l'application de la loi, les règles de confidentialité prévues par toute loi applicable ne s'appliquent pas à la plainte, sauf si les informations ont été obtenues par un avocat dans le cadre de la prestation de ses services en rapport avec une procédure pénale ou civile.

**PARTIE II DROITS ET PROTECTION DES VICTIMES DANS LE CADRE DE LA PROCÉDURE
PÉNALE - DROIT DES VICTIMES À L'INDEMNISATION**

Protection des plaignants et des victimes et obligations des autorités chargées des poursuites judiciaires

20.(1) Les autorités chargées des poursuites veillent à la protection des personnes qui signalent un délit de violence à l'égard des femmes.

(2) La police, lors du premier contact avec une victime d'un délit de violence à l'égard des femmes, se conforme aux dispositions de la loi sur l'établissement de normes minimales en matière de droits, de soutien et de protection des victimes de la criminalité.

(3) Si la police estime que la victime court un risque du fait de l'incarcération ou du renvoi d'un condamné, elle en informe la victime et prend les mesures nécessaires à sa protection, en coopération avec les services de protection sociale ou les ONG.

(4) Si la victime appartient à la catégorie des victimes ayant des besoins de protection particuliers ou à la catégorie des enfants victimes et des personnes souffrant de graves handicaps mentaux ou psychosociaux, les dispositions des articles 22 et 23 de la Loi sur l'établissement de normes minimales concernant les droits, le soutien et la protection des victimes de la criminalité s'appliquent au cours de la procédure pénale.

(5) Si la victime d'un délit de violence contre une femme commis dans la République réside dans un État membre de l'Union européenne autre que la République et signale la commission de ce délit aux autorités de l'État membre de résidence, et si le signalement est transmis aux autorités chargées des poursuites, l'enquête est menée de la même manière que si la victime se trouvait dans la République.

(6) Les autorités chargées des poursuites veillent à ce que l'enquête ou les poursuites ne dépendent pas du dépôt d'une plainte ou d'une allégation par la victime ou son représentant ou, dans le cas d'un mineur, par la personne exerçant la responsabilité parentale, et à ce que la procédure pénale puisse se poursuivre même si la victime ou son représentant retire sa plainte ou son allégation.

(7) Les ONG peuvent assister et soutenir la victime, sans interférer dans la procédure pénale, si la victime ou, dans le cas d'un enfant victime, la personne exerçant la responsabilité parentale, accepte cette assistance et ce soutien.

(8) Les autorités chargées de l'application de la loi veillent à ce qu'une protection efficace et appropriée contre une éventuelle vengeance ou intimidation soit assurée, en particulier pendant et après l'enquête et les poursuites à l'encontre des auteurs de l'infraction, aux personnes suivantes :

(a) toute personne, autre que la victime, qui signale la commission d'une infraction pénale de violence à l'égard d'une femme ou qui coopère de quelque manière que ce soit avec les autorités chargées de l'application de la loi,

(b) tout témoin autre que la victime qui fait une déclaration relative à la commission d'une infraction de violence à l'égard des femmes,

(c) les membres de la famille de la victime, le cas échéant.

(9) Le soutien prévu au paragraphe (8) peut être apporté en coopération et/ou par l'intermédiaire d'organisations non gouvernementales.

Obligations supplémentaires

22. Les autorités de poursuite et le tribunal devant lequel une affaire pénale est pendante ou en cours de jugement pour la commission d'un délit de violence à l'égard des femmes, dans les limites de leurs compétences :

(a) agissent en temps utile et de manière appropriée, en assurant une protection adéquate et rapide à la victime

(b) Veiller à ce que les procédures pénales soient menées sans délai et sans aggraver l'expérience traumatisante de la victime,

(c) veiller à ce que les personnes et les autorités chargées des enquêtes et des poursuites pénales concernant les infractions de violence à l'égard des femmes reçoivent une formation appropriée concernant l'application des dispositions de la présente loi,

(d) mettre à la disposition des personnes et des autorités chargées des enquêtes et des poursuites pénales concernant les infractions de violence à l'égard des femmes des outils d'enquête efficaces et d'autres moyens et installations nécessaires,

(e) veiller à ce que l'incertitude quant à l'âge réel de la victime n'empêche pas l'ouverture d'une enquête pénale.

Droit à l'assistance judiciaire

23. Toute victime, qu'elle soit disposée ou non à coopérer avec les autorités de poursuite dans le cadre d'une procédure pénale, a le droit d'accéder immédiatement à une représentation juridique dans le cadre d'une procédure civile pour demander réparation à l'auteur de l'infraction et, si elle ne dispose pas de ressources financières suffisantes, a le droit de bénéficier d'une aide juridique gratuite en vertu des dispositions de la loi sur l'aide juridique.

Protection des victimes témoins

24. 1) Une victime d'un délit de violence à l'égard d'une femme est considérée comme un témoin ayant besoin d'aide au sens de la loi sur l'établissement de normes minimales concernant les droits, le soutien et la protection des victimes de la criminalité et peut être incluse dans le système de protection des témoins et des partenaires de la justice, conformément aux dispositions de la présente loi et de la loi sur la protection des témoins.

(2) En vertu des articles 17, 18, 19, 20, 21, 22 et 23 de la loi relative à l'établissement de normes minimales concernant les droits, le soutien et la protection des victimes de la criminalité, lors de l'élaboration du plan de protection des témoins et des collaborateurs de

justice, le procureur général de la République veille, à sa discrétion, en coopération avec le chef de la police si nécessaire, à ce que :

(a) des mesures appropriées sont prises pour assurer la protection de l'identité et de l'image de la victime et pour empêcher la divulgation d'informations qui pourraient permettre de l'identifier,

(b) des mesures appropriées sont prises pour assurer un niveau de protection adéquat à la victime et, le cas échéant, à sa famille ou aux personnes assimilées à des membres de sa famille,

(c) cette protection se poursuit après la fin de la procédure pénale et/ou la libération de la personne condamnée,

(d) les données à caractère personnel des victimes peuvent être conservées et/ou utilisées et/ou traitées.

Droit à l'indemnisation

25. 1) La victime a le droit d'introduire une demande de dommages-intérêts contre l'auteur de l'infraction pour tout acte punissable d'une peine, commis à son encontre et prévu par la présente loi, et l'auteur de l'infraction est tenu, en vertu d'une responsabilité civile correspondante, de verser des dommages-intérêts spéciaux et généraux à la victime pour le préjudice subi en conséquence directe de l'infraction.

(2) Toute personne reconnue coupable d'un délit de violence à l'égard d'une femme est civilement responsable du paiement de dommages-intérêts généraux spécifiques, justes et raisonnables à la victime.

(3) Le tribunal de district compétent en matière civile, tel que défini dans la Loi sur les tribunaux judiciaires, est compétent pour connaître de l'action en dommages-intérêts prévue au paragraphe (1).

(4) Pour calculer les dommages-intérêts prévus au paragraphe (2), la Cour tient compte, entre autres, des éléments suivants :

(a) l'ampleur de la violence et ses conséquences pour la victime,

(b) le degré de culpabilité de l'auteur ; et

(c) Le lien de parenté ou la relation de pouvoir ou d'influence de l'auteur avec la victime.

(5) Le tribunal exerçant la juridiction civile peut accorder des dommages-intérêts en tenant compte du degré de cruauté, du degré de parenté ou du rapport de force entre l'auteur de l'infraction et la victime.

(6) Nonobstant les dispositions de la Loi sur la prescription des droits, l'action de la victime n'est pas prescrite.

(7) En cas de décès de la victime à la suite d'un acte criminel lié à la demande d'indemnisation, les dispositions de la Loi sur l'établissement de normes minimales concernant les droits, le soutien et la protection des victimes de la criminalité s'appliquent.

Protection des victimes pendant l'audience

28. 1) Lors de l'examen d'une affaire concernant un délit de violence à l'égard d'une femme, la victime bénéficie de la protection prévue par la Loi sur la protection des témoins et la Loi sur l'établissement de normes minimales en matière de droits, de soutien et de protection des victimes de la criminalité.

(2) La Cour peut ordonner que la victime soit soumise à un contre-interrogatoire sans être présente, en utilisant les technologies de communication appropriées, si cela est dans l'intérêt de la victime.

(3) La Cour et les autorités chargées des poursuites, afin de protéger la vie privée, l'identité et l'image de la victime, empêchent la divulgation d'informations qui pourraient conduire à son identification et prennent toute autre mesure nécessaire pour protéger les droits et intérêts susmentionnés de la victime.

Pas d'exigence de corroboration des témoignages

29. Pour prouver un délit de violence à l'égard d'une femme, il n'est pas nécessaire de chercher à corroborer le témoignage, sous serment ou non, d'un enfant ou le témoignage sous serment d'une femme, ni que le tribunal se mette en garde contre le risque d'une condamnation fondée sur le seul témoignage, sous serment ou non, d'un enfant ou le témoignage sous serment d'une femme.

Ordonnance de référé pour l'éloignement de la victime

30. 1) La Cour peut, sur demande unilatérale de la victime, de la police, du procureur général de la République, des services de protection sociale ou, si la victime est un enfant, d'un tuteur désigné en vertu des dispositions de la loi sur les relations entre parents et enfants, rendre une ordonnance temporaire d'éloignement de la victime jusqu'à ce qu'une affaire pénale contre un suspect ou une personne accusée d'un délit de violence à l'égard d'une femme ait été enregistrée et jugée.

(2) Le tribunal rend une ordonnance provisoire sur dépôt d'une requête, qui doit être enregistrée conformément au paragraphe (1) et être accompagnée d'une déclaration sous serment de la victime ou de toute autre personne ayant une connaissance directe des faits, ou sur présentation de tout autre élément de preuve qui, à première vue, fait apparaître un risque de violence à l'égard d'une femme ou de violence domestique ou de récidive, ou la nécessité de protéger la victime contre les effets de la violence. Il s'agit notamment des déclarations de la victime ou d'autres personnes sous quelque forme que ce soit, des attestations, des déclarations sous serment ou d'autres éléments de preuve.

(3) L'ordonnance provisoire est valable pour une période n'excédant pas huit (8) jours à compter de la date de sa signification au suspect et doit être renvoyée à la Cour dans ce délai à l'heure et au jour que la Cour peut déterminer.

(4) Au jour et à l'heure fixés par le tribunal, celui-ci entend le suspect ou l'accusé et toute personne concernée ou intéressée qui comparaît, et décide de mettre fin à l'ordonnance ou de la proroger pour une nouvelle période n'excédant pas huit (8) jours.

(5) La Cour peut prolonger la validité de l'ordonnance provisoire susmentionnée pour la période qu'elle juge nécessaire, mais la période de validité ne peut excéder soixante (60) jours dans son intégralité pour la période précédant la poursuite du suspect.

(6) La Cour peut, à la suite des poursuites engagées contre le suspect, prendre une mesure d'éloignement ou proroger l'ordonnance provisoire, avec effet jusqu'à ce que l'affaire soit entendue.

Ordonnance d'éloignement de la victime

31(1) La Cour peut, au début ou après le début de la procédure relative à un délit de violence à l'encontre d'une femme, ordonner, pour toute période qu'elle juge nécessaire, l'éloignement de la victime et son placement dans un lieu sûr ou, dans le cas d'un enfant victime, la prise en charge de la victime par le directeur des services de protection sociale, si elle l'estime nécessaire dans l'intérêt supérieur de la victime et à condition que toute autre mesure à l'encontre du suspect ou de l'accusé ne permette pas de garantir l'intérêt supérieur et la protection de la victime.

(2) La Cour, lorsqu'elle prononce une mesure d'éloignement de la victime, envisage de la prolonger ou de la modifier avant la fin de la période d'éloignement.

(3) Lors de l'examen visé au paragraphe (2), la Cour entend le point de vue du suspect ou de l'accusé et de la victime ou de son représentant, ainsi que de toute autre personne concernée par le prononcé de l'ordonnance, à moins qu'il ne soit pas jugé opportun que ces personnes témoignent contre l'accusé, ainsi que le point de vue des organismes concernés.

(4) La victime peut demander le réexamen ou l'annulation de l'ordonnance à l'issue de la période spécifiée.

Mesure d'exclusion provisoire à l'encontre d'un suspect ou d'une personne inculpée

32. (1) La Cour peut, sur demande unilatérale de la victime, de la police, du procureur général de la République, des services de protection sociale ou d'un commissaire désigné (lorsque la victime est un enfant), rendre une ordonnance provisoire, interdisant à l'accusé ou au suspect d'entrer ou de s'approcher à une distance déterminée ou de rester dans la résidence ou le lieu de résidence de la victime, ou même d'approcher la victime sur son lieu de travail ou tout autre lieu décidé par la Cour, jusqu'à ce qu'une affaire pénale contre le suspect pour un délit de violence à l'égard d'une femme ait été enregistrée et jugée.

(2) La Cour rend l'ordonnance de déchéance à tout moment sur enregistrement d'une requête conformément aux dispositions du paragraphe (1), accompagnée d'une déclaration sous serment de la victime ou de toute autre personne en mesure d'avoir une connaissance directe des faits, ou si elle est produite devant elle, de tout autre élément de preuve qui, à première vue, fait apparaître un risque de violence à l'égard d'une femme ou de violence domestique ou de répétition de l'infraction ou la nécessité de protéger la victime contre toute atteinte ou autre manière, y compris les déclarations de la victime ou d'autres personnes sous quelque forme que ce soit, les certificats, les déclarations sous serment ou d'autres éléments de preuve en vertu des dispositions de la présente loi ou d'une autre loi.

(3) L'ordonnance provisoire est valable pour une période n'excédant pas huit (8) jours à compter du jour où elle est signifiée au suspect et doit être retournée dans ce délai à l'heure et au jour fixés par la Cour.

(4) Au jour et à l'heure fixés, la Cour entend le suspect ainsi que toute personne concernée ou intéressée qui se présente, et décide de mettre fin à l'ordonnance ou de la proroger pour une nouvelle période n'excédant pas huit (8) jours.

(5) La Cour peut prolonger la validité de l'ordonnance pour la période qu'elle juge nécessaire, mais la durée de validité de l'ordonnance ne peut excéder soixante (60) jours dans son intégralité pour la période précédant la poursuite du suspect.

(6) La Cour peut, à la suite des poursuites engagées à l'encontre d'un suspect, rendre une ordonnance de déchéance ou en prolonger la validité jusqu'à ce que l'affaire soit entendue.

Ordonnance de récusation d'un défendeur

33. 1) La Cour peut rendre une ordonnance à l'encontre d'une personne accusée d'un délit de violence à l'égard d'une femme, avec effet pour la période et sous réserve des conditions que la Cour peut imposer, interdisant à l'accusé d'entrer ou de s'approcher à une distance spécifiée ou de rester dans la résidence ou le lieu de résidence de la victime ou de s'approcher du lieu de travail de la victime ou de tout autre lieu que la Cour peut décider :

Il est entendu que la Cour précise dans la décision d'exclusion une date avant l'expiration de la période d'exclusion à laquelle elle examinera la possibilité de la prolonger ou de la modifier.

(2) La Cour entend l'accusé, la victime ou son représentant et toute autre personne concernée par l'adoption de la mesure d'exclusion, à moins qu'il ne soit pas jugé opportun que certaines personnes témoignent contre l'accusé. Elle entend également les services concernés.

(3) L'accusé peut demander la révision ou l'annulation de l'ordonnance à l'expiration du délai fixé dans l'ordonnance.

(4) Une ordonnance de déchéance peut également être prononcée à la place de toute autre sanction ou en même temps que d'autres sanctions que le tribunal a le pouvoir d'imposer en vertu des dispositions de la présente loi et de toute autre loi.

(5) Une personne à l'encontre de laquelle une ordonnance de déchéance a été émise et qui, pendant que cette ordonnance est en vigueur, contrevient à l'une des conditions qu'elle contient commet une infraction et, sur déclaration de culpabilité, est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas deux (2) ans.

Loi sur le code pénal KEPF. 15Loi sur le code pénal KEPF. 15

Infractions pénales contre la morale

144. Viol

Il y a viol lorsqu'une personne a des rapports sexuels illégaux par pénétration vaginale, anale ou orale du pénis dans le corps d'une autre personne, sans le consentement et la volonté de cette personne ou avec un consentement donné par la force, la menace ou l'intimidation. Quiconque commet un tel acte se rend coupable d'un crime, est appelé violeur et est passible d'une peine d'emprisonnement à vie.

146. Tentative de viol

Toute personne qui commet une tentative de viol se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de dix (10) ans.

146 A. Agression sexuelle par pénétration

On parle d'agression sexuelle par pénétration lorsqu'une personne effectue une pénétration de nature sexuelle par voie vaginale, anale ou orale dans le corps d'une autre personne, avec n'importe quelle partie du corps ou un objet, sans la volonté de la personne ou avec un consentement donné par la force, la menace ou l'intimidation. Quiconque commet un tel acte se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement à vie.

146 B. Tentative d'agression sexuelle par pénétration

Quiconque commet une tentative d'agression sexuelle sur une autre personne par pénétration de nature sexuelle se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement à perpétuité.

146 C. Contrainte à commettre un viol

Quiconque utilise la violence, la menace ou l'intimidation à l'encontre d'une personne pour la contraindre à commettre un viol sur une tierce personne se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement à perpétuité.

146 D. Agression sexuelle avec pénétration forcée

Toute personne qui utilise la violence, la menace ou l'intimidation à l'encontre d'une personne pour la contraindre à commettre une agression sexuelle avec pénétration sur une tierce personne se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement à perpétuité.

146 E. Contrainte à des rapports sexuels ou à d'autres actes de nature sexuelle

Quiconque recourt à la violence, à la menace ou à l'intimidation à l'encontre d'une personne pour la contraindre à avoir des rapports sexuels ou à commettre d'autres actes de nature sexuelle se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas dix (10) ans.

147. L'inceste

Quiconque a des relations sexuelles avec une femme en sachant qu'elle est sa petite-fille, sa fille, sa sœur ou sa mère, se rend coupable du délit d'inceste et est passible d'une peine de quatorze (14) ans d'emprisonnement, que les relations sexuelles aient eu lieu avec ou sans le consentement de la victime.

148. Enlèvement

Quiconque retient de force et involontairement une femme sans sa volonté, dans le but de la marier ou d'avoir des relations sexuelles avec elle, se rend coupable d'un crime et est puni d'une peine d'emprisonnement de sept (7) ans.

149. Enlèvement d'une jeune femme de moins de seize ans

Toute personne qui tente d'enlever une jeune femme non mariée, âgée de moins de seize (16) ans, à la surveillance, à la protection et aux soins de ses parents ou d'une autre personne ayant la garde légale de la jeune femme, sans leur volonté, se rend coupable d'un délit (crime puni par la loi d'une peine d'emprisonnement pouvant aller jusqu'à cinq (5) ans).

150. Mariage forcé

Toute personne qui tente d'utiliser la contrainte pour persuader une autre personne de se marier contre son gré se rend coupable d'un délit.

151. Attentat à la pudeur contre une femme

Toute personne qui agresse une femme de manière illégale et obscène se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans.

152. Attentat à la pudeur contre un homme

Toute personne qui agresse un homme de manière illégale et obscène se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans.

153. Corruption d'une jeune femme de moins de treize ans

(1) Quiconque a des rapports sexuels illégaux avec une jeune femme de moins de treize (13) ans se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement à vie.

(2) Quiconque tente d'avoir des relations sexuelles illégales avec une jeune femme de moins de treize (13) ans se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de quatorze (14) ans.

154. Corruption d'une jeune femme âgée de treize à seize ans

Quiconque a ou tente d'avoir des rapports sexuels illégaux avec une jeune femme âgée de treize (13) ans ou plus mais de moins de dix-sept (17) ans, se rend coupable d'un délit et est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas trois (3) ans.

Toutefois, un rapport sexuel ou une tentative de rapport sexuel n'est pas considéré comme illégal, ni comme une violation du présent article, si, au moment où l'acte est accompli, la jeune femme est mariée à l'homme qui vient ou tente d'avoir un rapport sexuel avec elle.

155. Corruption d'une femme souffrant d'un handicap intellectuel et/ou mental

Quiconque sait qu'une femme souffre d'un handicap mental et/ou émotionnel et a ou tente d'avoir des rapports sexuels avec elle dans des circonstances ne constituant pas un viol se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas quatorze (14) ans.

156 (1). Suppression des maisons closes et résiliation du bail en cas de condamnation

Quiconque,

- entretient, dirige, gère, participe ou aide à la gestion d'une maison close
- est locataire, salarié, propriétaire ou gérant d'un local et sait que ce local ou une partie de ce local est utilisé comme maison de prostitution ou à des fins de prostitution et permet l'exploitation de la maison de prostitution
- possède un locataire, ou est un agent des locaux, dont il bénéficie financièrement en sachant que les locaux ou une partie des locaux peuvent être utilisés comme maison close, ou participe lui-même volontairement à la poursuite de l'utilisation des locaux comme maison close.

se rend coupable d'un délit.

157. Mastropie

Toute personne,

- incite illégalement une femme âgée de moins de vingt et un (21) ans à avoir des rapports physiques avec une ou plusieurs personnes, que ce soit dans la République ou ailleurs ; ou
- incite une femme à se prostituer, que ce soit dans la République ou ailleurs ; ou
- incite une femme à quitter la République pour être enfermée dans une maison close ailleurs ; ou
- incite une femme à être enfermée dans une maison close ou ailleurs dans le but de se livrer à la prostitution

se rend coupable d'un délit et est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans.

Toutefois, aucune personne ne peut être condamnée pour une infraction pénale en vertu de la présente section s'il n'y a qu'un seul témoignage, à moins que ce témoignage ne soit corroboré par d'autres preuves à charge compétentes contre l'accusé.

158. Permettre à des enfants ou à des jeunes de fréquenter des maisons closes

Quiconque permet à un enfant ou à un jeune âgé de quatre (4) à seize (16) ans qui est sous sa surveillance, ses soins ou sa garde de résider ou de fréquenter une maison close est coupable d'un délit et passible d'une amende n'excédant pas quatre cent cinquante livres chypriotes (450 £) ou d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas six (6) mois ou des deux à la fois.

159. Promotion de la corruption d'une femme par la menace, la tromperie ou l'administration de drogues

Quiconque,

- incite une femme à avoir des contacts physiques illégaux avec un homme ou incite un homme à avoir des contacts physiques illégaux avec un homme, en recourant à des menaces ou à des actes d'intimidation de quelque nature que ce soit ou à de fausses représentations, que ce soit dans la République ou ailleurs ; ou
- ment de quelque manière que ce soit en incitant une femme à avoir des relations sexuelles illégales avec un homme, que ce soit dans la République ou ailleurs ; ou
- administrer à une femme ou à un homme ou inciter une femme ou un homme à prendre une drogue, une substance ou une autre chose dans le but de la droguer, de l'affaiblir et de la rendre incapable de résister, afin de permettre à un homme d'avoir des relations sexuelles illégales avec elle ou lui.

se rend coupable d'un délit.

Toutefois, nul ne peut être condamné pour une infraction pénale en vertu du présent article s'il n'y a qu'un seul témoignage, à moins que ce témoignage ne soit corroboré par d'autres preuves substantielles et incriminantes contre l'accusé.

160. Hôte, etc. permettant la corruption d'une jeune femme de moins de treize ans dans son logement

Le propriétaire ou l'occupant d'un local ou celui qui possède, participe ou aide à la gestion ou au contrôle du local, qui incite ou tolère sciemment qu'une jeune fille de moins de treize (13) ans se réfugie ou reste dans un local dans le but d'avoir illégalement des relations sexuelles avec toute personne ou avec un homme en particulier, se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de cinq (5) ans.

S'il est prouvé à la Cour que l'accusé avait des motifs raisonnables et substantiels de croire que la victime était âgée de seize (16) ans ou plus, il s'agit d'une défense suffisante contre l'accusation portée.

161. Hôte, etc. permettant la corruption d'une jeune femme de moins de seize ans dans son logement

Le propriétaire ou l'occupant d'un local ou celui qui a, participe ou aide à la gestion ou au contrôle du local, qui incite ou tolère sciemment qu'une jeune femme âgée de plus de treize (13) ans et de moins de seize (16) ans se rende ou reste dans ce local dans le but d'avoir des relations sexuelles illégales avec toute personne ou avec un homme en particulier, est coupable d'un délit.

S'il est prouvé à la Cour que l'accusé avait des raisons raisonnables et substantielles de croire que la victime était âgée de seize (16) ans ou plus, cela constitue une défense suffisante contre l'accusation portée.

162. Détention illégale d'une femme

Quiconque retient de force une femme sans sa volonté

- dans le but d'avoir des relations sexuelles illégales avec elle, tout homme
- dans une maison close

est coupable d'un délit et passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq ans.

Toute personne qui se rend coupable de détention illégale et coercitive d'une femme est considérée comme coupable :

- contraint et incite une femme à séjourner dans un lieu en vue de rapports physiques illégaux
- la contraint à rester dans un tel lieu ou dans une maison de prostitution
- retient des vêtements ou d'autres biens lui appartenant
- -menace la femme de la poursuivre en justice si elle part en emportant des vêtements qu'il lui a empruntés ou qu'il lui a donnés ou qu'il lui a ordonnés.

Aucune action judiciaire de nature civile ou pénale ne peut être intentée contre une femme pour avoir emporté ou avoir été trouvée en possession des vêtements nécessaires pour lui permettre de quitter un tel établissement ou une telle maison de prostitution.

164. Exploitation de maisons closes et sollicitation persistante de clients à des fins immorales

(1) Quiconque :

- sait qu'il vit, en tout ou en partie, du produit de la prostitution de personnes de même sexe ou de sexe différent

- incite des personnes à accepter des services de prostitution de personnes du même sexe ou de sexe opposé dans un lieu public harcèle de manière persistante ou formelle, à des fins immorales, une personne du même sexe ou de sexe opposé

est coupable d'un délit et passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq ans.

(2) Un magistrat qui, sur plainte déposée sous serment, constate qu'il y a des raisons de soupçonner qu'une maison d'habitation ou une partie de celle-ci est utilisée par une femme ou un homme pour y pratiquer la prostitution et qu'une personne résidant ou fréquentant cette maison d'habitation vit entièrement ou partiellement des produits de la prostitution de cette femme ou de cet homme peut émettre une ordonnance autorisant tout agent de la force publique à pénétrer dans la maison d'habitation et à arrêter la personne susmentionnée, peut émettre une ordonnance autorisant tout agent chargé de l'application de la loi à pénétrer dans la maison d'habitation, à la fouiller et à arrêter la personne susmentionnée.

Toutefois, un homme ou une femme est considéré comme se livrant à la prostitution au sens de la présente sous-section également lorsqu'il/elle se livre à la prostitution avec une personne du même sexe.

(3) S'il est prouvé qu'une personne a cohabité avec une prostituée ou a fréquenté habituellement une prostituée ou a exercé un contrôle sur les mouvements ou a dirigé ou influencé les mouvements d'une prostituée d'une manière telle qu'il apparaît que cette personne, homme ou femme, aide, incite ou contraint une personne à se livrer à la prostitution avec toute autre personne ou, d'une manière générale, est réputée savoir qu'elle vit des produits de la prostitution, à moins qu'elle ne prouve le contraire à la Cour.

Toutefois, une personne, qu'il s'agisse d'une femme ou d'un homme, qui se livre à la prostitution avec une personne du même sexe est également considérée comme une prostituée au sens de la sous-section et l'assistance, l'incitation ou la contrainte à se livrer à la prostitution avec toute autre personne visée dans la sous-section comprend l'assistance, l'incitation ou la contrainte à se livrer à la prostitution avec une autre personne du même sexe.

165. Pour les bénéfices provenant de l'assistance, etc. à la prostitution d'une autre femme

Une femme qui, à des fins lucratives, exerce un contrôle sur les mouvements, dirige ou influence les mouvements d'une prostituée de manière à montrer qu'elle a aidé, encouragé ou contraint l'exercice de la prostitution par l'autre femme avec une personne quelconque, se rend coupable d'un délit.

166. Conspiration en vue de corrompre une femme

Quiconque conspire avec un tiers, dans l'intention d'inciter une femme ou un homme à permettre à une autre personne d'avoir des relations sexuelles illégales avec lui, en utilisant de fausses représentations ou d'autres moyens frauduleux, se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de trois ans.

167. Tentative d'avortement

Quiconque a l'intention de provoquer la fausse couche d'un embryon chez une femme, qu'elle soit enceinte ou non, en lui administrant ou en lui faisant administrer illégalement du poison ou d'autres substances nocives, ou en recourant à des violences de toute nature ou à tout autre moyen, se rend coupable d'un crime et est puni d'une peine d'emprisonnement de quatorze (14) ans.

168. Tentative d'avortement par une femme enceinte

Toute femme qui, qu'elle soit enceinte ou non, absorbe intentionnellement et illégalement du poison ou toute autre substance nocive, ou utilise des violences de quelque nature que ce soit, ou tout autre moyen, ou permet que l'un de ces moyens lui soit administré ou utilisé, dans l'intention de provoquer l'avortement d'un fœtus sur elle-même, est coupable d'un crime et passible d'une peine d'emprisonnement de sept (7) ans.

169. Fourniture de médicaments ou d'organes pour l'avortement

Quiconque fournit ou procure illégalement quelque chose à une autre personne et sait que ce qu'il fournit sera utilisé illégalement pour provoquer une fausse couche chez une femme enceinte ou non, se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de trois (3) ans.

169A. Interruption médicale de grossesse

Nul ne peut être tenu pour coupable d'un crime lorsque la grossesse est interrompue avec le consentement de la femme enceinte par un gynécologue-obstétricien avec la participation d'un anesthésiste dans une unité de soins infirmiers organisée et lorsque l'une des circonstances suivantes s'applique :

(a) douze (12) semaines de grossesse n'ont pas été accomplies,

(b) la grossesse résulte d'un viol, d'un abus sexuel sur une adulte ou une mineure, d'un abus sexuel sur une femme handicapée mentale ou d'un inceste et à condition que dix-neuf (19) semaines de grossesse n'aient pas été accomplies et que l'intéressée ait signé une déclaration devant un médecin indiquant que la grossesse résulte d'un viol, d'un abus sexuel ou d'un inceste :

Si la femme enceinte est mineure, la déclaration ci-dessus est signée par l'un des parents ou la personne qui a la garde du mineur :

Si la femme enceinte est une femme présentant une déficience intellectuelle, la déclaration ci-dessus est signée par un seul des parents ou par la personne qui a la garde de la personne de la femme présentant une déficience intellectuelle, au lieu de la femme enceinte ;

(c) lorsqu'il existe des indices d'une anomalie du fœtus qui entraînera des problèmes pathologiques à la naissance du nouveau-né. Ces indices doivent être présentés par les moyens modernes de diagnostic prénatal, après avis d'un médecin agréé compétent,

(d) lorsqu'il existe un risque inévitable pour la vie de la femme enceinte ou un risque d'atteinte grave à sa santé physique ou mentale, sur l'avis d'un médecin agréé compétent:

Dans le cas où la femme enceinte est mineure ou déficiente intellectuelle, le consentement de l'un des parents ou de la personne ayant la garde de la mineure ou de la déficiente intellectuelle est requis.

169B. Publicité pour l'interruption artificielle de grossesse

Toute personne qui annonce ou fait de la publicité, même clandestinement, pour des médicaments ou d'autres objets ou méthodes comme étant aptes à provoquer une interruption artificielle de grossesse ou qui, de la même manière, offre ses propres services ou ceux d'une autre personne pour effectuer ou aider une interruption artificielle de grossesse, se rend coupable d'un délit et, sur condamnation, est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas deux ans :

L'information ou l'éducation sanitaire sur l'interruption artificielle de grossesse fournie par un centre de planning familial ou un centre de santé maternelle et infantile, ainsi que l'information fournie par des médecins ou des personnes distribuant légalement des moyens d'interruption artificielle de grossesse et les publications dans des revues médicales ou pharmaceutiques spécialisées ne constituent pas un délit.

170. Indifférence à la connaissance de l'âge de la femme

Lorsque la personne accusée d'avoir commis l'infraction pénale déclare qu'elle ne savait pas ou ne croyait pas que la femme ou la jeune fille avait moins que l'âge spécifié, cette déclaration est considérée comme non pertinente.

171. Rapports sexuels entre hommes

(1) La fornication ou la tentative de fornication entre hommes est un délit si l'une des personnes est âgée de moins de 17 ans.

(2) Toute personne qui commet l'infraction visée au paragraphe (1) est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas 3 ans.

172. Rapports sexuels forcés

Quiconque a des rapports sexuels forcés avec une autre personne se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de quatorze ans.

173. Tentatives

Toute personne qui tente de commettre un rapport sexuel forcé se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de sept ans.

174. Rapports sexuels avec un jeune homme de moins de treize ans

(1) Quiconque a, par la force ou autrement, des rapports sexuels avec un jeune homme de moins de treize ans est coupable d'un crime et passible d'une peine d'emprisonnement à perpétuité.

(2) Quiconque tente d'avoir des relations sexuelles, de force ou non, avec un jeune homme de moins de treize ans, se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de quatorze ans.

(3) Quiconque, sachant qu'un autre homme est une personne souffrant d'un handicap mental et/ou émotionnel, a ou tente d'avoir des relations sexuelles illégales avec lui sans recourir à la force, se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas quatorze ans.

176. L'attentat à la pudeur

Toute personne qui commet un attentat à la pudeur en public se rend coupable d'un délit et est passible d'une peine d'emprisonnement de deux ans.

177. Projections contraires à l'éthique

Quiconque, dans un lieu public, présente un spectacle ou une performance immorale se rend coupable d'une infraction pénale et est passible d'une amende n'excédant pas mille cinq cents livres (1500 £) ou d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas deux ans, ou des deux à la fois. Nul ne peut être reconnu coupable d'une infraction pénale s'il prouve que le spectacle ou la représentation dont il est accusé a été réalisé ou exécuté dans l'intérêt public.

178. Mariage blanc

Quiconque, intentionnellement ou frauduleusement, laisse croire à une femme qu'elle est légalement mariée à lui alors qu'elle ne l'est pas et que, sur la base de cette croyance, elle vit ou a des relations sexuelles avec lui, se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine d'emprisonnement de 10 ans.

185. Vol d'un enfant

Toute personne qui a l'intention de priver un parent/tuteur ou une autre personne ayant la garde légale d'un enfant de moins de 14 ans et :

- par la force ou par des moyens frauduleux, enlève, retient ou attire l'enfant pour qu'il le suive ; ou
- en connaissance de cause, accepte ou donne asile à l'enfant,

se rend coupable d'un crime et est passible d'une peine de 7 ans d'emprisonnement.

209. Infanticide

(1) Lorsqu'une femme cause la mort d'un enfant de moins de 12 mois par un acte ou une omission volontaire et qu'au moment où elle a commis cet acte ou cette omission, elle était mentalement déficiente parce qu'elle ne s'était pas remise de la naissance de l'enfant ou à cause des effets de l'allaitement, elle se rend coupable du crime d'infanticide et peut être punie pour ce crime comme si elle était coupable d'homicide involontaire.

233A. Mutilations génitales féminines

Le fait d'avoir coupé ou mutilé de quelque manière que ce soit tout ou partie des grandes ou petites lèvres de la vulve ou du clitoris d'une femme, ou d'aider, d'inciter, de conseiller ou de faire en sorte qu'une tierce personne accomplisse l'un de ces actes sur le corps d'une femme, constitue une infraction. Le consentement de la femme à qui ces actes sont pratiqués ne constitue pas un moyen de défense ou une circonstance atténuante dans l'évaluation de la peine encourue pour l'infraction. Lorsque ces actes sont pratiqués par un médecin agréé et que leur exécution est nécessaire, sur l'avis de deux autres médecins, soit pour la santé physique de la femme sur laquelle ils sont pratiqués qu'elles soient pratiquées sur une femme à un stade quelconque de l'accouchement ou après l'accouchement, et qu'elles soient liées à l'accouchement, ne constituent pas une infraction.

Les tribunaux de la République sont compétents pour juger l'infraction de mutilation génitale féminine commise par un citoyen ou un non-citoyen de la République, à l'intérieur ou à l'extérieur de la République, et passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller jusqu'à cinq (5) ans.

245A. Définition de l'enlèvement par une personne exerçant la garde conjoint

Quiconque, exerçant la garde conjointe d'un mineur avec une ou plusieurs autres personnes, emmène le mineur hors des frontières de la République sans le consentement de l'autre ou des autres tuteurs légaux, est réputé arracher le mineur à son tuteur légal.

246. Définition de l'arrachage de la tutelle légale

Quiconque enlève ou incite à fuir un mineur de moins de seize ans ou une personne qui n'est pas saine d'esprit, de la garde de son tuteur légal, sans le consentement de ce dernier, est considéré comme arrachant le mineur ou cette personne à son tuteur légal.

247. Définition de l'enlèvement

Toute personne qui, par la force ou la menace de la force, contraint ou incite frauduleusement une autre personne à quitter un lieu est considérée comme ayant enlevé cette personne.

Loi de 2021 sur la protection contre le harcèlement et la surveillance harcelante
(114(I)/2021

PARTIE II INFRACTIONS PÉNALES 114(J)/2021

Le harcèlement

3.(1) Toute personne qui adopte un comportement qui cause du harcèlement, tout en sachant ou en devant savoir que ce comportement cause du harcèlement, se rend coupable d'une infraction pénale et, en cas de condamnation, est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas deux (2) ans ou d'une amende n'excédant pas cinq mille euros (5 000 €) ou des deux à la fois, à condition que l'acte ne soit pas puni plus sévèrement par les dispositions d'une autre loi en vigueur.

(2) Dans le cas où le harcèlement visé au paragraphe (1) consiste à faire craindre à la victime que des violences soient commises à son encontre et/ou à l'encontre d'un membre de sa famille et/ou à l'encontre de ses biens, l'auteur de ce comportement est passible, sur déclaration de culpabilité, d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans ou d'une amende n'excédant pas dix mille euros (10 000 €) ou des deux à la fois, à condition que l'acte ne soit pas puni plus sévèrement par les dispositions d'une autre loi en vigueur.

(3) Aux fins du paragraphe (1), une personne est considérée comme consciente du caractère harcelant du comportement qu'elle adopte si une personne raisonnable, placée dans les mêmes circonstances, considérerait ce comportement comme harcelant.

(4) L'accusé peut invoquer comme moyen de défense le fait qu'il a

(a) adopté le comportement en question dans le but de dissuader ou d'aider à l'enquête sur une infraction pénale ; et/ou

(b) adopté le comportement en question en vertu des dispositions d'une loi ou d'une ordonnance judiciaire en vigueur ou dans le but de se conformer à une condition ou à une exigence imposée à une personne en vertu d'une loi ou d'une ordonnance judiciaire ; et/ou

(c) le comportement litigieux était raisonnable dans les circonstances.

Surveillance harcelante

4.(1) Toute personne qui adopte un comportement qui constitue une surveillance et cause du harcèlement, tout en sachant ou en devant savoir que ce comportement cause du harcèlement, se rend coupable d'une infraction pénale et, en cas de condamnation, est passible d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas deux (2) ans ou d'une amende n'excédant pas cinq mille euros (5 000 €) ou des deux à la fois, à condition que l'acte ne soit pas puni plus sévèrement par les dispositions d'une autre loi en vigueur.

(2) Lorsque le harcèlement causé, conformément aux dispositions du paragraphe (1), consiste à faire craindre à la victime que des violences soient commises à son encontre et/ou à l'encontre d'un membre de sa famille et/ou à l'encontre de ses biens ou consiste à lui causer une grave inquiétude ou une grave détresse, qui a un effet négatif important sur la capacité de la victime à mener à bien ses activités quotidiennes, la personne qui adopte ce

comportement est passible, sur déclaration de culpabilité, d'une peine d'emprisonnement n'excédant pas cinq (5) ans ou d'une amende n'excédant pas dix mille euros (10 000 €) ou de l'une de ces deux peines, à condition que l'acte ne soit pas puni plus sévèrement par les dispositions de toute autre loi en vigueur.

(3) Aux fins du paragraphe (1), une personne est considérée comme consciente du caractère harcelant du comportement qu'elle adopte si une personne raisonnable, placée dans les mêmes circonstances, considérerait ce comportement comme harcelant.

(4) Aux fins du présent article, est considéré comme un comportement constituant une surveillance le fait de

(a) suivre une autre personne

(b) le fait de contacter ou de tenter de contacter une autre personne par quelque moyen que ce soit,

(c) surveiller l'utilisation du courrier électronique d'une autre personne et/ou de toute autre communication électronique ou envoyer des messages sur les médias sociaux concernant la vie personnelle de la victime ou interférer avec les messages de la victime sur l'internet,

(d) entraver les déplacements d'une autre personne à destination ou en provenance de son domicile et/ou de son lieu de travail ou d'un lieu public ou privé fréquenté par cette personne, en errant ou en étant présent dans ces lieux,

(e) porter atteinte à des biens en possession ou propriété d'une autre personne ou menacer de porter atteinte à ces biens,

(f) la surveillance et/ou l'espionnage d'une autre personne.

(5) L'accusé peut invoquer comme moyen de défense le fait que

(a) qu'il a adopté le comportement en question dans le but de dissuader ou d'aider à l'enquête sur une infraction pénale ; et/ou

(b) qu'il a adopté le comportement en question en vertu des dispositions d'une loi ou d'une ordonnance judiciaire en vigueur ou pour se conformer à une condition ou à une exigence imposée à une personne en vertu d'une loi ou d'une ordonnance judiciaire ; et/ou

(c) le comportement en question était raisonnable dans les circonstances.

اهتصق ج مانو ب ق ايسن مض

ع د اشم راطا في ، SYKESO - قس لأم عدل يواشتسلا زرك ملا ل بقن م ج مانر لا نيفنتم ت
ت يبورولأ ن ماضتلا تئيه

محتويات

مسرد

قانون العنف المنزلي (منع وحماية الضحايا) لعام 2000 (119/أ)

- الجزء الرابع أقوال الشهود والمجني عليهم
- الجزء الخامس المحاكمة والشهادة
- الجزء السادس المراسيم ومعاملة المتهمين

قانون منع ومكافحة العنف ضد المرأة والعنف الأسري والمسائل المرتبطة به لسنة 2021 (115/ط)

- الجزء الثالث حقوق الضحايا وحمايتهم في الإجراءات الجنائية - حق الضحايا في التعويض

قانون القانون الجنائي الفصل. 154

- الجرائم المخلة بالأداب

قانون الحماية من التحرش ورصد التحرش لسنة 2021 (114/ط)

- الجزء الثاني الجرائم الجنائية 114/ط/2021

بضع كلمات عن دليل التشريع

هذا الدليل التشريعي هو نتاج لها القصة (رقم المشروع CY02-ESC30-SOL-000051862-1-2022)، مشروع مدته اثني عشر شهرًا ينفذه المركز الاستشاري لدعم الأسرة - SYKESO، بتمويل من هيئة التضامن الأوروبية.

في هذا الدليل، جرت محاولة لتقديم مقتطفات من التشريع القبرصي، مع مفردات أكثر قابلية للفهم لعامة الناس، فيما يتعلق بالعنف القائم على النوع الاجتماعي، والتي من المفيد أن يعرفها ضحايا العنف من أجل اللجوء إلى الخدمات المناسبة لأجراءات.

الهدف من إنشاء هذا الدليل التشريعي هو تقديم الدعم والمساعدة والمعلومات السليمة أيضًا لضحايا العنف، حتى يتمكنوا من الهروب من الوضع الذي يعيشون فيه وفي نفس الوقت الحصول على الحماية.

تم التأكيد على أن هذا الدليل لا يتضمن كامل التشريعات القبرصية الحالية، ولكن فقط بعض الفقرات المتعلقة بالعنف القائم على النوع الاجتماعي.

لذلك، لمزيد من المعلومات، يمكنك زيارة صفحات الويب التالية، إما عن طريق إدخال اسم موقع الويب في المتصفح (مثل Google)، أو عن طريق مسح رمز الاستجابة السريعة ذي الصلة الرموز الموضحة أدناه.

- **مادة 119 (I) (2000) (119(I)/2000) ماعل (اياحضلا ةيامحو عنم) لي نزملا فنعلنا نوناق 2019)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2000_1_119/full.html

- **مادة 115 (ط) (2021) (115(ط)/2021) ماعل هبة طبق مالا لئاسملاو يهر لأ فنعلناو قراً ملا دضفنعلنا ةحفاكمو عنم نوناق (2022 ماع حتى ةلدعملا هتغيصب)**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2021_1_115/full.html

- **154. لصفلا ئي انجلا نوناقلا نوناق**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/0_154/full.html

- **مادة 114 (I) (2021) (114(I)/2021) ماعل شرح حتللا دصو شرح حتللا نم ةيامحلا نوناق**

http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/2021_1_114/full.html

تأجيل صملا ةمئاق

جنحة

جريمة يعاقب عليها القانون بالسجن لمدة تصل إلى خمس (5) سنوات.

جناية

جريمة جنائية يعاقب عليها بالسجن لمدة ثلاث (3) سنوات أو أكثر.

أجرا العملاء

جريمة يرتكبها كل من استدرج ومضايق بأي شكل من الأشكال شخصاً أو مجموعة أشخاص لقبول أو رفض خدمة سفر أو نقل أو خدمات تقديم الطعام أو الترفيه أو الإقامة السياحية أو منتجات محل تجاري.

شهادة غير متحيزة

ويشير إلى الإجراء الذي يقدم فيه شخص ما أدلة للسلطات دون أداء القسم.

قانون العنف المنزلى (منعه وحمايته) لعام 2000 (119/2000) (1)
(بصيغته المعدلة حتى عام 2019)

مفهوم العنف ونطاقه

3. (1) معنى العنف، لأغراض هذا القانون، أي فعل أو امتناع عن فعل أو سلوك يلحق به ضرر جسدي أو جنسي أو عقلي لأي فرد من أفراد الأسرة على يد فرد آخر من أفراد الأسرة. كما يشمل العنف بغرض الاتصال الجنسي دون موافقة الضحية، وتقييد حريته.

(2) بغض النظر عن تفسير كلمة "العنف" في النقطة (1) فإن مفهوم "العنف" يشمل الجرائم المنصوص عليها في المادتين 4 (2) و 5 من هذا القانون وكذلك الجريمة المنصوص عليها في المادة 147. من القانون الجنائي (صفحة 27 من الدليل)

(3) فعل أو سلوك يتوافق مع العنف (القسمان (1) و (2) من هذه المادة)، أو مع جريمة، استناداً إلى المواد 174 و 175 و 177 من قانون العقوبات (الصفحات 33-34 من الدليل) (عندما يحدث بحضور أحد أفراد الأسرة القاصرين، فإنه يعتبر عنفاً ضد ذلك القاصر طالما أنه يمكن أن يسبب ضرراً عقلياً للقاصر. يعد هذا الفعل أو السلوك جريمة يعاقب عليها بموجب المادة الفرعية (4) من هذا القسم.

(4) من يرتكب العنف، يرتكب جريمة يعاقب عليها بالسجن لمدة قد تمتد إلى خمس سنوات أو بالغرامة التي قد تصل إلى ثلاثة آلاف جنيه (3000 جنيه) أو بالعقوبتين معاً. وتسنثنى من ذلك حالة الاعتداء العادي المعاقب عليها بالسجن لمدة سنتين، والحالة التي ينص عليها بعقوبة أشد في قانون آخر أو في هذا القانون.

أعمال عنف خطيرة للغاية

4. (1) عندما يتم ارتكاب الجرائم المشار إليها في العمود الأول من القسم الفرعي (2) أدناه من قبل أحد أفراد الأسرة على حساب فرد آخر، فإنها تعتبر ذات خطورة متزايدة. يجوز للمحكمة، في الحالات التي تكون فيها التهمة مبنية على مواد قانون العقوبات المشار إليها في العمود الثاني من القسم الفرعي (2)، أن تفرض العقوبات المشددة المنصوص عليها في العمود الثالث بدلاً من العقوبات المنصوص عليها في المواد التالية من القانون: القانون الجنائي.

اغتناب الزوجة من قبل الزوج

5. على الرغم مما ورد في أي قانون، جرائم الاغتصاب وفقاً للمادتين 144 و 145 من قانون العقوبات (صفحة 26 من الدليل)، وجرائم الشروع في الاغتصاب وفقاً للمادة 146 (صفحة 26 من الدليل). ويمكن اعتبار أنها ارتكبت من قبل زوج ضد زوج، إذا ثبتت هذه الجرائم بناء على وقائع القضية، حتى لو لم يكن الجاني والمجني عليها متزوجين ويعاقبان وفقاً لأحكام القانون. القانون الجنائي.

(2) الجرائم المشار إليها في المادة الفرعية (1) هي ما يلي:

مَثَل جَلَا	طَرِثْ	عَلْ ج
(أ) هتك العرض على المرأة.	151	وتزيد مدة السجن من سنتين إلى خمس سنوات.
(ب) هتك العرض على الرجل.	152	وتزيد مدة السجن من سنتين إلى خمس سنوات.
(ج) فساد الفتاة التي لم تتم الثالثة عشرة من عمرها.	153(1)	السجن مدى الحياة (تبقى العقوبة كما هي).
(د) الشروع في إفساد فتاة لم تتجاوز الثالثة عشرة من عمرها.	153(2)	وتزيد مدة السجن من ثلاث إلى سبع سنوات.
(هـ) فساد الشابة التي يتراوح عمرها بين الثالثة عشرة والسادسة عشرة.	154	وتزداد مدة السجن من سنتين إلى عشر سنوات.
(و) فساد امرأة ذات إعاقة عقلية و/أو عقلية.	155	وتزداد مدة السجن من سنتين إلى اثنتي عشرة سنة.
(ز) الجماع بين الذكور.	171	وتزيد مدة السجن من خمس إلى عشر سنوات.
(ح) الجماع القسري.	172	وتزداد عقوبة السجن من أربعة عشر عاماً إلى السجن المؤبد.
(ط) المحاولات.	173(2)	وتزداد مدة السجن من سبع إلى عشر سنوات.
(ي) الأذى الجسدي الجسيم.	231	ويزداد الحبس من سبع إلى عشر سنوات أو الغرامة المقررة أو كليهما.
(ك) الضرر والأفعال المشابهة.	234	وتزيد مدة السجن من ثلاث إلى خمس سنوات.
(و) الهجوم المشترك.	242	وتزداد عقوبة السجن من سنة إلى سنتين أو الغرامة المقررة أو كليهما.

الجزء الرابع أقوال الشهود والمجنى عليهم

خذ الودائع

9. في حالة تقديم شكوى، يتم أخذ أقوال الضحية من قبل ضابط شرطة من نفس الجنس، ما لم يطلب الضحية أو مستشار الأسرة خلاف ذلك عندما تكون الضحية قاصرًا.

الودائع المرئية

10. (1) مع مراعاة القسم الفرعي (2) من هذا القسم، عند محاكمة جرائم العنف بموجب أحكام هذا القانون أو أي قانون آخر، يجب تقديم إقرار مسجل على شريط فيديو إلى شخص مختص من قبل أي شخص يقع ضحية لجريمة عنف. العنف أو شاهداً على ارتكاب جريمة بالمخالفة لهذا القانون.

(2) لتطبيق أحكام البند (1) من هذه المادة تطبق الشروط والقيود التالية:

(أ) يجب أن يكون تسجيل الفيديو متعلقًا بالقضية قيد النظر،

(ب) لم يُمنح الإذن بالإدلاء بأدلة مسجلة بالفيديو؛

(ط) إذا كان الشخص الذي تم تسجيل أقواله بالفيديو غير قادر على المثول أمام المحكمة لاستجوابه (إذا طلب ذلك بموجب هذا القسم)؛

(2) إذا لم يتم اتباع قواعد أخذ الإقرار بالفيديو المشار إليها في المادة (11) من هذا القانون،

(ثالثاً) إذا رأت المحكمة، مع مراعاة جميع وقائع الدعوى، أن مصلحة العدالة تقتضي عدم قبول الشهادة المسجلة بالفيديو:

(ج) يقدم الشريط الصوتي المنقول والمطبع مع الشهادة المسجلة بالفيديو المسار (من شريط الفيديو الذي تم تسجيل الترسيب عليه).

(3) أي بيان وارد في الإفادة المسجلة بالفيديو والمقبول كشهادة بموجب هذه المادة يعتبر شهادة شفوية مباشرة للشخص الذي يدلي بالبيان وبالتالي:

(أ) مقبول كدليل على أي واقعة يمكن قبولها في الشهادة الشفهية المباشرة؛

(ب) لا يجوز استخدام مثل هذه الإفادة كدليل مؤيد لأدلة أخرى من قبل نفس الشاهد.

(4) لا يؤثر تطبيق أحكام البند (1) من هذه المادة على سلطة المحكمة في استبعاد أي شهادة مقبولة إذا رأت أن ذلك يخدم مصلحة العدالة.

الشكوى المباشرة مقبولة كشهادة

14. تعتبر الشكوى التي يقدمها ضحية جريمة عنف إلى ما يلي، خلال فترة زمنية معقولة بعد ارتكابها، بمثابة شهادة:

إلى أي ضابط شرطة، أو مستشار أسري، أو عامل رعاية اجتماعية، أو طبيب نفسي، أو طبيب، بما في ذلك الطبيب النفسي، الذي يقوم بفحص الضحية، أو مربّي، أعضاء اللجنة الاستشارية، أو عضو جمعية الوقاية من العنف الأسري وعلاجه، أو أفراد البيئة الأسرية القريبة للضحية.

الجزء الخامس : المحاكمة في القضايا والشهادة

الحكم السريع

15. (1) يجوز للمحكمة، بناءً على طلب الشرطة، أن تصدر أمراً بالقبض على أي شخص متهم بارتكاب أي عمل من أعمال العنف بموجب هذا القانون.

(2) يجب تقديم الشخص الذي يتم القبض عليه بموجب القسم الفرعي (1) إلى المحكمة خلال 24 ساعة من إلقاء القبض عليه، لتوجيه الاتهام إليه بارتكاب جريمة العنف أو لإصدار المحكمة مذكرة توقيف بحقه.

(3) يتم إجراء التحقيقات والمحاكمة في القضية دون تأخير. وفي انتظار المحاكمة في القضية، يجوز للمحكمة أن تأمر بحبس المتهم أو أن تسمح بالإفراج عنه، بعد أن تقدم ضمانات مرضية بحضوره أمام المحكمة في موعد نظر الدعوى وأنه سيلتزم بما ورد في ذلك. الشروط التي ترى المحكمة ضرورة فرضها لحماية أفراد الأسرة، بما في ذلك شرط عدم زيارة أحد أفراد أسرته أو مضايقته بأي شكل من الأشكال.

(4) يجوز للنائب العام للجمهورية الموافقة على الفصل في قضية عنف بناءً على هذا القانون من قبل قاضٍ يمارس الولاية القضائية الجنائية.

شهادة مؤيدة

16. قد تجد المحكمة مذنباً المتهم بشهادة المجني عليه فقط إذا تعذر تقديم شهادة أخرى مؤيدة له.

شهادة طبيب نفسي أو طبيب نفسي

17. (1) إذا تم أثناء فحص القاصر من قبل طبيب نفسي أو طبيب نفسي لأغراض التقييم أو العلاج النفسي، تقديم تقرير من القاصر بأنه تعرض للإيذاء من أي شخص، فإن الشهادة يجوز قبول أقوال الطبيب النفسي أو الأخصائي النفسي في المحكمة كاستثناء من قاعدة الإشاعات.

(2) لا يجوز للمحكمة أن تدين أي شخص فقط بناءً على الأدلة المشار إليها في القسم الفرعي (1) أعلاه، ما لم تكن هذه الأدلة مدعومة مادياً بأدلة مستقلة أخرى قد تشمل أدلة الخبراء.

منع البلطجة

18. (1) عند الفصل في قضايا ارتكاب جرائم العنف تقوم المحكمة بما يلي:

- (أ) الأمر بسماع القضية بأكملها أو جزء منها في جلسة مغلقة و
(ب) يجوز له أن يأمر بأخذ شهادة أي ضحية للعنف وأي شخص آخر يشتبه في أنه في خطر أو مهدد بالإدلاء بشهادته، أو من المحتمل أن تتأثر شهادته سلباً، في غياب المتهم.

(2) دون المساس بعمومية القسم الفرعي (1)، يجوز استخدام التدابير المذكورة أدناه لأغراض حماية الشهود:

- (أ) وضع قسم خاص أو
(ب) استخدام الدوائر التلفزيونية المغلقة أو
(ج) استخدام أي وسيلة أو نظام آخر؛
بحيث لا يكون الشاهد مرئياً للمتهم والعكس صحيح.

ومن أجل ضمان حقوق المتهم، ينبغي اتخاذ الترتيبات التكنولوجية المناسبة أو غيرها من التسهيلات في الحالات المذكورة أعلاه حتى يتمكن المتهم من الاستماع إلى الإجراءات وإعطاء التعليمات لمحامييه.

مراقبة الاستجواب

19. يجوز للمحكمة أن تتدخل في عملية استجواب الفُصَّر أو غيرهم من ضحايا العنف وأن تعطي التعليمات المناسبة حتى لا يتعرضوا للترهيب بالاستجواب العدواني أو المكثف أو الأسئلة التي تحتوي على تهديدات من أي نوع.

إكراه الأزواج

20. يعتبر الزوج المتهم بارتكاب جريمة عنف شاهداً مختصاً إذا كان ضحية للعنف، ويكون شاهداً مختصاً وقابلًا للإلزام إذا كان ضحية العنف فرداً آخر من أفراد الأسرة.

الجزء السادس المراسيم ومعاملة المتهمين

أمر بإبعاد القاصر

21. (1) يجوز للمحكمة، أثناء أو بعد الفصل في قضية عنف تتعلق بمجني عليه قاصر، أن تأمر، لأي فترة من الزمن تراها ضرورية، بإبعاد المجني عليه وإيداعه في مكان آمن أو تكليفه بمساعدته. رعاية لمدير خدمات الرعاية الاجتماعية بوزارة العمل والتأمينات الاجتماعية.

(2) يجوز للمحكمة أن تصدر حكماً مؤقتاً بإبعاد المجني عليه القاصر تطبيقاً لأحكام المادة (22) من هذا القانون.

أمر مؤقت باستبعاد المشتبه به أو إبعاد الضحية

22. (1) يجوز للمحكمة، بناء على طلب أحد أفراد الأسرة أو الشرطة أو المتهم أو النائب العام للجمهورية أو مستشار الأسرة أو أي شخص آخر ينوب عن أي منهم، لإصدار أمر مؤقت باستبعاد المشتبه فيه أو إبعاد الضحية القاصر، حتى يتم تسجيل قضية جنائية ومحاكمة المتهم بجريمة العنف الجنائية .

(2) تصدر المحكمة الأمر المؤقت في أي وقت بناء على طلب وشهادة الضحية. في حالة الضحية القاصر، يجب أن يتم تقديم الإفادة الخطية من قبل أي شخص لديه معرفة مباشرة بالوقائع أو لديه أدلة (بما في ذلك أقوال الضحية أو أشخاص آخرين بأي شكل من الأشكال، والشهادات والبيانات وغيرها من الأدلة) التي تخلقها ظاهرياً خطر العنف.

(3)(أ) يكون الأمر المؤقت صالحاً لمدة تصل إلى 8 أيام من يوم تسليمه إلى المشتبه فيه ويمكن إعادته إلى المحكمة (بمعنى أنه يجب على المشتبه فيه المثول أمام المحكمة) خلال تلك الفترة في كل مرة. واليوم الذي يحدده البروتوكول.

(ب) في اليوم والوقت اللذين يحددهما المسجل، تستمع المحكمة إلى المشتبه فيه وأي شخص متأثر أو معني سيحضر وتقرر ما إذا كان سيتم إنهاء الأمر أو تمديده لمدة 8 أيام أخرى.

(ج) يجوز للمحكمة تمديد الأمر لمدة تصل إلى 8 أيام، ولكن في المجلد لا يمكن أن يكون الأمر المؤقت صالحاً لأكثر من 24 يوماً، قبل تسجيل التهم الجنائية ضد المشتبه فيه.

(د) يجوز للمحكمة، بعد تسجيل الدعوى الجنائية ضد المشتبه فيه، أن تصدر أو تمدد أمر استبعاد أو إبعاد الضحية القاصر حتى موعد المحاكمة في القضية.

أمر الرهن

23. (1) يجوز للمحكمة أن تصدر ضد أي شخص متهم بارتكاب أي جريمة عنف بموجب هذا القانون، أمراً يسري مفعوله طوال الفترة وبالشروط التي قد تفرضها والتي بموجبها منع دخول أو البقاء في منزل الأسرة. ويسمى هذا الأمر "أمر الحظر".

(2) لإصدار أمر الاستبعاد يشترط:

(أ) إثبات بما يرضي المحكمة أن المتهم لديه تاريخ من أعمال العنف المتكررة ضد أفراد أسرته أو أنه قد أدين مرتين في السنتين الأخيرتين بجرائم مماثلة، أو

(ب) تسبب العنف الممارس في أذى جسدي أو جنسي أو عقلي فعلي يعرض حياة الضحايا أو سلامتهم البدنية أو صحتهم الجنسية أو العقلية للخطر؛ أو

(ج) رفض المتهم علاج ضبط النفس الذي يفرض كشرط لتطبيق المادة 33 من قانون العقوبات.

(3) تحدد المحكمة في أمر الاستثناء الذي تصدره موعداً قبل نهاية فترة الاستبعاد عندما تنظر في إمكانية تمديد هذا الأمر أو تغييره.

وتستمع المحكمة أثناء التحقيق أعلاه إلى آراء المتهم والمشتكي وأي شخص آخر يتأثر بصدور القرار، إلا إذا كانوا قاصرين ولا يعتبر من المناسب الشهادة ضد المتهم، وكذلك الآراء. من الخدمات المختصة.

(4) يجوز للمدعى عليه أن يطلب مراجعة المرسوم أو إلغائه قبل انتهاء المدة المحددة فيه.

(5) يتم فرض أوامر فقدان الأهلية أيضًا بدلاً من أي عقوبة أخرى تخضع لأحكام القسم الفرعي (6) من هذا القسم أو بالإضافة إلى العقوبات الأخرى التي تتمتع المحكمة بسلطة فرضها بموجب أي قانون آخر.

(6) لا تصدر المحكمة أمر استبعاد في الحالات التي تفرض فيها في الوقت نفسه عقوبة السجن لمدة تزيد عن 6 أشهر. في الحالات التي يُفرض فيها حكم بالسجن لمدة تقل عن 6 أشهر، يمكن إصدار أمر الاستبعاد في نفس وقت الحكم بالسجن، لكنه يصبح ساري المفعول بعد إطلاق سراح المتهم من السجن.

(7) الشخص الذي صدر ضده أمر استبعاد، وأثناء سريان الأمر المذكور، ينتهك أيًا من الشروط الواردة فيه، يرتكب جريمة يعاقب عليها بالسجن لمدة تصل إلى عامين. تنطبق المادة 15 من هذا القانون بشأن الفصل السريع في قضايا العنف أيضًا في حالات الجرائم المرتكبة بالمخالفة لأحكام هذا القسم الفرعي.

الوصاية أو وقف الحبس بشروط خاصة

25. (1) يجوز للمحكمة، بدلاً من توقيع أي عقوبة أخرى على المتهم، أن تقبل طلبه بوضعه تحت الوصاية، بشرط خاص أن يتلقى معاملة ضبط النفس من الخبراء أو بشروط أخرى تحددها المحكمة. التي تراها ضرورية لمنع تكرار أعمال العنف.

(2) يجوز للمحكمة، إذا رأت ذلك مناسباً، أن تحكم على المتهم بالسجن مع وقف التنفيذ وأن تضع المتهم أثناء الإيقاف تحت الوصاية وبموجب الشرط الخاص أو أي شروط أخرى مشار إليها في البند (1) أعلاه.

قانون منع ومكافحة العنف ضد المرأة والعنف الأسرى والمسائل

المتعلقة به لسنة 2021 (115 ط) /2021

(بصيغتها المعدلة حتى عام 2022)

جرائم العنف ضد المرأة

5. تعتبر الجرائم التالية جرائم عنف ضد المرأة:

- (أ) أي من الجرائم المبينة في الجدول أدناه (انظر الملحق أ)
- (ب) جريمة العنف النفسي (المادة 6)
- (ج) جريمة التحرش الجنسي (المادة 7)
- (د) جريمة العنف الاقتصادي (المادة 8)
- (هـ) جريمة نشر مواد إباحية أو جنسية (المادة 9)
- (و) جريمة تحريض الطفل (المادة 10)
- (و1) جريمة قتل الإناث (المادة 10أ)
- (ز) أي جريمة يشملها مصطلح "العنف المنزلي".

ممارسة العنف النفسي

6. من يبدي إكراهاً أو ضغطاً أو عبارات مهينة أو سب أو تهديد يلحق ضرراً جسيماً بالسلامة النفسية للمرأة أو يسبب لها خوفاً حقيقياً، يعتبر أنه ارتكب جريمة، ويعاقب في حالة الإدانة بالسجن لمدة لا تزيد على خمس سنوات. (5) سنوات أو بغرامة لا تتجاوز عشرة آلاف يورو (10000 يورو) أو بكلتا هاتين العقوبتين.

التحرش الجنسي

7. الشخص الذي يتصرف بطريقة ذات طبيعة جنسية تجاه المرأة، والتي يتم التعبير عنها بالقول أو الفعل ويكون غرضها أو نتيجتها إهانة كرامة المرأة، خاصة عندما يخلق هذا السلوك الشخص المعني حالة من الفوضى. أجواء تخويف أو عدائية أو مهينة أو مهينة تجاه هذه المرأة، تعتبر مذنبية بارتكاب جريمة، وفي حالة الإدانة، تخضع لعقوبة السجن لمدة لا تزيد عن خمس (5) سنوات أو غرامة لا تتجاوز عشرة آلاف يورو (10000 يورو) أو في هاتين الجملتين.

العنف الاقتصادي

8. المرأة التي تعتمد مالياً على شريكها/زوجها، الذي يحرمها من الوسائل المالية اللازمة للعيش، بما في ذلك الغذاء والرعاية الطبية والملبس والأحذية والمأوى، بهدف إلحاق الضرر الجسدي و/أو النفسي بها و / أو بقصد إجبارها على القيام بأي فعل أو امتناع عن فعل و/أو بتهور وبغض النظر عما إذا كان ذلك سيسبب لها ضرراً جسدياً أو نفسياً، يعتبر مذنباً بارتكاب جريمة. في حالة إدانته، فإنه يتعرض لعقوبة السجن لمدة لا تتجاوز خمس (5) سنوات أو غرامة لا تتجاوز عشرة آلاف يورو (10000 يورو) أو كليهما.

نشر المواد الإباحية أو الجنسية

9. (1) الشخص الذي يرسل أو يوزع أو يعمم أو ينشر أو ينشر أو يستنسخ أو ينقل بأي وسيلة إلكترونية أو رقمية أو مطبوعة أو غيرها من الوسائل مهما كانت طبيعتها، مواد ذات محتوى إباحي أو جنسي فيما يتعلق بامرأة، دون موافقتها، في ظل الظروف التي تكون فيها الخصوصية موجودة أو متوقعة بشكل معقول، بقصد تخويفها و/أو إذلالها و/أو مضايقتها

و/أو التسبب لها في ضائقة عاطفية و/أو ضرر أو ضرر مالي أو غيره و/أو الحصول على مكاسب مالية غير قانونية ؛
مذنب بارتكاب جنائية. وفي حالة إدانته، فإنه يتعرض لعقوبة السجن لمدة لا تزيد على أربعة عشر (14) سنة.

(2) من يبتز امرأة أو يهددها بأنه بدون موافقتها سوف يرسل أو يوزع أو ينشر أو ينشر أو يتداول أو يعيد إنتاج أو ينقل
بأية مطبوعة إلكترونية أو رقمية أو أي وسيلة أخرى أياً كان نوعها مادة ذات محتوى إبلاحي أو جنسي. كما أنه مذنب
بارتكاب جنائية، وفي حالة إدانته، يتعرض لعقوبة السجن لمدة لا تزيد على أربعة عشر (14) سنة.

(3) الشخص الذي يحاول ارتكاب الجرائم المنصوص عليها في القسمين الفرعيين (1) و (2) يكون مذنبًا بارتكاب جريمة،
وعند إدانته، يخضع لعقوبة السجن لمدة لا تتجاوز خمس (5) سنوات.

تحريض الطفل على ارتكاب جريمة

10. من حرض طفلاً على ارتكاب إحدى الجرائم المنصوص عليها في الفقرات (أ) أو (ب) أو (ج) أو (د) أو (هـ) أو (ز)
من المادة (5) (انظر المادة 5 ص 3). ، مذنب بارتكاب جريمة، وفي حالة الإدانة، يخضع لنفس عقوبة السجن أو الغرامة
التي تحملها تلك الجرائم لمرتكب الجريمة.

قتل الإناث

10 أ. (1) الشخص الذي يتسبب في وفاة امرأة عن طريق فعل أو إهمال غير قانوني، يكون مذنبًا بارتكاب جريمة قتل
الإناث ويعاقب بالسجن مدى الحياة:

ومن المفهوم أن الإهمال الجرمي المتمثل في عدم أداء الواجب هو أيضًا إهمال غير قانوني، على الرغم من عدم وجود نية
للتسبب في الوفاة.

(2) بالإضافة إلى الظروف المشددة المنصوص عليها في أحكام المادة 11، تراعي المحكمة، عند قياس جريمة قتل الإناث
وتوقيع العقوبة عليها، كعامل مشدد أن تكون الوفاة قد حدثت نتيجة:

(أ) عنف الشريك الحميم

(ب) التعذيب أو العنف على أساس كراهية النساء

(ج) ممارسة العنف الأسري

(د) استخدام العنف لأسباب تتعلق بالشرف

(هـ) استخدام العنف على أساس المعتقد الديني

(و) العنف بسبب التوجه الجنسي أو الهوية الجنسية

(ز) ارتكاب جريمة تشويه الأعضاء التناسلية الأنثوية وفقاً لأحكام المادة 233 من قانون العقوبات

(ح) استخدام العنف لغرض أو في سياق الاستغلال الجنسي و/أو الاتجار بالبشر و/أو الاتجار بالمخدرات و/أو الجريمة
المنظمة

(ط) استخدام العنف لتحقيق الجماع غير المشروع
(ي) العنف الموجه ضد المرأة في سياق النزاعات المسلحة.

"الشريك الرومانسي" يعني الزوج و/أو الشريك السابق أو الحالي، بغض النظر عما إذا كان قد شارك أو يتقاسم نفس مكان إقامة الضحية.

الظروف المشددة

11. على المحكمة، عند ممارسة صلاحياتها في إصدار الأحكام في جريمة عنف ضد المرأة، أن تأخذ في الاعتبار الظروف التالية باعتبارها ظروفًا مشددة إذا لم تكن بالفعل جزءًا من العناصر المكونة للجريمة:

- (أ) ارتكبت الجريمة ضد شخص من قبل زوج أو شريك سابق أو حالي أو أحد أفراد أسرته أو من قبل شخص يعيش أو عاش مع الضحية أو من قبل شخص استغل منصب سلطة أو ثقة أو التأثير
- (ب) إذا ارتكبت الجريمة أو الجرائم المرتبطة بها على التوالي
- (ج) إذا ارتكبت الجريمة ضد شخص في وضع ضعيف بسبب إعاقة عقلية أو جسدية أو حالة من التبعية أو ضد امرأة كانت حاملاً وقت ارتكاب الجريمة أو كانت لديها ظروف خاصة أخرى
- (د) ارتكبت الجريمة ضد طفل أو بحضوره (على مرأى ومسمع)؛
- (هـ) ارتكبت الجريمة شخصين (2) أو أكثر يعملون معاً
- (و) قبل أو أثناء ارتكاب الجريمة، كان هناك عنف شديد أو إكراه أو تهديد
- (ز) ارتكبت الجريمة باستخدام سلاح أو أي شيء خطير آخر أو تحت التهديد به
- (ح) أن الجريمة قد أدت إلى ضرر جسيم للضحية
- (ط) أن يكون الشخص المدان قد سبق أن أدين بجريمة ذات طبيعة مماثلة
- (ي) ارتكبت الجريمة موظف عمومي أثناء أداء واجباته.

مسؤولية الكيانات القانونية (على سبيل المثال شركة، جمعية، منظمة)

12. (1) يكون الشخص الاعتباري مسؤولاً عن الجرائم المنصوص عليها في هذا القانون عندما ترتكب لمصلحته أي شخص يتصرف إما بمفرده أو كعضو في إحدى أجهزة الشخص الاعتباري ويتولى قيادة قيادية. الموقف في ذلك الشخص الاعتباري بناءً على:

- (أ) توكيل للشخص الاعتباري أو
 - (ب) صلاحية اتخاذ القرارات نيابة عن الشخص الاعتباري أو
 - (ج) القدرة على ممارسة السيطرة داخل الكيان القانوني.
- (2) دون الإخلال بأحكام القسم الفرعي (1)، يجوز مساءلة الشخص الاعتباري عن ارتكاب الجرائم المنصوص عليها في هذا القانون في حالة عدم كفاية الإشراف أو الرقابة من قبل الشخص المحدد في القسم الفرعي (1) مكننت من ارتكاب الجرائم المعنية لصالح الكيان القانوني من قبل شخص يعمل تحت ولايتها القضائية.

(3) لا تستبعد مسؤولية الكيان القانوني بموجب القسمين الفرعيين (1) و (2) الملاحقة الجنائية للأشخاص الطبيعيين الذين يتصرفون كمرتكبين أو مرتكبين أخلاقيين أو شركاء في الجرائم المنصوص عليها في هذا القانون.

(4) يخضع الشخص الاعتباري المدان بارتكاب جريمة عنف ضد المرأة لغرامة لا تتجاوز ثلاثمائة ألف يورو (300000 يورو):

ومن المفهوم أنه بالإضافة إلى المسؤولية الجنائية عن ارتكاب جريمة العنف ضد المرأة، يتحمل الشخص الاعتباري المسؤولية المدنية.

العقوبات أو العقوبات الإضافية ضد شخص اعتباري أو طبيعي

13. (1) يجوز للمحكمة، في أي مرحلة من مراحل الإجراءات أو عند توقيع عقوبة على الشخص المدان، أن تأمر كعقوبة أو عقوبة إضافية بما يلي:

(أ) الاستبعاد من المنافع أو المساعدات العامة؛

(ب) حل الكيان القانوني،

(ج) الإغلاق المؤقت أو الدائم للأماكن أو المرافق المستخدمة في ارتكاب الجريمة؛

(د) حجز ومصادرة أي شيء أو أداة استخدمت في ارتكاب جريمة العنف ضد المرأة.

(2) يشكل عدم الامتثال لأمر المحكمة الصادر وفقاً لأحكام القسم الفرعي (1) جريمة جنائية يعاقب عليها بالسجن لمدة لا تزيد عن خمس (5) سنوات أو بغرامة لا تتجاوز مائة وسبعين ألف يورو (170.000 يورو). أو بكلا هاتين العقوبتين.

كتلة الدفاع

16. لا يعتبر دفاعاً عاملاً مخففاً/عذراً فيما يتعلق بجريمة العنف ضد المرأة إذا ادعى المتهم أن الضحية قد انتهكت الأعراف/العادات الثقافية والدينية والاجتماعية/التقليدية للسلوك أو أن الجريمة قد ارتكبت لأسباب تتعلق بالعنف ضد المرأة. الشرف أو التوجه الجنسي أو الهوية الجنسية.

شكوى من قبل المتخصصين

17. إذا كان لدى الشخص، أثناء ممارسة مهنته، أسباب كافية للاعتقاد بأن جريمة عنف ضد المرأة قد ارتكبت أو أنه من المتوقع ارتكاب أعمال عنف أخرى ضد المرأة، ويقدم شكوى إلى المحكمة. سلطات الادعاء، فإن قواعد السرية المنصوص عليها في أي قانون معمول به لا تنطبق فيما يتعلق بالشكوى، إلا في حالة تلقي المعلومات من قبل محام أثناء تقديم خدماته فيما يتعلق بإجراءات جنائية أو مدنية.

الجزء الثالث حقوق الضحايا وحميتهم فى الإجراءات الجنائية - حق الضحايا فى التعويض

حماية المبلغين عن المخالفات والضحايا والتزامات سلطات الملاحقة القضائية

20. (1) تكفل سلطات الادعاء حماية الأشخاص الذين يقومون بالإبلاغ عن جريمة عنف ضد المرأة.

(2) تراعى الشرطة، عند أول اتصال لها بضحية جريمة عنف ضد المرأة، أحكام قانون وضع المعايير الدنيا فيما يتعلق بحقوق ودعم وحماية ضحايا الجريمة.

(3) فى حال رأت الشرطة أن المجنى عليه معرض لخطر الحبس الاحتياطي للمتهم أو طرد المحكوم عليه، تقوم بإبلاغه واتخاذ الإجراءات اللازمة لحميته بالتعاون مع الرعاية الاجتماعية. الخدمات أو مع المنظمات غير الحكومية.

(4) فى حالة وقوع الضحية ضمن فئة الضحايا ذوي الاحتياجات الخاصة للحماية أو فئة الأطفال الضحايا والأشخاص ذوي الإعاقات العقلية أو النفسية الاجتماعية الشديدة، أثناء الإجراءات الجنائية أحكام المادتين 22 و 23 من قانون تنظيم الأسرة. سيتم تطبيق وضع المعايير الدنيا بشأن قانون حقوق ودعم وحماية ضحايا الجريمة.

(5) فى حالة كون ضحية جريمة عنف ضد المرأة مرتكبة فى الجمهورية، يقيم فى دولة عضو فى الاتحاد الأوروبى بخلاف الجمهورية ويبلغ عن ارتكاب مثل هذه الجريمة إلى سلطات الدولة العضو محل إقامته، وإذا أحيلت الشكوى إلى النيابة العامة، يتم التحقيق فيها بنفس الطريقة التي يتم بها التحقيق لو كان الضحية موجوداً فى الجمهورية.

(6) تتأكد سلطات الادعاء من أن التحقيق أو الملاحقة القضائية لا تعتمد على تقديم شكوى أو شكوى من الضحية أو من يمثله، أو، فى حالة القاصر، من قبل الشخص الذي يمارس الرعاية الأبوية، وأن الإجراءات الجنائية يجوز يستمر حتى لو سحب الضحية أو من ينوب عنه شكواه أو شكواه.

(7) يمكن للمنظمات غير الحكومية مساعدة الضحية ودعمها، دون التدخل فى الإجراءات الجنائية، طالما وافقت الضحية أو فى حالة الطفل الضحية، يوافق الشخص الذي يمارس الرعاية الأبوية على هذه المساعدة والدعم.

(8) يجب على سلطات الادعاء ضمان توفير الحماية الفعالة والمناسبة من احتمال الانتقام أو الترهيب، على وجه الخصوص، أثناء وبعد التحقيق ومحاكمة الجناة للأشخاص التاليين:

(أ) أي شخص، غير الضحية، يبلغ عن ارتكاب جريمة عنف جنائية ضد المرأة أو يتعاون بأي شكل من الأشكال مع سلطات إنفاذ القانون؛

(ب) أي شاهد، غير الضحية، يدلي بشهادته فيما يتعلق بارتكاب جريمة عنف ضد المرأة،

(ج) أفراد أسرة الضحية، حيثما يعتبر ذلك ضرورياً.

(9) يجوز تقديم الدعم المنصوص عليه في القسم الفرعي (8) بالتعاون و/أو من خلال المنظمات غير الحكومية.

التزامات إضافية

22. سلطات الادعاء والمحكمة التي تنتظر أمامها قضية جنائية لارتكاب جريمة عنف ضد المرأة، في نطاق صلاحياتها:
- (أ) التصرف بسرعة وبشكل مناسب، وتوفير الحماية الكافية والفورية للضحية
 - (ب) ضمان سير الإجراءات الجنائية دون تأخير ودون تفاقم التجربة المؤلمة التي عاشتها الضحية؛
 - (ج) ضمان حصول الأشخاص والسلطات المسؤولة عن التحقيق الجنائي والمحاكمات في جرائم العنف ضد المرأة على التدريب المناسب فيما يتعلق بتطبيق أحكام هذا القانون،
 - (د) إتاحة أدوات التحقيق الفعالة وغيرها من الوسائل والمرافق الضرورية للأشخاص والسلطات المكلفة بالتحقيق الجنائي والمحاكمات في جرائم العنف ضد المرأة؛
 - (هـ) التأكد من أن عدم اليقين بشأن السن الحقيقي للضحية لا يحول دون بدء التحقيقات الجنائية.

الحق في المساعدة القانونية

23. لكل ضحية، بغض النظر عن رغبته أو عدم تعاونه مع سلطات الادعاء أثناء الإجراءات الجنائية، الحق في الوصول الفوري إلى التمثيل القانوني في الإجراءات المدنية، والمطالبة بالتعويضات من الجاني وفي حالة عدم توفره على المال الكافي. الموارد، فله الحق في الحصول على مساعدة قانونية مجانية استناداً إلى أحكام قانون المساعدة القانونية.

حماية الشهود الضحايا

24. (1) تعتبر ضحية جريمة عنف ضد المرأة شاهدة تحتاج إلى المساعدة، بالمعنى المقصود في قانون وضع المعايير الدنيا لحقوق ودعم وحماية ضحايا الجريمة، ويجوز إدراجها في خطة حماية الشهود والمشاركين القضائية، وفقاً لأحكام هذا القانون وقانون حماية الشهود.

(2) المواد 17 و18 و19 و20 و21 و22 و23 من قانون وضع المعايير الدنيا لحقوق ودعم وحماية ضحايا الجريمة، عند وضع خطة حماية الشهود والمنتسبين العدل، يضمن النائب العام للجمهورية، حسب تقديره، وبالتعاون مع رئيس الشرطة حيثما يعتبر ذلك ضرورياً، ما يلي:

(أ) اتخاذ التدابير المناسبة لضمان حماية هوية الضحية وصورته ومنع الكشف عن المعلومات التي يمكن أن تؤدي إلى التعرف عليه،

(ب) اتخاذ التدابير المناسبة لضمان مستوى مناسب من الحماية للضحية، وعند الاقتضاء، لأسرته أو الأشخاص الذين يتم تحديدهم على أنهم أفراد من أسرته،

(ج) تستمر هذه الحماية حتى بعد انتهاء الإجراءات الجنائية و/أو إطلاق سراح الشخص المدان،

(د) يجوز تخزين البيانات الشخصية للضحايا أو استخدامها أو إخضاعها للمعالجة.

الحق في التعويض

25. (1) للمجني عليه الحق في رفع دعوى التعويض ضد الفاعل عن أي فعل معاقب عليه بعقوبة ارتكب في حقه والمنصوص عليه في هذا القانون ويتحمل الفاعل المسؤولية المدنية المقابلة لدفع التعويضات الخاصة والعامة للضحية عن الضرر الذي لحق به كنتيجة مباشرة للجريمة.

(2) يكون الشخص المدان بارتكاب جريمة عنف ضد المرأة مسؤولاً مدنياً عن دفع تعويضات عامة خاصة وعادلة ومعقولة للضحية.

(3) الاختصاص القضائي للنظر في دعوى التعويض، على النحو المنصوص عليه في القسم الفرعي 1، مناط بالمحكمة المحلية المختصة التي تمارس الاختصاص المدني، على النحو المحدد في قانون المحاكم.

(4) عند حساب التعويضات المنصوص عليها في القسم الفرعي (2)، تأخذ المحكمة في الاعتبار، من بين أمور أخرى، ما يلي:

(أ) مدى العنف وعواقبه على الضحية،

(ب) درجة ذنب الجاني و

(ج) علاقة مرتكب الجريمة أو علاقة القوة أو التأثير بالضحية.

(5) يجوز للمحكمة التي تمارس اختصاصاً مدنياً أن تحكم بتعويضات، مع الأخذ في الاعتبار درجة الوحشية أو درجة القرابة أو علاقة القوة بين مرتكب الجريمة والضحية.

(6) بغض النظر عن أحكام قانون سقوط الحقوق المساعدة، فإن الحق المناسب للضحية لا يسقط بالتقادم.

(7) في حالة وفاة الضحية نتيجة لعمل إجرامي يتعلق بالمطالبة بالتعويض، تنطبق أحكام قانون وضع المعايير الدنيا لحقوق ودعم وحماية ضحايا الجريمة.

حماية الضحية أثناء جلسة الاستماع

28. (1) أثناء الفصل في قضية تنطوي على جريمة عنف ضد المرأة، تحصل الضحية على الحماية المنصوص عليها في قانون حماية الشهود وقانون وضع المعايير الدنيا لحقوق ودعم وحماية ضحايا الجريمة .

(2) يجوز للمحكمة أن تأمر باستجواب الضحية غيابياً، باستخدام تكنولوجيا الاتصالات المناسبة، إذا كان ذلك في مصلحة الضحية.

(3) تقوم المحكمة وسلطات الادعاء، من أجل حماية خصوصية وهوية وصورة الضحية، بمنع الكشف عن المعلومات التي قد تؤدي إلى التعرف عليه واتخاذ أي تدابير أخرى ضرورية لحماية الحقوق المذكورة أعلاه ومصالحه. الضحية.

ولا يشترط إثبات الشهادة

29. من أجل إثبات جريمة العنف ضد المرأة، ليس من الضروري التماس شهادة مؤيدة من شهادة طفل تحت القسم أو غير متهم أو شهادة امرأة تحت القسم، ولا التحذير الذاتي من المحكمة من خطر الإدانة. على أساس فقط شهادة طفل تحت القسم أو غير متهم أو شهادة امرأة تحت القسم.

أمر مؤقت بإبعاد الضحية

30. (1) يجوز للمحكمة، بعد تقديم طلب من جانب واحد من الضحية، أن تقوم الشرطة أو النائب العام للجمهورية أو خدمات الرعاية الاجتماعية أو، إذا كان الضحية طفلاً، بمفوض يتم تعيينه وفقاً لأحكام ولي الأمر. وقانون علاقات الطفل، إصدار أمر مؤقت بإبعاد الضحية، لحين تسجيل قضية جنائية ومحاكمة المشتبه فيه أو المتهم بارتكاب جريمة عنف ضد المرأة.

(2) تصدر المحكمة قراراً مؤقتاً بعد تقديم الطلب، والذي يتم تسجيله، وفقاً لما هو منصوص عليه في القسم الفرعي (1) ويكون مصحوباً بإقرار من الضحية أو أي شخص آخر لديه معرفة مباشرة بالوقائع أو إذا يتم تقديم أي دليل آخر أمامها، مما يخلق خطراً ظاهرياً للعنف ضد المرأة أو العنف المنزلي أو العودة إلى الجريمة أو الحاجة إلى حماية الضحية من التأثير. وتتضمن أيضاً أقوال الضحية أو الأشخاص الآخرين بأي شكل من الأشكال أو الشهادات أو الشهادات أو الأدلة الأخرى.

(3) يكون الأمر المؤقت ساري المفعول لمدة لا تتجاوز ثمانية (8) أيام من يوم إبلاغه إلى المشتبه فيه ويجب إعادته إلى المحكمة خلال تلك الفترة، في الوقت واليوم الذي تحدده المحكمة. .

(4) في اليوم والوقت الذي تحدده المحكمة، تستمع المحكمة إلى المشتبه فيه أو المتهم، وكذلك أي شخص متضرر أو معني سيحضر، وتقرر ما إذا كانت ستنهي صلاحية الأمر أو تمدده لفترة معينة. إضافية أو لا تتجاوز ثمانية (8) أيام.

(5) يجوز للمحكمة تمديد صلاحية المرسوم المؤقت المذكور أعلاه للمدة التي تراها ضرورية، على ألا تتجاوز مدة الصلاحية إجمالياً ستين (60) يوماً للفترة السابقة لممارسة الملاحقة الجنائية ضد المشتبه فيه.

(6) يجوز للمحكمة، بعد رفع الدعوى الجنائية ضد المشتبه فيه، أن تصدر أمراً بالإبعاد أو تمديد الأمر المؤقت، وذلك لحين نظر الدعوى.

أمر إبعاد الضحية

31. (1) يجوز للمحكمة، قبل البدء في الإجراءات أو بعده في جريمة العنف ضد المرأة، أن تأمر، لأي مدة ترى ضرورة لذلك، بإبعاد المجني عليه وإيداعه في مكان آمن أو في حالة الطفل الضحية، إسناد رعايته إلى مدير خدمات الرعاية

الاجتماعية، إذا رأى ذلك ضروريًا لمصلحة الضحية، ونظرًا لأن أي إجراءات أخرى ضد المشتبه فيه أو المتهم لا تضمن مصلحته وحمايته.

(2) على المحكمة، عندما تأمر بإبعاد المجني عليه، أن تنتظر في إمكانية تمديد الأمر المذكور أو تغييره قبل انتهاء مدة الإبعاد.

(3) تستمع المحكمة أثناء الفحص المنصوص عليه في البند (2) إلى آراء المشتبه فيه أو المتهم والمجني عليه أو من يمثله، وكذلك أي شخص آخر يتأثر بصدور القرار، ما لم يكن ذلك في الاعتبار. المناسبة لهؤلاء الأشخاص للإدلاء بشهادتهم ضد المتهم، وكذلك آراء الوكالات المعنية.

(4) يجوز للضحية أن يطلب مراجعة الحكم أو إلغائه، في نهاية المدة المحددة.

أمر مؤقت باستبعاد المشتبه فيه أو المتهم

32. (1) يجوز للمحكمة، بناءً على طلب من جانب واحد من الضحية أو الشرطة أو النائب العام للجمهورية أو خدمات الرعاية الاجتماعية أو مفوض معين (عندما تكون الضحية طفلاً)، إصدار مرسوم مؤقت، حيث يحظر على المتهم أو المشتبه فيه الدخول أو الاقتراب لمسافة معينة أو البقاء في مسكن أو مكان إقامة الضحية أو من الاقتراب من مكان عمل الضحية أو أي مكان آخر ستقرره المحكمة، حتى يتم تسجيل قضية جنائية والمحاكمة ضد المشتبه به في جريمة العنف ضد المرأة.

(2) تصدر المحكمة أمر الاستبعاد في أي وقت بعد تسجيل الطلب، وفقاً لأحكام القسم الفرعي (1)، والذي يكون مصحوباً بإقرار من الضحية أو أي شخص آخر في وضع يسمح له بالحصول على هذا الأمر. المعرفة المباشرة بالوقائع أو إذا عرضت عليه، أي دليل آخر يخلق ظاهرياً خطر العنف ضد المرأة أو العنف المنزلي أو تكرار الجريمة أو الحاجة إلى حماية الضحية من التأثير أو غير ذلك، بما في ذلك أقوال الضحية أو أي شخص آخر بأي شكل من الأشكال، الشهادات أو الإفادات أو غيرها من الأدلة وفقاً لأحكام هذا القانون أو أي قانون آخر.

(3) يسري المرسوم المؤقت لمدة لا تتجاوز ثمانية (8) أيام من يوم إبلاغه إلى المشتبه فيه ويمكن إعادته خلال تلك الفترة، في الوقت واليوم الذي تحدده المحكمة.

(4) في اليوم والوقت المحددين، تستمع المحكمة إلى المشتبه فيه، وكذلك أي شخص متضرر أو معني سيحضر وتقرر ما إذا كان سيتم إنهاء الأمر أو تمديده لفترة أخرى لا تتجاوز ثمانية (8) أيام.

(5) يجوز للمحكمة تمديد صلاحية المرسوم للمدة التي تراها ضرورية، دون أن تتجاوز مدة صلاحية المرسوم ستين (60) يوماً إجمالاً للفترة السابقة لبدء الإجراءات الجنائية ضد يشتبه.

(6) يجوز للمحكمة، بعد رفع دعوى جنائية ضد المشتبه فيه، أن تصدر أو تمدد صلاحية أمر الاستبعاد حتى المحاكمة في القضية.

الأمر بإسقاط المتهمين

33. (1) يجوز للمحكمة أن تصدر ضد أي شخص متهم بجريمة عنف ضد امرأة أمراً للمدة وبالشروط التي تحددها المحكمة، بمنع المتهم من الدخول أو الاقتراب لمسافة معينة أو البقاء في مكانه. محل إقامة الضحية أو مكان إقامته أو يقترب من مكان عمل الضحية أو مكان آخر يقرر:

ويشترط أن تحدد المحكمة في قرار الاستثناء تاريخاً قبل نهاية فترة الاستبعاد تنظر فيه في إمكانية تمديدها أو تغييرها.

(2) تستمع المحكمة إلى آراء المتهم أو المجني عليه أو من ينوب عنه وأي شخص آخر يتأثر بصدر أمر الاستبعاد، ما لم ير أنه من المناسب أن يشهد أشخاص محددون ضد المتهم. كما أنه يستمع إلى آراء الخدمات المعنية.

(3) يجوز للمدعى عليه أن يطلب مراجعة المرسوم أو إلغائه عند انتهاء المدة المحددة فيه.

(4) يجوز فرض أمر فقدان الأهلية بدلاً من أي عقوبة أخرى أو مع العقوبات الأخرى التي تتمتع المحكمة بسلطة فرضها بموجب أحكام هذا القانون وأي قانون آخر.

(5) الشخص الذي صدر ضده أمر استبعاد والذي، أثناء سريان الأمر المذكور، ينتهك أيًا من الشروط الواردة فيه، يرتكب جريمة، وعند إدانته، يكون عرضة للسجن لمدة تصل إلى سنتين (2) سنوات.

قانون القانون الجنائي الفصل. 154

الجرائم الجنائية المخلة بالأخلاق

144. الاغتصاب

يعتبر الاغتصاب عندما يقوم شخص ما بإجراء اتصال غير قانوني من خلال إيلاج القضيب عن طريق المهبل أو الشرج أو الفم في جسم شخص آخر، دون موافقته وإرادته أو بموافقة تم منحها بسبب القوة أو التهديد أو التخويف . أي شخص يرتكب مثل هذا الفعل يعتبر أنه ارتكب جنابة، ويسمى مغتصباً ويعاقب بالسجن المؤبد .

146. محاولة اغتصاب

كل من يقوم بأي محاولة للاغتصاب يعتبر أنه ارتكب جنابة ويعاقب عليه بالسجن لمدة عشر (10) سنوات.

146 أ. الاعتداء الجنسي عن طريق الاختراق

الجنسي على أنه عندما يخترق شخص ما جسد شخص آخر عن طريق المهبل أو الشرج أو الفم، بأي جزء من الجسم أو الجسم، دون إرادته أو بموافقته بالقوة أو التهديد أو التخويف. وكل من يرتكب مثل هذا الفعل يعتبر أنه ارتكب جنابة ويعاقب بالسجن المؤبد .

146 ب. محاولة الاعتداء الجنسي عن طريق الإيلاج

كل من يحاول الاعتداء جنسياً على شخص آخر من خلال إيلاج ذي طبيعة جنسية، يعتبر أنه ارتكب جنابة ويعاقب عليه بالسجن المؤبد.

146 ج. الإكراه على ارتكاب الاغتصاب

أي شخص يستخدم العنف أو التهديد أو التخويف ضد شخص لإجباره على ارتكاب جريمة اغتصاب ضد شخص ثالث، يعتبر أنه ارتكب جنابة ويعاقب عليه بالسجن المؤبد.

146 د. الاعتداء الجنسي القسري عن طريق الإيلاج

أي شخص يستخدم العنف أو التهديد أو التخويف ضد شخص ما لإجباره على ارتكاب إساءة اختراق ضد شخص ثالث يكون مذنباً بارتكاب جنابة ويعاقب عليه بالسجن المؤبد.

146 هـ. الإكراه على ارتكاب الجماع أو أي أفعال أخرى ذات طبيعة جنسية

أي شخص يستخدم العنف أو التهديد أو التخويف ضد شخص آخر لإجباره على ممارسة الجنس أو القيام بأفعال أخرى ذات طبيعة جنسية، يعتبر أنه ارتكب جنابة ويعاقب عليه بالسجن لمدة لا تزيد عن عشر (10) سنوات.

147. سفاح القربى

أي شخص يمارس الجنس مع امرأة، وهو يعلم أنها حفيده أو ابنته أو أخته أو أمه، يكون مذنباً بارتكاب جريمة سفاح القربى ويعاقب بالسجن لمدة أربعة عشر (14) عاماً، بغض النظر عما إذا كانت الممارسة الجنسية قد حدثت أم لا بموافقة الضحية أو بدونها.

148. الاختطاف

كل من احتجز امرأة قسراً رغماً عنها بقصد الزواج منها أو مجامعتها، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالسجن مدة سبع (7) سنوات.

149. اختطاف شابة لم تتم السادسة عشرة من عمرها

كل من يحاول فصل شابة غير متزوجة يقل عمرها عن ستة عشر (16) عاماً، عن إشراف وحماية ورعاية والديها أو أي شخص آخر له حضانة قانونية على الفتاة، دون موافقتهم، يعتبر مذنباً بارتكاب جنحة (جريمة يعاقب عليها القانون بالسجن لمدة تصل إلى خمس (5) سنوات).

150. الزواج القسري

كل من حاول، باستخدام الإكراه، إقناع شخص آخر بالزواج، رغماً عنه، يعتبر مذنباً بارتكاب جنحة.

151. هتك العرض على المرأة

كل من اعتدى على امرأة بصورة غير مشروعة أو غير محتشمة، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالسجن مدة لا تزيد على خمس (5) سنوات.

152. هتك العرض على الرجل

كل من اعتدى على رجل بطريقة غير مشروعة وغير لائقة، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالسجن لمدة لا تزيد على خمس (5) سنوات.

153. فساد الفتاة التي لم تتم الثالثة عشرة من عمرها

(1) من يمارس الجنس بشكل غير قانوني مع فتاة يقل عمرها عن ثلاثة عشر عاماً (13) يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب عليه بالسجن المؤبد.

(2) كل من يحاول ممارسة الجنس بشكل غير قانوني مع فتاة يقل عمرها عن ثلاثة عشر (13) عاماً، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالسجن لمدة أربعة عشر (14) عاماً.

154. فساد شابة يتراوح عمرها بين الثالثة عشرة والسادسة عشرة

كل من مارس أو حاول ممارسة الجنس بشكل غير قانوني مع امرأة شابة تبلغ من العمر ثلاثة عشر (13) عامًا أو أكبر ولكن أقل من سبعة عشر (17) عامًا، يعتبر أنه ارتكب جنحة ويعاقب بالسجن لمدة لا تتجاوز ثلاث سنوات. (3) سنوات . ومع ذلك، لا يعتبر الجماع أو محاولة الجماع غير قانوني، ولا مخالفة للمادة، في حالة حدوث الفعل تكون هذه الشابة متزوجة من الرجل الذي يأتي أو يحاول الجماع معها.

155. فساد المرأة ذات الإعاقة العقلية و/أو العقلية

كل من علم أن امرأة تعاني من إعاقة عقلية و/أو عقلية وجاء أو حاول مجامعةها بطريقة غير مشروعة، في ظروف لا تعتبر اغتصاباً، يعتبر أنه ارتكب جناية ويعاقب عليه بالسجن لمدة لا تزيد على أربعة عشر (14) سنة.

156 (1). قمع بيوت الدعارة وإنهاء الإيجار بسبب الإدانة

من أو أيا كان

- يقيم بيتاً للدعارة أو يديره أو يشارك فيه أو يساعد في إدارته
 - كان مستأجراً أو يتقاضى أجراً أو مالاً أو مديراً لمكان، وكان يعلم أن المبنى أو جزء منه يستخدم بيتاً للدعارة أو لممارسة الدعارة وسمح باستغلاله
 - هو مالك أو مستأجر أو وكيل للمبنى الذي يستفيد منه مالياً مع علمه بأن المبنى أو جزء منه يمكن استخدامه كبيت للدعارة، أو يشارك طوعاً في استمرار استخدام المبنى كبيت للدعارة
- مذنب بارتكاب جنحة.

157. القوادة

أي.

- يروج لامرأة دون سن الحادية والعشرين (21) بشكل غير قانوني في اتصال جسدي مع شخص أو أكثر، سواء في الجمهورية أو في أي مكان آخر أو
 - يشجع المرأة على ممارسة الدعارة المشتركة سواء في الجمهورية أو في أي مكان آخر أو
 - يشجع المرأة على مغادرة الجمهورية، لكي تحبس في بيت تسامح في مكان آخر أو
 - يشجع على حبس المرأة في بيت للدعارة أو في أي مكان آخر بغرض الدعارة
- يعتبر أنه ارتكب جنحة ويعاقب بالسجن لمدة لا تتجاوز خمس (5) سنوات.

ومع ذلك، لا يجوز إدانة أي شخص بارتكاب جريمة جنائية بموجب هذا القسم إذا كانت هناك شهادة واحدة من شاهد، ما لم يتم دعم هذه الشهادة بأدلة إدانة جوهريّة أخرى ضد المتهم.

158. السماح للأطفال أو الشباب بالتردد على بيوت الدعارة

كل من يسمح لطفل أو شاب يتراوح عمره بين أربع (4) وستة عشر (16) سنة، وهو تحت إشرافه أو رعايته أو عنايته، بالإقامة أو التردد على بيت للدعارة، يعتبر أنه ارتكب جنحة ويعاقب بالغرامة التي لا تتجاوز أربعمئة وخمسين جنيهاً قبرصياً (450 جنيهاً إسترلينياً) أو بالسجن لمدة لا تزيد عن ستة (6) أشهر أو قد يعاني من هاتين العقوبتين.

159. الترويج لإفساد المرأة بالتهديد أو الخداع أو تعاطي المخدرات

من أو أيا كان

- يحرض امرأة على اتصال جسدي غير قانوني برجل أو يحرض رجلاً على اتصال جسدي غير قانوني برجل، وذلك باستخدام التهديد أو التخويف من أي نوع أو عن طريق التمثيل الكاذب، سواء في الجمهورية أو في أي مكان آخر، أو
- يكمن بأي شكل من الأشكال في تشجيع المرأة على الموافقة غير المشروعة مع رجل سواء في الجمهورية أو في أي مكان آخر أو
- يعطي امرأة أو رجلاً أو يحرض امرأة أو رجلاً على تناول أي عقار أو مادة أو أي شيء آخر يهدف إلى تخديرها أو إضعافها وجعلها غير قادرة على المقاومة بحيث يمكن أي رجل من ممارسة الاتصال الجنسي معها بشكل غير قانوني. له

مذنب بارتكاب جنحة.

ومع ذلك، لا يجوز إدانة أي شخص بارتكاب جريمة جنائية بموجب هذا القسم إذا كانت هناك شهادة واحدة من شاهد، ما لم تكن هذه الشهادة مدعومة بأدلة جوهرية أخرى تدين المدعى عليه.

160. المالك وغيره الذي يسمح بإفساد فتاة يقل عمرها عن ثلاثة عشر عاماً في مسكنه

مالك أو شاغل المبنى أو الشخص الذي يملك أو يشارك أو يساعد في إدارة المبنى أو السيطرة عليه، والذي يحرض أو يسمح عمداً لشابة تحت سن ثلاثة عشر (13) عاماً باللجوء إلى المبنى أو البقاء فيه بقصد ممارسة الجنس بشكل غير قانوني مع أي شخص أو رجل معين، يعتبر أنه مذنب بارتكاب جنحية ويعاقب بالسجن لمدة خمس (5) سنوات.

إذا تبين أمام المحكمة أن المدعى عليه كان لديه سبب معقول وجوهري للاعتقاد بأن الضحية كان يبلغ من العمر ستة عشر (16) عاماً أو أكثر، فسيكون هذا دفاعاً كافياً عن التهمة الموجهة.

161. السماح لمالك العقار بإفساد فتاة يقل عمرها عن ستة عشر عاماً في مسكنه

مالك أو شاغل المبنى أو الشخص الذي يملك أو يشارك أو يساعد في إدارة المبنى أو السيطرة عليه، والذي يحرض أو يتسامح مع عمد مع فتاة يزيد عمرها عن ثلاثة عشر (13) وتحت سن السادسة عشرة (16) واللجوء إلى مثل هذه الأماكن أو البقاء فيها بقصد ممارسة الجنس بشكل غير قانوني مع أي أو أي رجل معين، يعتبر أنه ارتكب جنحة.

إذا تبين أمام المحكمة أن المدعى عليه كان لديه سبب معقول وجوهري للاعتقاد بأن الضحية كان يبلغ من العمر ستة عشر (16) عاماً أو أكثر، فسيكون هذا دفاعاً كافياً عن التهمة الموجهة.

162. الاحتجاز غير القانوني للمرأة

من احتفظ بامرأة بالقوة رغماً عنها

- في مكان بقصد موافقته بشكل غير مشروع، أي رجل
 - في دار لرعاية المسنين
- يعتبر أنه ارتكب جنحة ويعاقب بالسجن لمدة لا تتجاوز خمس سنوات.
- من:

- يجبر امرأة ويحبثها على الإقامة في مكان ما بغرض الاتصال الجسدي غير القانوني
 - يجبرها على الإقامة في هذا المكان أو بيت الدعارة
 - يستولي على الملابس أو الممتلكات الأخرى المملوكة لها
 - وهدد المرأة بأنه قد يتخذ الإجراءات القانونية ضدها إذا تركت معها الملابس المستعارة منه أو التي أعطيت لها منها أو بناء على تعليماته.
- لا يجوز اتخاذ أي إجراء قضائي، مدني أو جنائي، ضد امرأة إذا أخذت معها، أو وجد في حوزتها، أي قطعة من الملابس اللازمة لتمكينها من مغادرة هذا المكان أو بيت الدعارة.

164. استغلال البغايا والإغراء المستمر للعملاء لأغراض غير أخلاقية

(1) من:

- يعلم أنه يعيش كلياً أو جزئياً على عائدات الدعارة التي تتم بين أشخاص من نفس الجنس أو من جنس آخر.
- يحرص الأشخاص على قبول خدمات الدعارة من نفس الجنس أو من الجنس الآخر في مكان عام ويضايق أي شخص بشكل مستمر أو مادي لأغراض غير أخلاقية، سواء كان من نفس الجنس أو من الجنس الآخر

يعتبر أنه ارتكب جنحة ويعاقب بالسجن لمدة لا تتجاوز خمس سنوات.

(2) القاضي الذي يقرر بعد تقديم شكوى محلف أن هناك سبباً للاشتباه في أن مسكناً أو جزءاً منه تستخدمه امرأة أو رجل لممارسة الدعارة فيه وأن الشخص الذي يقيم أو يتردد على هذا المسكن يعيش كلياً أو جزئياً من عائدات الدعارة من المرأة/الرجل المذكور، ويجوز له إصدار أمر يأذن لأي وكالة لإنفاذ القانون بدخول وتفتيش المنزل واعتقال الشخص المذكور أعلاه.

أما الرجل أو المرأة فيعتبر ممارساً للبغاء وفقاً لمعنى هذه الفقرة، وعندما يمارس الدعارة مع شخص من نفس جنسه.

(3) إذا ثبت أن شخصاً كان يعاشر بغياً أو أنه يعاشر بغياً بشكل منهجي أو أنه كان يتحكم في حركات بغياً أو أرشد أو أثار في حركات بغياً، بحيث يبدو أن هذا شخص، ذكراً كان أو أنثى، يقدم المساعدة أو يحرص أو يجبر عاهرة على ممارسة الدعارة مع أي شخص آخر أو يفترض عموماً أنه يعرف أنه يعيش على عائدات الدعارة ما لم يرضي المحكمة بذلك على العكس من ذلك.

ومع ذلك، فإن الشخص، أنثى أو ذكر، الذي يمارس الدعارة مع شخص من نفس الجنس يعتبر أيضاً عاهرة بالمعنى المقصود في الفقرة وتقديم المساعدة أو التحريض أو الإكراه في ممارسة الدعارة مع أي شخص آخر مشار إليه. كما تشمل الفقرة أيضاً تقديم المساعدة أو الإغراء أو الإكراه على ممارسة الدعارة مع شخص آخر من نفس الجنس.

165. من أجل الربح، المساعدة، وما إلى ذلك، في دعارة امرأة أخرى

المرأة التي تمارس، بغرض الربح، السيطرة على حركات عاهرة أو توجهها أو تؤثر على حركاتها بطريقة تظهر أنها كانت تساعد أو تحرض أو تجبر امرأة أخرى على ممارسة الدعارة بأي شكل من الأشكال. شخص، يعتبر مذنباً بارتكاب جنحة.

166. المؤامرة على المرأة الفاسدة

كل من تأمر مع شخص آخر، بقصد إغراء امرأة أو رجل للسماح لأي شخص آخر بممارسة الجماع غير المشروع معه، وذلك باستخدام بيانات كاذبة أو وسائل احتيالية أخرى، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالحبس لمدة ثلاث سنوات.

167. محاولة الإجهاض

كل من قصد إجهاض جنين أية امرأة، سواء كانت حاملاً أو غير حامل، وذلك بإعطائها أو حملها على تناول سم أو مواد ضارة أخرى بصورة غير مشروعة أو باستعمال العنف أياً كان نوعه أو بأية وسيلة أخرى، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالسجن لمدة أربعة عشر (14) سنة.

168. محاولة إجهاض امرأة حامل

أي امرأة، سواء كانت حاملاً أو غير حامل، تناولت، عمداً وبصورة غير مشروعة، سمّاً أو مادة أخرى ضارة، أو استخدمت العنف من أي نوع، أو أي وسيلة أخرى، أو سمحت بإعطاء أو استعمال أي مما سبق ذكره عليها، بقصد إحداث ضرر لها. أجهض جنيناً، يعتبر أنه ارتكب جنائية وحكم عليه بالسجن سبع (7) سنوات.

169. توريد أدوية أو أدوات الإجهاض

كل من قدم أو قدم شيئاً لشخص آخر بصورة غير مشروعة وهو يعلم أن ما يقدمه سيستخدم بصورة غير مشروعة في إجهاض امرأة، سواء كانت حاملاً أو غير حامل، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالحبس مدة ثلاث (3) سنوات.

169 أ. الإنهاء الطبي للحمل

لا يعتبر أي شخص مذنباً عند إنهاء الحمل بموافقة المرأة الحامل من قبل طبيب أمراض النساء والتوليد بمشاركة طبيب التخدير في منشأة تريض منظمة وفي حالة حدوث إحدى الحالات التالية:

(أ) لم يكتمل اثني عشر (12) أسبوعاً من الحمل؛

(ب) أن يكون الحمل نتيجة اغتصاب أو اعتداء جنسي على شخص بالغ أو قاصر أو اعتداء جنسي على امرأة ذات إعاقة عقلية أو سفاح محارم، وإذا لم يتم إكمال تسعة عشر (19) أسبوعاً من الحمل وبشرط أن تعلن ذلك كتابياً قبل الطبيب أن يكون الحمل نتيجة اغتصاب أو اعتداء جنسي أو سفاح القربى:

في حال كانت المرأة الحامل قاصراً، يتم أيضاً توقيع الإقرار أعلاه من قبل أحد الوالدين أو من يتولى حضانة القاصر:

في حال كانت المرأة الحامل معاقة عقلياً، بدلاً من الحامل، يتم التوقيع على الإقرار أعلاه من قبل أحد الوالدين فقط أو من يتولى حضانة المرأة المعوقة عقلياً؛

(ج) عندما تكون هناك مؤشرات على وجود تشوه في الجنين من شأنه أن يسبب مشاكل مرضية مع ولادة المولود. وينبغي تقديم المؤشرات بالوسائل الحديثة للتشخيص قبل الولادة، بعد أخذ رأي الطبيب المسجل المختص،

(د) عندما يكون هناك خطر لا مفر منه على حياة المرأة الحامل أو خطر إلحاق ضرر جسيم بصحتها البدنية أو العقلية، بعد أخذ رأي طبيب مسجل مختص:

وفي الحالات التي تكون فيها المرأة الحامل قاصراً أو امرأة ذات إعاقة عقلية، يلزم أيضاً الحصول على موافقة أحد الوالدين أو الشخص الذي يتولى حضانة شخص القاصر أو المرأة ذات الإعاقة العقلية.

169ب. الإعلان عن وسائل إنهاء الحمل الاصطناعي

كل من يعلن أو يعلن، حتى لو بشكل سري، عن عقاقير أو مواد أو وسائل أخرى مناسبة للتسبب في الإنهاء الاصطناعي للحمل، أو يعرض بنفس الطريقة خدماته أو خدمات شخص آخر لأداء أو المساعدة في الإنهاء الاصطناعي للحمل، يكون مذنباً بارتكاب جريمة جريمة وفي حالة الإدانة، يخضع لعقوبة السجن لمدة تصل إلى عامين:

المعلومات أو التثقيف الصحي حول الإجهاض الاصطناعي الذي يقدمه مركز تنظيم الأسرة أو مركز الأمومة والطفولة، وكذلك معلومات الأطباء أو الأشخاص الذين يتعاملون بشكل قانوني في وسائل الإجهاض الاصطناعي والمنشورات ذات الصلة في المجال الطبي أو الصيدلاني الخاص بالمجالات أنها لا تشكل جريمة.

170. معرفة عمر المرأة لا أهمية لها

وفي حالة إعلان المتهم بارتكاب الجريمة أنه لا يعلم أو أنه يعتقد أن المرأة أو الفتاة أقل من السن المحدد، فإنه يعتبر غير مبال.

171. الجماع بين الرجال

- (1) يعتبر الجماع أو محاولة الجماع بين الذكور جنحة إذا كان عمر أحدهم أقل من 17 سنة.
- (2) يجوز الحكم على كل من يرتكب الجريمة بموجب القسم الفرعي (1)، بالسجن لمدة تصل إلى 3 سنوات.

172. الجماع القسري

من واقع شخصاً آخر بالقوة، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالحبس مدة أربعة عشر عاماً.

173. المحاولات

كل من حاول ممارسة الجنس بالقوة يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالسجن سبع سنوات.

174. موافقة شاب لم يتجاوز الثالثة عشرة من عمره

- (1) كل من واقع بالقوة أو بغير ذلك شاباً لم تتم الثالثة عشرة من عمره، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالسجن المؤبد.
- (2) كل من حاول، بالقوة أو بغير ذلك، موافقة شاب لم يتم الثالثة عشرة من عمره، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالحبس مدة أربع عشرة سنة.
- (3) كل من يأتي أو يحاول ممارسة الجماع غير القانوني معه دون عنف، مع علمه بأن رجلاً آخر هو شخص مصاب بإعاقة عقلية و/أو عقلية، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالسجن لمدة لا تتجاوز أربعة عشر عاماً.

176. الفعل الفاضح

أي شخص يرتكب فعلاً مخللاً بالحياء العام يعتبر مذنباً بارتكاب جنحة ويخضع للعقوبة السجن لمدة عامين.

177. الغش غير الأخلاقي

كل من يقدم في مكان عام أي مشهد أو عرض غير أخلاقي يعتبر مرتكباً لجريمة جنائية ويعاقب بغرامة لا تتجاوز ألف وخمسمائة جنيه (1500 جنيه إسترليني) أو بالسجن لمدة لا تتجاوز سنتين، أو بكلتا العقوبتين. لا يجوز إدانة أي شخص بارتكاب جريمة جنائية إذا أثبت أن المشهد أو الأداء المطلوب قد تم أو تم أداءه لتحقيق المصلحة العامة.

178. ادعاء الزواج الاحتيالي

كل من جعل امرأة، عمداً أو عن طريق الاحتيال، تعتقد أنها متزوجة منه قانوناً وهي ليست متزوجة منه، وبناء على هذا الاعتقاد بأن المرأة تعيش معه أو تجمعه، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب بالحبس مدة 10 سنوات.

185. الاختطاف

أي شخص ينوي حرمان الوالد/الوصي أو أي شخص آخر لديه الرعاية/الرعاية القانونية لطفل أقل من 14 عاماً و:

- يقوم بإبعاد/احتجاز/إغواء الطفل بالقوة أو الاحتيال لمتابعته، أو
- مع علمه بقبول الطفل أو توفير اللجوء له، يعتبر أنه ارتكب جنائية ويعاقب عليه بالسجن 7 سنوات.

209. وأد الأطفال

(1) عندما تتسبب امرأة في وفاة طفل يقل عمره عن 12 شهراً بفعل متعمد أو امتناع عن فعل وكانت وقت ارتكابها هذا الفعل أو الامتناع مضطربة عقلياً، لأنها لم تتعاف من ولادة الطفل أو بسبب نتيجة الرضاعة الطبيعية، فهي مذنبة بارتكاب جنائية قتل الأطفال، ويمكن معاقبتها على هذه الجريمة كما لو كانت مذنبة بجريمة القتل.

233 أ . تشويه الأعضاء التناسلية للإناث

يشكل جريمة أي شخص قام بقطع أو تشويه بأي شكل من الأشكال كل أو جزء من الشفرين الكبيرين (الشفرين الكبيرين الكبرى) أو من الشفرين الصغيرين (الشفرين الصغرى) فرج المرأة أو بظرها أو المساعدة أو الحث أو النصح أو التسبب في تنفيذ أي من هذه الأفعال على جسد المرأة بواسطة شخص ثالث. ورضا المرأة التي تمارس عليها هذه الأفعال لا يشكل دفاعاً ولا مخففاً في قياس عقوبة الجريمة. في حال تم إجراء هذه العمليات من قبل ممارس طبي مسجل وكان إجراؤها ضرورياً بعد رأي طبيين آخرين، إما للصحة الجسدية للمرأة التي يتم إجراؤها عليها، أو يتم إجراؤها على امرأة غير في أي مرحلة من مراحل المخاض أو بعدها، والمتعلقة بالولادة، لا تشكل جريمة.

تتمتع محاكم الجمهورية بالولاية القضائية للفصل في جريمة تشويه الأعضاء التناسلية للإناث التي يرتكبها مواطن أو غير مواطن في الجمهورية ويتم ارتكابها داخل الجمهورية أو خارجها ويعاقب عليها بالسجن لمدة تصل إلى خمس (5) سنوات.

245 أ . تعريف اغتصاب الشخص الذي يمارس الحضانة المشتركة

كل من يقوم، أثناء ممارسة الوصاية المشتركة على قاصر مع شخص آخر أو أشخاص آخرين، بأخذ القاصر خارج حدود الجمهورية، دون موافقة الآخر أو الأوصياء القانونيين الآخرين، يعتبر كأنه يخطف القاصر من وليه الشرعي.

246. تعريف اغتصاب الولاية

كل من انتزع أو خطف قاصراً لم يتم السادسة عشرة من عمره أو شخصاً مختل العقل من ولاية وليه الشرعي دون رضاه، يعتبر مختطفاً القاصر أو ذلك الشخص من وليه الشرعي.

247. تعريف الاختطاف

يعتبر أي شخص بالقوة أو التهديد باستخدام القوة يجبر شخصاً آخر أو يحرضه بطريقة احتيالية على مغادرة مكان ما، مختطفاً لذلك الشخص.

قانون الحماية من التحرش ورصد التحرش لعام 2021 (114/2021(I))

الجزء الثانى الجرائم الجنائية 114(ط)/2021

تحرش

3. (1) أي شخص يشارك في سلوك يسبب التحرش، مع العلم أو كان ينبغي أن يعلم أن السلوك المذكور يسبب التحرش، يعتبر مذنبًا بارتكاب جريمة جنائية، وفي حالة الإدانة، يكون عرضة للسجن لمدة لا تزيد عن سنتين (2). سنوات أو غرامة لا تتجاوز خمسة آلاف يورو (5000 يورو) أو كليهما، بشرط ألا تكون العقوبة على الفعل أشد من أحكام أي قانون آخر معمول به.

(2) في الحالة التي يكون فيها التحرش المنصوص عليه في القسم الفرعي (1) يتكون من جعل الضحية يخشى من استخدام العنف ضده و/أو ضد أحد أفراد أسرته و/أو ضد ممتلكاته، فإن الشخص الذي يشارك في مثل هذا السلوك، يخضع، في حالة الإدانة، لعقوبة السجن لمدة لا تتجاوز خمس (5) سنوات أو لغرامة لا تتجاوز عشرة آلاف يورو (10000 يورو) أو لكلا العقوبتين، بشرط ألا يكون الفعل معاقبًا عليه بشكل أشد من أحكام أي قانون آخر معمول به.

(3) لأغراض القسم الفرعي (1)، يعتبر الشخص على علم بأن السلوك الذي انخرط فيه كان مضايقًا إذا كان الشخص المعقول في نفس الظروف يعتقد أن السلوك كان مضايقًا.

(4) دفاعاً عن المتهم:

(أ) شارك في السلوك المعني، بهدف منع أو المساعدة في التحقيق في جريمة جنائية، و/أو

(ب) شارك في السلوك المتنازع عليه وفقاً لأحكام أي قانون معمول به أو أمر محكمة أو لغرض الامتثال لشرط أو مطلب مفروض على أي شخص بموجب القانون أو أمر المحكمة، و/أو

(ج) كان السلوك المطعون فيه معقولاً في هذه الظروف.

تتبع التحرش

4. (1) الشخص الذي يخرط في سلوك يشكل مراقبة ويسبب مضايقة، مع علمه أو كان ينبغي له أن يعلم أن السلوك المذكور يسبب مضايقة، يعتبر مذنبًا بارتكاب جريمة جنائية، ويخضع عند إدانته لعقوبة بالسجن لا تتجاوز سنتين (2) أو بغرامة لا تتجاوز خمسة آلاف يورو (5000 يورو) أو بكلا العقوبتين، بشرط ألا تكون العقوبة على الفعل أشد من أحكام أي قانون آخر معمول به.

(2) في الحالة التي تكون فيها المضايقة، وفقاً لأحكام القسم الفرعي (1)، تتمثل في جعل الضحية يخشى من استخدام العنف ضده و/أو ضد أحد أفراد أسرته و/أو ضد عائلته. الممتلكات أو يتكون من التسبب في قلق بالغ أو معاناة خطيرة للضحية، مما يكون له تأثير سلبي مادي على أداء الضحية للأنشطة اليومية، يكون الشخص الذي يرتكب هذا السلوك عرضة، عند إدانته، للسجن لمدة لا تتجاوز خمس سنوات (5) سنوات أو بغرامة لا تتجاوز عشرة آلاف يورو (10.000 يورو) أو بكلا العقوبتين، بشرط ألا تكون العقوبة على الفعل أشد من أحكام أي قانون آخر معمول به.

(3) لأغراض القسم الفرعي (1)، يُعتبر الشخص على علم بأن السلوك الذي انخرط فيه كان مضايقًا إذا كان الشخص المعقول في نفس الظروف يعتقد أن السلوك كان مضايقًا.

(4) لأغراض هذه المادة، يعتبر السلوك الذي يشكل مراقبة بمثابة:

(أ) متابعة شخص آخر؛

(ب) الاتصال أو محاولة الاتصال بشخص آخر بأي وسيلة؛

(ج) مراقبة استخدام البريد الإلكتروني و/أو أي وسيلة اتصال إلكترونية أخرى لشخص آخر أو إرسال منشورات على وسائل التواصل الاجتماعي تتعلق بالحياة الشخصية للضحية أو التدخل في منشورات الضحية على الإنترنت،

(د) عرقلة حركة شخص آخر من أو إلى منزله و/أو مكان عمله أو من مكان عام أو خاص يرتاده ذلك الشخص، عن طريق التجول أو التواجد في تلك الأماكن،

(هـ) التدخل في الممتلكات التي يملكها أو يملكها شخص آخر أو التهديد بالتدخل في هذه الممتلكات؛

(و) مراقبة و/أو التجسس على شخص آخر.

(5) دفاعاً عن المتهم:

(أ) شارك في السلوك المعني، بهدف منع أو المساعدة في التحقيق في جريمة جنائية و/أو

(ب) شارك في السلوك المتنازع عليه وفقاً لأحكام أي قانون معمول به أو أمر محكمة أو من أجل الامتثال لشرط أو مطلب مفروض على أي شخص بموجب القانون أو أمر المحكمة و/أو

(ج) كان السلوك المطعون فيه معقولاً في هذه الظروف.

ISBN 978-9925-8069-1-1

9 789925 806911